PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2020/870

od 24. lipnja 2020.

o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe i konačnoj naplati privremene kompenzacijske pristojbe uvedene na uvoz proizvoda od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana podrijetlom iz Egipta i o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na evidentirani uvoz proizvoda od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana podrijetlom iz Egipta

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije ([1]) („osnovna uredba", a posebno njezin članak 15. i članak 16. stavak 4.,

budući da:

1. POSTUPAK

1.1. Pokretanje postupka

(1) Europska komisija („Komisija") pokrenula je 7. lipnja 2019. antisubvencijski ispitni postupak u pogledu uvoza u Europsku uniju („Unija") proizvoda od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana („ojačanja od staklenih vlakana") podrijetlom iz Egipta na temelju članka 10. osnovne uredbe.

(2) Komisija je objavila Obavijest o pokretanju postupka u *Službenom listu Europske unije* ([2]) („Obavijest o pokretanju postupka").

(3) Komisija je pokrenula ispitni postupak nakon što je Europsko udruženje proizvođača staklenih vlakana („podnositelj pritužbe" ili „APFE") 24. travnja 2019. podnijelo pritužbu u ime proizvođača koji čine 71 % ukupne proizvodnje u Uniji.

(4) Tijekom ispitnog postupka Komisija je pronašla dodatne dokaze o relevantnim subvencijama, koji nisu bili u potpunosti uključeni u Obavijest o pokretanju postupka. Stoga je Komisija u skladu s člankom 10. stavkom 7. osnovne uredbe odlučila uključiti te subvencije u opseg aktualnog ispitnog postupka i u skladu s time izmijeniti Obavijest o pokretanju postupka.

(5) Komisija je 12. veljače 2020. objavila Obavijest o izmjeni Obavijesti o pokretanju postupka u *Službenom listu Europske unije* ([3]). S tim u vezi dodana je bilješka u spis te je egipatska vlada pozvana da održi konzultacije o tim dodatnim subvencijama.

1.2. Privremene mjere

(6) Komisija je 7. ožujka 2020. Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2020/379 ([4]) („privremena uredba") uvela privremenu kompenzacijsku pristojbu na uvoz u Uniju ojačanja od staklenih vlakana podrijetlom iz Egipta.

(7) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 27. privremene uredbe, ispitnim postupkom o subvencioniranju i šteti obuhvaćeno je razdoblje od 1. travnja 2018. do 31. ožujka 2019. („razdoblje ispitnog postupka" ili „RIP"), a ispitivanjem kretanja koja su važna za procjenu štete obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja 2016. do kraja razdoblja ispitnog postupka („razmatrano razdoblje").

([1]) SL L 176, 30.6.2016., str. 55.
([2]) SL C 192, 7.6.2019., str. 30.
([3]) SL C 48, 12.2.2020., str. 18.
([4]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2020/379 od 5. ožujka 2020. o uvođenju privremene kompenzacijske pristojbe na uvoz proizvoda od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana podrijetlom iz Egipta (SL L 69, 6.3.2020., str. 14.).

1.3. **Daljnji postupak**

(8) Komisija je na temelju objave Obavijesti o izmjeni Obavijesti o pokretanju postupka u *Službenom listu Europske unije* (vidjeti uvodnu izjavu 4.) egipatskoj vladi, proizvođaču izvozniku i Vladi Narodne Republike Kine („kineska vlada”) poslala zahtjev za informacije.

(9) Zahtjev za informacije upućen egipatskoj vladi poslan je kako bi se u potpunosti ispitala suradnja između egipatske i kineske vlade u korist proizvođača izvoznika. S obzirom na uključenost kineske vlade u subvencioniranje ojačanja od staklenih vlakana podrijetlom iz Egipta („proizvod iz ispitnog postupka”) i blisku suradnju s egipatskom vladom u tom pogledu, Komisija je utvrdila da je kineska vlada zainteresirana strana u ispitnom postupku te joj je proslijedila zahtjev za informacije poslan egipatskoj vladi s pozivom na suradnju u ispitnom postupku. No kineska vlada nikad nije odgovorila na poziv Komisije i nije se registrirala kao zainteresirana strana u ispitnom postupku.

(10) Egipatska vlada je nakon objave Obavijesti o izmjeni Obavijesti o pokretanju postupka i primitka zahtjeva za informacije napomenula da se od nje ne može tražiti da dostavi informacije ili da koordinira odgovor subjekata, državnih ili privatnih, koji su izvan njezine nadležnosti.

(11) Egipatska vlada je kao drugo napomenula da informacije koje je Komisija zatražila nisu u njezinoj nadležnosti. Egipatska vlada smatrala je da joj je Komisija zahtjevom za dostavu informacija koje nisu potrebne za ispitni postupak nametnula nepotrebno opterećenje.

(12) Kao treće, egipatska vlada tvrdila je da je Komisija uključila Narodnu Republiku Kinu („NRK” ili „Kina”) u opseg tog ispitnog postupka, a da je prije pokretanja postupka nije pozvala na savjetovanje.

(13) Četvrto, egipatska vlada napomenula je da je u osnovnoj antisubvencijskoj uredbi određeno da subvencija postoji samo ako „postoji financijski doprinos vlade zemlje podrijetla ili izvoza”. Egipatska vlada napomenula je da se Obavijest o izmjeni Obavijesti o pokretanju postupka odnosila na subvencije koje je navodno dodijelila vlada NRK-a („kineska vlada”). Komisija je stoga Obaviješću o izmjeni Obavijesti o pokretanju postupka povrijedila osnovnu antisubvencijsku uredbu jer je u ispitni postupak uključila financijske doprinose koji se ne mogu smatrati subvencijama u okviru prava EU-a.

(14) Konačno, egipatska vlada tvrdila je da je zahtjev za informacije zapravo početni upitnik koji se šalje kineskoj vladi. Komisija je stoga, dajući 15 dana za odgovor umjesto 30, prekršila članak 12.1.1. Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama i članak 11. stavak 2. osnovne uredbe.

(15) Komisija se nije složila s mišljenjem egipatske vlade. U pogledu nenadležnosti egipatske vlade i *de facto* uključivanja kineske vlade u ispitni postupak kao zemlje izvoza Komisija je smatrala da se subvencije koje ispituje dodjeljuju u okviru suradnje između egipatske i kineske vlade. Stoga su se subvencije mogle pripisati Egiptu na temelju prihvaćanja i priznavanja mjera kineske vlade kao vlastitih. Zaključci u tom pogledu opširno su razrađeni u odjeljku 3.2.2. u nastavku.

(16) Komisija je usto napomenula da je od egipatske vlade zatražila da dostavi informacije o općem pravnom okviru bankarskog sektora u Kini i o financijskim institucijama u Kini jer se taj ispitni postupak odnosi na egipatsku vladu i te su im subvencije mogle biti pripisane kako je objašnjeno u odjeljku 3.2.2. u nastavku. Tako zatražene informacije stoga su bile potrebne kako bi Komisija utvrdila postojanje subvencioniranja.

(17) Osim toga, Komisija je kineskoj vladi izravno omogućila da se registrira kao zainteresirana strana i da izravno dostavi zatražene informacije o tim pitanjima. Kako je objašnjeno u uvodnim izjavama 96. i 97. u nastavku, egipatska vlada uspostavila je zajedno s kineskom vladom mehanizam upravljanja s tri administrativne razine na temelju članka 8. Sporazuma o sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje između Ministarstva trgovine NRK-a i Opće uprave za gospodarsku zonu Sueskog kanala Arapske Republike Egipat sklopljenog 2016. Taj je mehanizam među ostalim uspostavljen kako bi se riješila pitanja koja mogu utjecati na funkcioniranje zone suradnje (što uključuje uvođenje kompenzacijskih pristojbi na izvoz iz te zone).

(18) Komisija je stoga smatrala da je egipatska vlada mogla dobiti zatražene informacije od kineske vlade, čak i ako neke informacije nisu bile u njezinu posjedu.

(19) Osim toga, Komisija se nije složila s egipatskom vladom u pogledu kvalifikacije zahtjeva za informacije. Takav je zahtjev poslan nekoliko mjeseci nakon slanja početnog upitnika namijenjenog egipatskoj vladi. Zahtjev za informacije proizišao je iz potrebe Komisije da prikupi dodatne podatke koji su postali potrebni nakon što su tijekom ispitnog postupka prikupljeni dodatni dokazi. U tom je kontekstu Komisija napomenula da je egipatska vlada već primila početni upitnik i da joj je dan rok od 37 dana za odgovor.

(20) Komisija je osim toga napomenula da je stvarni sadržaj zahtjeva za podacima bio ograničen na druge relevantne subvencije utvrđene tijekom ispitnog postupka i da razina i količina zatraženih informacija nikako nisu usporedive s onima iz početnog upitnika. Konačno, Komisija je napomenula da je nakon podnošenja zahtjeva za produljenjem ukupno vrijeme dodijeljeno egipatskoj vladi za odgovor na dodatni zahtjev za informacije iznosilo 22 dana unatoč vrlo kasnoj fazi postupka.

(21) Komisija je usporedila vrijeme dodijeljeno egipatskoj vladi za odgovor na najopsežniji zahtjev za informacije iz početnog upitnika s razdobljem odobrenim za dodatni zahtjev za podacima i na temelju toga zaključila da je egipatskoj vladi dodijeljeno dovoljno vremena.

(22) Na temelju prethodno navedenih razmatranja te su tvrdnje egipatske vlade odbačene.

(23) Nakon objave bitnih činjenica i razmatranja na temelju kojih su uvedene privremene kompenzacijske mjere („privremena objava"), egipatska vlada i egipatski proizvođač izvoznik podnijeli su pisane podneske u kojima su iznijeli stajališta o privremenim nalazima.

(24) Egipatskoj vladi i egipatskom proizvođaču izvozniku omogućeno je da budu saslušani.

(25) Egipatska vlada imala je saslušanje i pred službenikom za saslušanja u trgovinskim postupcima.

(26) Komisija je razmotrila primjedbe zainteresiranih strana i odgovorila na njih kako je podrobno navedeno u ovoj Uredbi.

(27) Zbog opasnosti od prijenosa bolesti COVID-19 i posljedičnih mjera koje su poduzete za suočavanje s izbijanjem bolesti ([5]), Komisija nije mogla u potpunosti provjeriti podatke koje su dostavili proizvođač izvoznik i egipatska vlada. Budući da je do te situacije došlo u vrlo kasnoj fazi postupka i da više nije bilo moguće drugo rješenje (kao što je organiziranje daljinske unakrsne provjere dostavljenih podataka u usporedbi s drugim provjerljivim izvorima u skladu s Obavijesti Komisije o bolesti COVID-19), Komisija je iznimno upotrijebila informacije koje su te stranke dostavile za izračun subvencije, koji je provjeren na temelju svih dostupnih informacija.

([5]) Vidjeti napomenu uz spis o posljedicama izbijanja koronavirusa za antidampinške i antisubvencijske ispitne postupke, referencu t20.001226 i Obavijest Komisije o posljedicama izbijanja covida-19 za antidampinške i antisubvencijske ispitne postupke (SL C 86, 16.3.2020., str. 6.).

1.4. **Konačna objava**

(28) Komisija je obavijestila sve zainteresirane strane o bitnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih je namjeravala uvesti konačnu kompenzacijsku pristojbu na uvoz u Uniju ojačanja od staklenih vlakana podrijetlom iz Egipta („konačna objava").

(29) Nakon konačne objave, egipatska vlada, Jushi Group, podnositelji pritužbi i skupina europskih korisnika i distributera ojačanja od staklenih vlakana dostavili su pisane podneske u kojima su iznijeli stajališta o konačnim nalazima.

(30) Strankama koje su to zatražile omogućeno je da budu saslušane. Nakon konačne objave, službe Komisije održale su saslušanja s egipatskom vladom i društvom Jushi Group.

(31) Komisija je razmotrila primjedbe zainteresiranih strana podnesene nakon konačne objave i na njih odgovorila u ovoj Uredbi.

1.5. **Razdoblje ispitnog postupka i promatrano razdoblje**

(32) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu razdoblja ispitnog postupka i razmatranog razdoblja, potvrđena je uvodna izjava 27. privremene uredbe.

2. **PREDMETNI PROIZVOD I ISTOVJETNI PROIZVOD**

2.1. **Tvrdnje u pogledu opsega proizvoda**

(33) Budući da nije bilo nikakvih primjedbi u pogledu opsega proizvoda, Komisija je potvrdila zaključke utvrđene u uvodnim izjavama 44. i 48. privremene uredbe.

3. **SUBVENCIONIRANJE**

3.1. **Subvencije i programi subvencioniranja u okviru ovog ispitnog postupka**

(34) Na temelju informacija sadržanih u pritužbi, Obavijesti o pokretanju postupka, Obavijesti o izmjeni Obavijesti o pokretanju postupka i odgovorâ na upitnik Komisije i na zahtjev za dodatnim informacijama ispitano je navodno subvencioniranje putem sljedećih subvencija egipatske vlade:

(a) politika davanja povlaštenih zajmova, kreditne linije, ostalo financiranje, osiguranje i jamstva;

(b) roba i usluge koje osigurava vlada uz manju naknadu od primjerene („LTAR")

— energija koju osigurava vlada uz naknadu manju od primjerene,

— zemljište koje osigurava vlada uz naknadu manju od primjerene;

(c) odricanje od prihoda u okviru programâ oslobođenja od izravnih poreza i smanjenja izravnih poreza

— povlastice u pogledu poreza na dobit za poduzeća u posebnoj gospodarskoj zoni;

(d) odricanje od prihoda u okviru programâ za neizravne poreze i uvozne carine

— oslobođenja od plaćanja poreza na dodanu vrijednost („PDV") i sniženja uvoznih carina za upotrebu uvezene opreme,

— oslobođenja od plaćanja PDV-a i oslobođenja od uvoznih carina za uvezene ulazne elemente koji su upotrijebljeni u proizvodnji izvezenih gotovih proizvoda.

3.2. **Sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje**

(35) Navodno subvencioniranje u Egiptu odnosi se na društvo u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta. Zona obuhvaća područje od 7,34 km², koje je podijeljeno na početno područje od 1,34 km² i razvojno područje od 6 km².

(36) Tu su gospodarsku zonu zajedno uspostavili Kina i Egipat još 1990-ih. U to je vrijeme tadašnji egipatski predsjednik posjetio posebne gospodarske zone u Kini i izrazio želju da se osloni na iskustvo Kine u pogledu takvih zona kako bi se i u Egiptu uspostavio sličan sustav. Zbog toga su 1997. premijeri Kine i Egipta potpisali memorandum o razumijevanju prema kojem su te dvije zemlje „suglasne surađivati na razvoju slobodne gospodarske zone na sjeveru Sueskog kanala, dijeljenjem kineskog iskustva u uspostavi posebnih gospodarskih zona, sudjelovanjem u modernizaciji studija koje se odnose na tu zonu i poticanjem odgovarajućeg poslovnog sektora u Kini da pridonese projektima koji će se uspostaviti unutar zone” ([6]).

(37) Nakon tog sporazuma Kina je zadužila Tianjin Teda Investment Holding Co., Ltd. („Tianjin TEDA”), poduzeće u državnom vlasništvu u nadležnosti kineskog grada Tianjina, da preuzme zadatak na kineskoj strani. Društvo Tianjin TEDA zatim je zajedno s egipatskom Upravom Sueskog kanala, Nacionalnom bankom Egipta i još četirima egipatskim poduzećima u državnom vlasništvu osnovalo društvo Egypt China Joint Venture Company („ECJV”) radi razvoja i izgradnje gospodarske zone. Kineska strana posjedovala je 10 %, a egipatska strana 90 % dionica ECJV-a. Odgovarajuće zemljište u sjeverozapadnom dijelu sueske zone preneseno je 1998. iz Sueskog guvernorata u ECJV. No projekt nakon toga nekoliko godina nije puno napredovao ([7]).

(38) Šire područje od 20 km² na kojem se nalazila sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje u sjeverozapadnom dijelu gospodarske zone Sueskog kanala egipatska je vlada 2002. službeno klasificirala kao posebnu gospodarsku zonu. ([8]). Tako su se odredbe egipatskog Zakona br. 83/2002 o gospodarskim zonama posebnog karaktera („Zakon 83/2002”) sada primjenjivale i na suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje.

(39) Novi zamah započeo je 2006. kada je Kina odlučila dodatno potaknuti „globalnu politiku” za poticanje ulaganja kineskih društava u inozemstvu. U tom kontekstu kinesko ministarstvo trgovine („MOFCOM”) predložilo je uspostavu takozvanih „prekomorskih zona trgovine i suradnje”, a sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje postala je jedna od prvih 18 službeno odobrenih zona ([9]). Na sastanku na vrhu u Pekingu o suradnji Kine i Afrike 2006. kineski predsjednik Hu Jintao najavio je da će se „u sljedeće tri godine uspostaviti tri do pet prekomorskih zona trgovinske i gospodarske suradnje u afričkim zemljama.” ([10])

(40) MOFCOM je 2007. organizirao natječaj za odabir investitora za drugu skupinu službeno odobrenih prekomorskih zona trgovinske i gospodarske suradnje. Tianjin TEDA pobijedila je na natječaju za suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje. U listopadu 2008. Tianjin TEDA osnovala je zajednički pothvat s Kinesko-afričkim razvojnim fondom kako bi se uspostavio China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. („China-Africa TEDA”) kao glavni kineski investicijski subjekt u zoni suradnje. China-Africa TEDA spojila se s ECJV-om radi osnivanja novog društva pod nazivom Egypt TEDA Investment Co. („Egypt TEDA”) kako bi se potaknuo razvoj sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje u Egiptu. Tog je puta kineska strana posjedovala 80 %, a egipatska strana (koju predstavlja ECJV) 20 % dionica. Nakon što je društvo službeno osnovano 2008., rad u zoni brzo je napredovao. Tadašnji premijeri dviju zemalja 7. studenoga 2009. svečano su otvorili početnu zonu i naveli suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje kao važan projekt gospodarske i trgovinske suradnje između tih dviju zemalja ([11]). Do kraja 2011. dovršena je cjelokupna infrastruktura u početnoj zoni ([12]).

([6]) Memorandum o razumijevanju između Arapske Republike Egipta i Narodne Republike Kine, 18. travnja 1997.

([7]) Izvješće Razvojno-istraživačkog centra Državnog vijeća „Iskustvo iz održivog razvoja sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje Kine i Egipta”, 6. kolovoza 2019. („Izvješće Državnog vijeća”).

([8]) Uredba predsjednika Arapske Republike Egipta br. 35 od 15. veljače 2003.

([9]) Sažeto desetogodišnje izvješće društva TEDA (2008.–2018.), str. 4.

([10]) Izvješće Razvojno-istraživačkog centra Državnog vijeća „Iskustvo iz održivog razvoja sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje Kine i Egipta”, 6. kolovoza 2019. („Izvješće Državnog vijeća”).

([11]) Sažeto desetogodišnje izvješće društva TEDA (2008.–2018.), str. 11.

([12]) Izvješće Državnog vijeća.

(41) Predsjednik Mursi je 2012., nakon građanskih nemira u Egiptu, posjetio Kinu i za vrijeme posjeta zonu opisao kao ključan projekt bilateralne suradnje između dviju zemalja te je izrazio nadu da će sve više kineskih poduzeća kroz zonu i u okviru budućih projekata ulagati u Egipat te tako sudjelovati u egipatskom programu oporavka ([13]).

(42) Egypt TEDA i egipatska tijela potpisali su 2013. ugovor za zemljište razvojnog područja od 6 km^2. Od 2013. prekomorske zone trgovinske i gospodarske suradnje, kao što je sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje, dalje su razvijene u okviru inicijative „Jedan pojas, jedan put". Stoga su prekomorski parkovi postali važan temelj za ulaganja kineskih društava izvan Kine. Zbog toga je, osobito od 2013., sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje uključena u gotovo sve važne tekstove o suradnji između dviju vlada ([14]).

(43) Egipat je 2014. pokrenuo „Razvojni plan za koridor Sueskog kanala". U kontekstu tog plana posebna gospodarska zona 2015. službeno je uključena u širu gospodarsku zonu Sueskog kanala („gospodarska zona Sueskog kanala"), a obuhvaćala je cijelo područje oko Sueskog kanala od 461 km^2. Cijelo se područje sada smatra „gospodarskim područjem posebnog karaktera" u skladu sa Zakonom 83/2002 i njegovim izmjenama ([15]).

(44) U prosincu 2015. predsjednik Sisi posjetio je Kinu i ondje izjavio da je Egipat prihvatio ponudu predsjednika Xi Jinpinga za suradnju na inicijativi „Jedan pojas, jedan put" i daljnji razvoj projekata u Egiptu. Dvojica su predsjednika 21. siječnja 2016. službeno otvorila projekt širenja sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje na razvojnom području od 6 km^2. Tijekom državnog posjeta Xi Jinpinga Egiptu dvije su vlade potpisale i „Sporazum o sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje između Ministarstva trgovine Narodne Republike Kine i Opće uprave za gospodarsku zonu Sueskog kanala Arapske Republike Egipat" od 21. siječnja 2016. („Sporazum o suradnji"). U Sporazumu o suradnji dodatno je pojašnjena važnost i pravni status sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje ([16]).

(45) Glavna je svrha Sporazuma o suradnji bila pružiti jasan pisani okvir za tu suradnju te je formalizirati u okviru inicijative „Jedan pojas, jedan put", uključujući potporu kineske vlade društvima u inozemstvu. No unatoč izričitim zahtjevima Komisije nisu dostavljene dodatne pojedinosti o pripremama za Sporazum o suradnji.

(46) Prema Sporazumu o suradnji, vlade zajednički razvijaju suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje. To čine u skladu s nacionalnim strategijama (s jedne strane inicijativa „Jedan pojas, jedan put" za Kinu i s druge strane „Razvojni plan za koridor Sueskog kanala" za Egipat). U tu svrhu egipatska vlada osigurava zemljište, radnu snagu i određene porezne olakšice, dok kineska društva koja djeluju u zoni upravljaju proizvodnim postrojenjem sa svojom imovinom i rukovoditeljima. Kako bi nadoknadila nedostatak egipatskih sredstava, kineska vlada podupire taj projekt i tako što društvu Egypt TEDA i kineskim društvima koja djeluju u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje stavlja na raspolaganje potrebna financijska sredstva.

(47) Jushi Egypt, proizvođač ojačanja od staklenih vlakana koji djeluje u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje, osnovan je u skladu s egipatskim pravom, a osnovalo ga je kinesko matično društvo Jushi Group. Matično društvo proizvođača ojačanja od staklenih vlakana u vlasništvu je Komisije za nadzor državne imovine i upravljanje njome („SASAC"). Dobilo je odobrenje od nadležnih tijela kineske vlade ([17]) za osnivanje društva kćeri u Egiptu. Društvo kći financira se sredstvima iz Kine, koristi se ulaznim elementima i opremom uvezenima iz Kine, njime upravljaju kineski rukovoditelji i koristi se kineskim znanjem i iskustvom. U Egiptu proizvodi ojačanja od staklenih vlakana koja se izvoze u EU iz sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje.

(48) Kako bi se osigurala nesmetana provedba prethodno navedenog Sporazuma o suradnji, dvije su vlade uspostavile mehanizam savjetovanja na tri razine. U tom kontekstu, opća uprava za gospodarsku zonu Sueskog kanala Arapske Republike Egipta i Povjerenstvo grada Tianjina za trgovinu Narodne Republike Kine potpisali su „Sporazum o

([13]) Sažeto desetogodišnje izvješće društva TEDA (2008.–2018.), str. 53.
([14]) Izvješće Državnog vijeća.
([15]) Uredba predsjednika Arapske Republike Egipta br. 330 iz 2015. „O uspostavi gospodarske zone Sueskog kanala", 19. kolovoza 2015.
([16]) Izvješće Centra za razvoj i istraživanje Državnog vijeća „The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone" (Iskustvo održivog razvoja u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta), 6. kolovoza 2019.
([17]) Od Povjerenstva za nacionalni razvoj i reforme („NDRC") i Ministarstva trgovine („MOFCOM").

suradnji na osnivanju komisije za upravljanje sueskom zonom gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta" za međuvladino savjetovanje na prvoj razini. Na drugoj je razini osnovan Odbor za upravljanje sueskom gospodarskom i trgovinskom suradnjom kako bi se osigurala komunikacija na tehničkoj razini između nadležnih odjela gradske uprave kineskog grada Tianjina i nadležnih odjela opće uprave za gospodarsku zonu Sueskog kanala. Sastanci tih povjerenstava redovito se održavaju od 2017. Na trećoj razini Egypt TEDA i relevantni egipatski partneri izvješćuju prethodno navedene razine vlasti o problemima i poteškoćama.

3.2.1. *Djelomična nesuradnja i upotreba raspoloživih podataka o sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje*

3.2.1.1. Primjena odredaba članka 28. stavka 1. osnovne uredbe u odnosu na egipatsku vladu

(49) Komisija je u upitniku, u zahtjevu za informacije i tijekom posjeta radi provjere od egipatske vlade zatražila da dostavi određene informacije o sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje u Egiptu. Ti su zahtjevi za informacije među ostalim uključivali pitanja o pravnom i institucijskom okviru i postojanju međuvladinih sporazuma između Kine i Egipta.

(50) Konkretno, Komisija je nakon izmjene Obavijesti o pokretanju postupka od egipatske vlade zatražila informacije o funkcioniranju sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje i o pravnoj osnovi na kojoj se temelji, posebno u odnosu na suradnju između egipatske i kineske vlade u pogledu uspostave i oblikovanja sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje kao poslovnog okruženja koje može privući ulagače iz Kine. Nadalje, Komisija je zatražila informacije o kontroli i upravljanju u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje koje obavljaju Egypt-TEDA Investment Company, TEDA holding i zajednička radna skupina Egipta i Kine i o ulozi Kinesko-afričkog razvojnog fonda („CAD") u kontekstu kineskih vanjskih ulaganja. Konačno, Komisija je od egipatske vlade zatražila i informacije o statusu sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje kao prekomorske zone gospodarske suradnje koju je odobrio MOFCOM.

(51) Egipatska vlada je u odgovoru na zahtjev za informacije pružila samo neke od traženih informacija i nije odgovorila na znatan dio zahtjeva.

(52) Egipatska vlada dostavila je informacije o pravnoj osnovi za suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje dostavivši međunarodne sporazume između egipatske i kineske vlade koji čine pravnu osnovu za njihovu suradnju u korist društava s poslovnim nastanom u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje, kao što je proizvođač izvoznik.

(53) No Komisija još uvijek nema informacije o bilo kakvim sporazumima, memorandumima o razumijevanju ili drugim dokumentima koje su potpisale kineska i egipatska vlada u pogledu sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje. Na primjer, Komisija je pronašla javno dostupna upućivanja na petogodišnje provedbene smjernice za jačanje sveobuhvatnog strateškog partnerstva između NRK-a i Arapske Republike Egipta iz 2016.

(54) Osim toga, u travnju 2017. službeno je uspostavljen kinesko-egipatski odbor društva TEDA za zajedničko upravljanje sueskom zonom gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta. U srpnju 2017. osnovan je međuvladin koordinacijski odbor i održan je njegov prvi zajednički sastanak. Komisija nije primila pisanu dokumentaciju o sastancima koji su se održali u okviru tih različitih mehanizama savjetovanja, osim jednog sastanka koji je održala Komisija za upravljanje.

(55) Budući da nije dobila te informacije, Komisija je smatrala da nije primila ključne informacije koje su relevantne za taj aspekt ispitnog postupka.

(56) Stoga je Komisija obavijestila egipatsku vladu da će možda morati upotrijebiti raspoložive podatke primjenom članka 28. stavka 1. osnovne uredbe pri ispitivanju postojanja i opsega navodnog subvencioniranja društava u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje. Egipatska vlada prigovorila je na tu primjenu i naglasila da je u potpunosti surađivala s Komisijom. No Komisija je smatrala da su informacije o pojedinostima suradnje između dviju vlada u uspostavi sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje i upravljanju njome ključne za pravnu ocjenu predmeta kako je objašnjeno u sljedećem odjeljku 3.2.2. Nažalost, primila je samo neke relevantne dokumente nakon odgovarajuće provjere, zbog čega nije mogla provjeriti njihovu autentičnost. Osim toga, nije se mogla uključiti ni u kakve daljnje rasprave s egipatskom vladom o važnim pojedinostima koje bi mogle razjasniti opseg i stupanj suradnje između dviju vlada u toj zoni.

(57) Na temelju prethodno navedenih razmatranja Komisija je primijenila članak 28. osnovne uredbe i oslonila se na raspoložive podatke povezane s njima.

3.2.2. *Pravna ocjena*

(58) Funkcioniranje sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje temelji se na bliskoj suradnji između egipatske i kineske vlade koja se osobito očituje u zajedničkom pothvatu Egipta i Kine na državnom području zemlje izvoznice. Egipatska i kineska vlada udružile su resurse kako bi proizvođaču ojačanja od staklenih vlakana u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje osigurale povoljne uvjete u kojima ostvaruje koristi. Udruživanje resursa kroz tako blisku suradnju služi zajedničkoj svrsi u korist zajedničkom korisniku Jushi Egypt.

3.2.3. *Financijski doprinos vlade ili javnog tijela*

(59) U skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) osnovne uredbe subvencija postoji ako postoji financijski doprinos vlade zemlje podrijetla ili izvoza. Slično tome, u članku 1. stavku 1. točki (a) prvom podstavku Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama navodi se da se smatra da subvencija postoji ako „postoji financijska pomoć vlade ili bilo kojeg državnog tijela”.

(60) Egipatska vlada osigurala je društvu Jushi Egypt zemljište i ponudila nekoliko poreznih olakšica. Egipatska vlada stoga upravlja tim subvencijama i izravno ih dodjeljuje.

(61) Međutim, otkad je 1997. sklopljen memorandum o razumijevanju, egipatska vlada aktivno je nastojala pružiti potporu zoni, ne samo izravno pružanjem zemljišta i poreznih olakšica nego i neizravno, putem dogovorene pomoći kineske vlade za razvoj sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje na svojem državnom području. U skladu s uvjetima Memoranduma egipatska vlada izričito je „poticala relevantni poslovni sektor u Kini da pridonosi projektima koji se uspostavljaju u zoni”. Nakon posjeta predsjednika Mursija Kini u kolovozu 2012. sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje primila je „dosad neviđenu pozornost i potporu egipatske vlade” ([18]). U skladu s člankom 1. Sporazuma o suradnji iz 2016. obje su se strane složile da će područje razvijati „u skladu s […] postojećim zakonima i propisima dviju zemalja”.

(62) U članku 1. zakona o provedbi Sporazuma o suradnji dodatno se pojašnjava da je „Odbor za upravljanje [odgovoran za koordinaciju i upravljanje svakodnevnim radom zone suradnje] osnovan u skladu s multilateralnim i bilateralnim sporazumima te postojećim zakonima i propisima koje su potpisale ili u kojima su sudjelovale Narodna Republika Kina i Arapska Republika Egipat”. U skladu s člankom 4. Sporazuma o suradnji obje se strane obvezuju „poduprijeti i olakšati izgradnju, poslovanje i funkcioniranje zone suradnje”. U tu svrhu Egipat je pristao da Kina zonu definira kao „prekomorsku zonu trgovine i suradnje”.

(63) Kina je u članku 4. stavku 1. Sporazuma o suradnji potvrdila da predmetna zona „ima pravo na odgovarajuću političku potporu i poticaje kineske vlade za prekomorske zone trgovinske i gospodarske suradnje”. Osim toga, u članku 5. Sporazuma o suradnji kineska vlada izričito je preuzela obvezu da „podupire” tu zonu tako što, među ostalim, „potiče relevantne financijske institucije da osiguraju financijski instrument” za društva i ulaganja u toj zoni.

(64) Nadalje, u skladu s člankom 2. stavkom IV. Sporazuma o suradnji na osnivanju odbora za upravljanje sueskom zonom gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta odbor za upravljanje odgovoran je za „ulaganje najvećih napora za neometanu provedbu svih poticajnih politika iz kineskih i egipatskih zakona i propisa” i u skladu s člankom 2. točkom V. da „koordinira i potiče relevantne financijske institucije, uključujući, ali ne ograničavajući se na, bankarske institucije, institucije za osiguranje i razna sredstva koja pružaju kreditnu potporu za zonu suradnje i rezidentna poduzeća te da omogući zoni suradnje i rezidentnim poduzećima da iskoriste više kanala financiranja”. Konačno, u skladu s člankom 7. istog Sporazuma i egipatska i kineska vlada obvezale su se da će svi postojeći ili budući zakoni kojima se dodjeljuje povoljniji tretman u odnosu na Sporazum o suradnji imati prednost pred Sporazumom. Povlašteno financiranje kineske vlade proizvođača ojačanja od staklenih vlakana u zoni rezultat je tih obveza i treba ga tumačiti u tom kontekstu.

([18]) Sažeto desetogodišnje izvješće društva TEDA, str. 41.

(65) Udruživanje snaga egipatske i kineske vlade imalo je više ciljeva.

(66) Za egipatsku stranu, kako je izjavljeno na najvišoj političkoj razini ([19]), cilj je bio privući kineska ulaganja, znanje i iskustvo i kapital radi promicanja gospodarskog razvoja gospodarske zone Sueskog kanala i otvaranja novih radnih mjesta. U skladu s egipatskim dugoročnim planom do 2022., koji je u studenome 2013. objavilo egipatsko ministarstvo planiranja, sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje imat će važnu ulogu u modernizaciji egipatske industrije, ostvarivanju deviznih prihoda izvozom, oporezivanju i rješavanju problema nezaposlenosti ([20]).

(67) S kineske strane motivacija je bila drugačija. Iz perspektive samih društava Egipat ima određene prednosti u smislu nižih troškova rada i kraćeg vremena isporuke na glavna tržišta kao što je EU. Usto, kako je navedeno u prospektu obveznica koji je 2014. izdala Jushi Group: „uslijed trgovinskih ograničenja došlo je do povećanja tržišne cijene kineskog izvoza staklenih vlakana, što negativno utječe na izvoz staklenih vlakana društva Jushi Group. ... nakon osnivanja društva Jushi Egyptian Glass Fiber Co., Ltd. 2013., društvo Jushi Egypt pokrit će potražnju za proizvodom ([21]) za prethodno navedene tri regije. Navedene tri regije neće uvesti antidampinške pristojbe za proizvode društva Jushi Egypt i učinak antidampinških politika na društvo Jushi Group znatno će se smanjiti. Preliminarno načelo određivanja cijena proizvoda od staklenih vlakana proizvođača Jushi Egypt za kupce u prethodno navedenim trima regijama sastoji se u podjeli carinskih ušteda izdavatelja s kupcima i uživanju ušteda na antidampinškim pristojbama i troškovima otpreme u cijelosti". Od 2011. ([22]) i kraja 2014. ([23]) uvoz ojačanja od staklenih vlakana podrijetlom iz Kine podliježe antidampinškim i kompenzacijskim pristojbama u EU-u i EU je jedna od „triju regija" iz prospekta obveznica.

(68) Iz perspektive kineske vlade, prema 13. petogodišnjem planu MOFCOM-a za razvoj vanjske trgovine, jedna je od glavnih zadaća u okviru tog plana poboljšati trgovinsku suradnju sa zemljama u okviru inicijative „Jedan pojas, jedan put" za promicanje i širenje izvoza, među ostalim, visokotehnoloških proizvoda poput ojačanja od staklenih vlakana. Plan sadrži sljedeću izjavu: „Stabilizirati izvoz proizvoda koji nam donose koristi kao što su radno intenzivni proizvodi, u prethodno navedene zemlje, iskoristiti mogućnosti izgradnje infrastrukture za takve zemlje i poticati izvoz velikih kompleta opreme, tehnologija, normi i usluga. Prilagoditi se trendu transformacije i modernizacije industrija tih zemalja i ubrzati izvoz elektromehaničkih i visokotehnoloških proizvoda. ... Intenzivirati širenje tržišta u nastajanju te nakon sveobuhvatnog razmatranja ekonomije razmjera, brzine rasta, dostupnih resursa, razine rizika i drugih čimbenika odabrati nekoliko tržišta u nastajanju za primarno širenje. Proširiti izvoz napredne tehničke opreme, promicati izvoz visokokvalitetnih, naprednih i razmjerno profitabilnih industrija i proizvoda". Predviđene mjere za ostvarivanje tih zadaća uključuju „razvoj gospodarskih i tehnoloških razvojnih zona na razini države i različitih parkova".

(69) Kako je navedeno u jednom članku: „Na temelju smjernica vlade u okviru inicijative ‚Jedan pojas, jedan put' i u vezi sa strategijom zemlje domaćina na najvišoj razini, prekomorske zone suradnje postale su sredstvo za provedbu inicijative ‚Jedan pojas, jedan put' i međunarodne suradnje u pogledu proizvodnih kapaciteta" ([24]).

(70) Kina stoga u prekomorskim zonama ostvaruje više strateških ciljeva. Prvo, mogle bi pridonijeti povećanju potražnje za strojevima i opremom kineske proizvodnje. Drugo, proizvodnjom u inozemstvu i izvozom u Europu ili Sjevernu Ameriku kineska društva mogla bi izbjeći trgovinske nesuglasice i ograničenja izvoza iz Kine. Treće, mogle bi pomoći u naporima Kine da poboljša restrukturiranje domaćeg sektora i da napreduje u domaćem lancu vrijednosti ([25]).

([19]) Komentari predsjednika Mursija tijekom njegova posjeta Kini u kolovozu 2012., Sažeto desetogodišnje izvješće društva TEDA, str. 47. i 53.; Komentari predsjednika Sisija tijekom njegova posjeta Kini u prosincu 2016., Sažeto desetogodišnje izvješće društva TEDA (2008.–2018.), str. 94.

([20]) Sažeto desetogodišnje izvješće društva TEDA (2008.–2018.), str. 59.

([21]) Tri regije koje se u tom tekstu navode su EU, Indija i Turska.

([22]) Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 248/2011 od 9. ožujka 2011. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih proizvoda od beskonačnih staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 67, 15.3.2011., str. 1.).

([23]) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 1379/2014 od 16. prosinca 2014. o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz određenih proizvoda od filamentnih staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i izmjeni Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 248/2011 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih proizvoda od beskonačnih staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 367, 23.12.2014., str. 22.).

([24]) Godišnje izvješće o razvoju u Africi br. 19 (2016.–2017., *Yellow Books of Africa*, str. 13).

([25]) D. Brautigam i Xiaoyang Tang; *Going Global in Groups*: *Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas, World Development*, svezak 63., 2014., str. 78.–91.

(71) Iz prethodno navedenog proizlazi da je egipatska vlada očekivala i prihvatila kinesko financiranje za blisku suradnju u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje kako bi potaknula razvoj jedne od svojih najsiromašnijih regija. Kineska vlada nadala se da bi kineska društva mogla poslovati izvan kineskih teritorija i proširiti izvoz u okviru inicijative „Jedan pojas, jedan put” (možda radi izbjegavanja mjera za zaštitu trgovine).

(72) U tim okolnostima Komisija je smatrala da bi izraz „vlade” iz članka 3. stavka 1. točke (a) osnovne uredbe trebao uključivati ne samo mjere koje izravno potječu od egipatske vlade, već i mjere kineske vlade koje se mogu pripisati egipatskoj vladi na temelju dostupnih dokaza.

(73) Kao što je Žalbeno tijelo utvrdilo u predmetu SAD – Gasoline ([26]), pravo WTO-a ne može se tumačiti u „kliničkoj izolaciji” od općeg međunarodnog prava. Točnije, opća načela međunarodnog prava čine dio pravnog poretka WTO-a, koji nije samostalan ([27]). U skladu s člankom 3. stavkom 2. DSU-a i člankom 31. stavkom 3. točkom (c) Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora („Bečka konvencija”) u ocjeni konteksta uvjeta ugovora treba voditi računa o „svakom mjerodavnom pravilu međunarodnog prava primjenjivom na odnose između stranaka”.

(74) Ta „pravila” uključuju međunarodno običajno pravo ([28]), koje je po definiciji obvezujuće za sve članice WTO-a, uključujući Egipat, Kinu i Europsku uniju. Važnu granu običajnog međunarodnog prava čine pravila o odgovornosti država, koja su kodificirana u Člancima Komisije za međunarodno pravo (ILC) o odgovornosti države za međunarodna protupravna postupanja („Članci ILC-a”) ([29]) u skladu s mandatom na temelju članka 13. stavka 1. točke (a) Povelje UN-a.

(75) I pravila iz Članaka ICL-a „mjerodavna” su u smislu članka 31. stavka 3. točke (c) Bečke konvencije jer pružaju smjernice za tumačenje pojma pripisivanja, tj. kada se određene radnje ili propusti mogu pripisati jednoj državi, čak i kada te radnje ili propusti ne potječu izravno od te države. U tom pogledu pojam pripisivanja postaje važan za tumačenje pojma „vlade” u uvodu članka 1. stavka 1. točke (a) prvog podstavka Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama, osobito radi utvrđivanja točnog pripisivanja postupanja u slučaju suradnje između dviju država u pogledu subvencija, kao u predmetnom slučaju ([30]).

(76) Stoga se Članci ILC-a mogu koristiti za tumačenje pojma „vlade” u uvodu članka 1. stavka 1. točke (a) prvog podstavka Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama kako bi se postupanje (dodjeljivanje subvencija) pripisalo egipatskoj vladi, čak i u slučajevima kada financijski doprinos nije izravno dala egipatska vlada.

(77) U tom pogledu Komisija je napomenula da se u članku 11. Članaka ILC-a posebno navodi da se „postupanje koje se ne može pripisati državi na temelju prethodnih članaka ipak smatra radnjom te države u skladu s međunarodnim pravom ako i u mjeri u kojoj država priznaje i prihvaća predmetno postupanje kao vlastito”. U komentaru ILC-a uz članak 11. objašnjava se da se „slučajevi primjene načela [pripisivanja državi kroz priznavanje i prihvaćanje radnje] mogu pronaći u sudskim odlukama i državnoj praksi” ([31]). Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 6. istog komentara, potrebno je da država „utvrdi predmetno postupanje i prihvati ga kao vlastito”.

(78) Od početka projekta 1997. egipatska je vlada uključila kinesko financiranje društva Jushi Egypt u vlastitu politiku za zonu. Predsjednik Mursi javno je pozdravio kineska ulaganja i kapital tijekom posjeta Kini u kolovozu 2012., a egipatsko ministarstvo planiranja priznalo je u studenome 2013. da će sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje, koju financira kineska vlada, imati veliku ulogu u modernizaciji industrije u Egiptu. Tijekom drugog posjeta Kini u prosincu 2014. predsjednik Sisi „izjavio je da je prijedlog predsjednika Xi Jinpinga o zajedničkoj uspostavi inicijative ‚Jedan pojas, jedan put’ pružio veliku priliku za oporavak Egipta i da je egipatska strana

([26]) WT/DS2/AB/R – *US – Reformulated Gasoline*, Izvješće Žalbenog tijela usvojeno 20. svibnja 1996., str. 17.

([27]) Vidjeti J. Pauwelyn, *The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go?*, *American Journal of International Law* (2001.), od str. 535. nadalje; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (CUP 2015).

([28]) WT/DS379 – Sjedinjene Države – konačne antidampinške i kompenzacijske pristojbe na određene proizvode iz Kine, Izvješće Žalbenog tijela usvojeno 11. ožujka 2011., §§308; M.E. Villiger, „Komentari na Bečku konvenciju o pravu međunarodnih ugovora iz 1969.” (Martinus Nijhoff, 2009.), str. 433.

([29]) Komisija za međunarodno pravo, Nacrt članaka o odgovornosti države za međunarodno protupravne čine, studeni 2001., dodatak br. 10 (A/56/10), pogl. IV.E.1.

([30]) WT/DS379/AB/R, točke 304.–322.

([31]) Komisija za međunarodno pravo, Nacrt članaka o odgovornosti države za međunarodno protupravne čine, s komentarima, studeni 2001., dodatak br. 10 (A/56/10), str. 52., uvodna izjava 3. članka 11.

spremna za aktivno uključivanje i pružanje potpore. Egipatska strana željela je surađivati s Kinom na razvoju projekata za koridor Sueskog kanala, sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje i sl. i tako privući ulaganja kineskih poduzeća u Egipat” ([32]).

(79) Obilježja kineske inicijative „Jedan pojas, jedan put” poznata su javnosti. U člancima od 30. do 36. Smjernica Državnog vijeća o promicanju međunarodnog proizvodnog kapaciteta i suradnji u proizvodnji opreme od 13. svibnja 2015. navode se sve potpore politike koje mogu primiti društva koja „odlaze u inozemstvo”. One obuhvaćaju politike fiskalne i porezne potpore, povlaštene zajmove, financijsku potporu u obliku sindiciranih zajmova, izvoznih kredita i financiranja projekata, kapitalna ulaganja te osiguranje izvoznih kredita. Članak 31. odnosi se na „povlaštene zajmove” kojima se „podupire sudjelovanje poduzeća u izvozu velikih kompleta opreme, ugovaranju projekata i velikim investicijskim projektima”. Ta je politika u praksi dovela do brojnih povlaštenih financiranja od banaka ili iz posebno uspostavljenog „Fonda za Put svile” u skladu s člankom 35. Smjernica, kako je Komisija nedavno utvrdila u drugom predmetu ([33]).

(80) Budući da su predsjednici Egipta bez sumnje bili svjesni da kineska inicijativa „Jedan pojas, jedan put” uključuje opsežno državno financiranje putem povlaštenog financiranja i drugih financijskih instrumenata, postojao je jasan čin priznavanja i prihvaćanja na najvišoj političkoj razini takve financijske potpore kineske vlade kroz zajedničku uspostavu sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje s Kinom.

(81) Činjenica da je Egipat priznao i prihvatio kinesko povlašteno financiranje dodatno je potkrijepljena tekstom Sporazuma o suradnji iz 2016. Kako je utvrđeno u članku 1. Sporazuma o suradnji, Egipat je izričito prihvatio da Kina može primijeniti svoje zakone u pogledu subjekata ili poslovanja u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje. U tu se svrhu egipatska vlada složila i da Kina u skladu sa svojim zakonima odredi suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje kao „prekomorsko područje ulaganja”. Budući da su „prekomorska područja ulaganja” sredstvo inicijative „Jedan pojas, jedan put”, spomenute u uvodnoj izjavi 66., i da se u toj inicijativi kao alat koristi povlašteno financiranje, takvo određivanje u članku 4. Sporazuma o suradnji, u kojem je Kina također potvrdila da predmetna zona „ima pravo na odgovarajuću potporu i poticaje politike kineske vlade za prekomorske zone gospodarske i trgovinske suradnje”, dogodilo se da je Jushi Egypt stekao pravo na dobivanje povlaštenih zajmova od kineskih banaka za provedbu državne politike i na povlaštene uvjete osiguranja izvoza. Egipat je prihvatio i članak 5. prema kojem kineska vlada podupire zonu suradnje i tako što „potiče relevantne financijske institucije da osiguraju financijski instrument za ... projekte ulaganja koji se nalaze u zoni suradnje, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti kreditiranja i uvjeti upotrebe kredita”. Kao što je već utvrđeno u jednom prethodnom ispitnom postupku, kinesko povlašteno financiranje ne temelji se na jasnim programima financiranja sa strogim kriterijima prihvatljivosti, već se nekoliko industrija koje će poticati utvrđuju na najvišoj razini ([34]). Službeno određivanje sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje u Egiptu kao prekomorskog područja ulaganja za kineska društva nakon sklapanja zajedničkog sporazuma između dvojice predsjednika i „poticanja” u članku 5. savršeno se uklapa u uobičajeni kineski uzorak aktiviranja povlaštenog financiranja banaka za provedbu državne politike.

(82) Egipat je stoga kineske povlaštene mjere u korist kineskih subjekata s poslovnim nastanom u Egiptu „utvrdio” i „prihvatio kao vlastite”.

(83) Nadalje, egipatski dužnosnici stalno su bili prisutni u mehanizmu provedbe na tri razine navedenom u uvodnoj izjavi 45. Zadaća mehanizma provedbe jest da „koordinira i potiče relevantne financijske institucije, uključujući, ali ne ograničavajući se na, bankarske institucije, institucije za osiguranje i razna sredstva koja pružaju kreditnu potporu za zonu suradnje i rezidentna poduzeća te da omogući zoni suradnje i rezidentnim poduzećima da iskoriste više kanala financiranja” u skladu s člankom 2. točkom V. Sporazuma o provedbi. U članku 2. stavku 4. istog dokumenta dužnosnicima se nalaže „da ulože najveće napore za neometanu provedbu svih poticajnih politika iz kineskih i egipatskih zakona i propisa”. Time se utvrđuje zajedničko razumijevanje Egipta i Kine da Kina ne osigurava novac po tržišnim stopama, koje bi Jushi Egypt mogao dobiti od međunarodnih ulagatelja na tržištu, nego proaktivno pruža državne poticaje, ili drugim riječima koristi ili povlastice.

([32]) Sažeto desetogodišnje izvješće društva TEDA (2008.–2018.), str. 94.

([33]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2018/1690 od 9. studenoga 2018. o uvođenju konačnih kompenzacijskih pristojbi na uvoz određenih pneumatskih guma, novih ili protektiranih, od kaučuka, vrste koja se rabi za autobuse ili kamione i s indeksom opterećenja većim od 121, podrijetlom iz Narodne Republike Kine i o izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/1579 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih pneumatskih guma, novih ili protektiranih, od kaučuka, vrste koja se rabi za autobuse ili kamione, s indeksom opterećenja većim od 121, podrijetlom iz Narodne Republike Kine te o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) 2018/163 (SL L 283, 12.11.2018., str. 1.), uvodne izjave 409.–412.

([34]) Provedbena uredba (EU) 2018/1690, uvodna izjava 377.

(84) Provedbom te odredbe Egipat je također iskazao potpunu podršku kineskom povlaštenom financiranju u korist proizvođača ojačanja od staklenih vlakana u zoni. S obzirom na djelomičnu nesuradnju egipatske vlade u tom ključnom aspektu ispitnog postupka, Komisija u tom pogledu nije mogla utvrditi više pojedinosti, no dostupni dokazi upućuju na činjenicu da su dvije vlade surađivale kako je prethodno opisano u korist proizvođača izvoznika ojačanja od staklenih vlakana koji se nalazi u zoni.

(85) Iz dokaza proizlazi da se financijski doprinosi u obliku povlaštenog financiranja koje su kineska javna tijela omogućila društvu Jushi Egypt mogu pripisati egipatskoj vladi kao vladi države podrijetla ili izvoza u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) osnovne uredbe. Dokazi su pokazali da je egipatska vlada podržala povlaštenu financijsku potporu proizvođaču ojačanja od staklenih vlakana u zoni u skladu s dogovorenim obvezama razvoja i podupiranja gospodarskih aktivnosti unutar zone.

(86) U tom kontekstu Komisija je nadalje napomenula da se mogućnost da vlade neizravno pružaju financijski doprinos privatnim tijelima ne kosi ni s osnovnom uredbom ni sa Sporazumom o subvencijama i kompenzacijskim mjerama ([35]). U slučajevima kada vlade povjeravaju zadaće privatnim tijelima ili ih usmjeravaju na određeno postupanje ključno je da mora postojati „dokaziva veza" između postupanja vlade i postupanja privatnog tijela ([36]). U ovom slučaju postoji jasna i izričita veza između pozitivnih radnji koje je poduzela Kina kako bi osigurala dogovorenu financijsku potporu proizvođaču izvozniku ojačanja od staklenih vlakana i egipatske vlade.

(87) Komisija je stoga smatrala da je povlašteno financiranje koje je kineska vlada dodijelila proizvođaču izvozniku ojačanja od staklenih vlakana u zoni jednako financijskom doprinosu egipatske vlade u smislu članka 3. stavka 1. točke (i) osnovne uredbe ([37]).

3.2.4. *Korist*

(88) Komisija je zatim razmotrila bi li Jushi Egypt kroz te financijske doprinose koji se mogu pripisati egipatskoj vladi ostvario korist u skladu s člankom 3. stavkom 2. osnovne uredbe. Podsjetila je da to društvo posluje u Egiptu i da je osnovano u skladu s egipatskim pravom. Stoga je u načelu bilo primjereno ispitati je li primatelj financiranja imao bolje uvjete od onih koje bi imao na egipatskom financijskom tržištu. Komisija je to provjerila i utvrdila da je u velikoj mjeri imao bolje uvjete.

(89) No Komisija je uzela u obzir i iznimne okolnosti ovog slučaja. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 44., proizvođač izvoznik u konačnici je u vlasništvu SASAC-a. Kineska javna tijela dodijelila su povlašteno financiranje nakon pregovora i potpisivanja relevantnih dokumenata u Kini, a primatelji su ga izravno ili neizravno primili putem svojeg matičnog društva u Kini (zajmovi između povezanih društava). Nadalje, kako je utvrđeno u članku 1. Sporazuma o suradnji, egipatska vlada prihvatila je da ti subjekti primaju povlaštenu potporu, uključujući jeftine zajmove u skladu s kineskim pravom, tj. pod kineskim uvjetima. Kineska javna tijela osigurala su takvo financiranje na temelju članka 5. Sporazuma o suradnji u skladu s politikama povlaštenog financiranja koje se provode u Kini. Kako je objašnjeno u prethodno navedenoj uvodnoj izjavi 42., tim je odredbama Sporazuma o suradnji kodificirana prethodno utvrđena praksa.

(90) Komisija je stoga zaključila da je egipatska vlada prihvaćanjem i priznavanjem financijskih doprinosa kineskih javnih tijela za Jushi Egypt prihvatila i element koristi. Stoga je utvrdila tržišne stope za povlašteno financiranje i u skladu s njima izračunala korist. Napomenula je da je taj razuman pristup doveo do nižih iznosa subvencija od onih dobivenih primjenom hipotetske egipatske referentne vrijednosti.

([35]) Vidjeti članak 3. stavak 1. točku (a) podtočku iv. osnovne uredbe i članak 1. stavak 1. točku (a) prvi podstavak podtočku iv. Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama.

([36]) Izvješće Žalbenog tijela, SAD – DRAMS (WT/DS296/AB/R), točka 112.

([37]) Predmetne činjenice mogu se razmatrati i iz perspektive članka 16. Članaka ILC-a. Bliska suradnja između egipatske i kineske vlade nije samo dovela do toga da egipatska vlada priznaje i prihvaća kineska postupanja, već je služila i za potencijalno izbjegavanje stvarnih i mogućih pristojbi koje je EU uveo za kineski izvoz predmetnog proizvoda iz Egipta.

3.2.5. *Specifičnost*

(91) U pogledu treće točke o specifičnosti, Komisija je ispitala jesu li te subvencije bile specifične u skladu s člankom 4. stavcima od 2. do 4. osnovne uredbe.

(92) Egipatska je vlada kroz priznavanje i prihvaćanje postala davatelj potpore u odnosu na povlašteno financiranje. Konkretno, egipatska vlada priznala je i prihvatila da kineska vlada definira suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje kao prekomorsko područje ulaganja na temelju članka 4. Sporazuma o suradnji i podržala potpunu provedbu tog čina kroz, među ostalim, osiguravanje povlaštenog financiranja kineske vlade.

(93) Te subvencije dostupne su samo društvu Jushi Egypt jer posluje u gospodarskoj zoni Sueskog kanala (pri čemu je sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje dio te zone). Stoga je Komisija zaključila da je riječ o regionalnim subvencijama u smislu članka 4. stavka 3. osnovne uredbe koje su u nadležnosti tijela koje dodjeljuje subvenciju u skladu s člankom 4. stavcima od 2. do 4. osnovne uredbe.

3.2.6. *Zaključak*

(94) Zaključno, Komisija je utvrdila da se i protiv subvencija koje je Egipat izravno dodijelio društvima koja djeluju u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje (davanje zemljišta, porezne olakšice) i subvencija koje su im dodijeljene neizravno putem povlaštenog financiranja kineske vlade mogu uvesti kompenzacijske mjere na temelju članaka od 2. do 4. osnovne uredbe. Subvencije kineske vlade mogu se pripisati Egiptu na temelju priznavanja i prihvaćanja tih mjera kao vlastitih, primjerice kroz Sporazum o suradnji, blisku suradnju i različite razine mehanizama suradnje. Financijski doprinosi također su donijeli korist i bili su specifični. Komisija je sve relevantne subvencije detaljnije ispitala u nastavku.

(95) Nakon objave konačnih nalaza ([38]), egipatska vlada i proizvođač izvoznik osporili su te nalaze u pet točaka. Prvo, bilo je nemoguće na temelju međunarodnog prava pripisati egipatskoj vladi suvereno djelovanje kineske vlade. Drugo, Komisija je zanemarila svoju osnovnu uredbu prema kojoj tijelo koje dodjeljuje subvenciju mora biti subjekt smješten na državnom području zemlje podrijetla izvoza. Treće, pripisivanjem kineskog djelovanja Egiptu također se krši pravo WTO-a i to se nije moglo tumačiti u kontekstu članka 11. Članaka ILC-a o odgovornosti države. Četvrto, članak 11. Članaka ILC-a nije bio ni primjenjiv na dane činjenice. Peto, financijski doprinosi društvu Jushi nisu udovoljili zahtjevima specifičnosti iz članka 3. osnovne uredbe.

(96) Egipatska vlada i proizvođač izvoznik istaknuli su u prvoj točki načelo suverenosti u međunarodnom pravu. Iz njihove perspektive, djelovanje se može pripisati državi samo ako su za to djelovanje povjerene ovlasti te države. Prema tome, djelovanja subjekata kojima su povjerene kineske ovlasti mogu se pripisati samo kineskoj državi.

(97) Komisija je tu tvrdnju odbacila. Načelo suverene jednakosti u međunarodnom pravu, kako je sadržano u članku 2. stavku 1. Povelje UN-a, zabranjuje da jedna država izvršava svoje ovlasti na državnom području druge države protiv volje teritorijalne države. Međutim, države mogu odobriti djelovanje druge države unutar svojeg državnog područja. Tada se djelovanje pozvane države na državnom području države domaćina može pripisati državi domaćinu. Na primjer, to pravilo izravno proizlazi iz Rezolucije 3314 (XXIX) Opće skupštine UN-a iz 1974. o definiciji agresije, koja se općenito smatra kodifikacijom međunarodnog običajnog prava. Prema članku 3. točki (f) te rezolucije, agresija jedne države na drugu državu definira se ne samo kao izravni napadi putem njezinih državnih organa, već i „postupak države kojim ona dopušta da njezin teritorij, koji je stavila na korištenje drugoj državi, ta druga država upotrijebi za agresiju protiv treće”. Da je Kuba dopustila Sovjetskom Savezu da 1962. napadne Sjedinjene Države ruskim raketama s kubanskog državnog područja, jasno je da bi to podrazumijevalo međunarodnu odgovornost Kube za čin agresije na Sjedinjene Države. U skladu s tim, međunarodno pravo priznaje mogućnost pripisivanja djelovanja pozvane države državi domaćinu i zbog toga čak sankcionira državu domaćina, ako djelovanje pozvane države šteti trećoj državi.

([38]) „Objava konačnih nalaza” isto je što i „konačna objava” iz prethodno navedenog odjeljka 1.4.

(98) Drugo, egipatska vlada i proizvođač izvoznik tvrdili su da prema osnovnoj uredbi EU-a nije moguće pripisati postupanje kineske vlade Egiptu. Definicija „vlade" u skladu s člankom 2. točkom (b) osnovne uredbe bila je izričito povezana s državnim područjem tijela koje dodjeljuje subvenciju. Riječi „na državnom području" u toj odredbi usmjerene su na pružanje pravne sigurnosti i nisu se mogle tumačiti u svjetlu prava WTO-a ili međunarodnog prava.

(99) U tom je pogledu Komisija napomenula da je u članku 2. točki (b) osnovne uredbe propisano sljedeće: „‚Vlada' znači vlada ili bilo koje javno tijelo na državnom području zemlje podrijetla ili izvoza." Komisija se složila da ta odredba obuhvaća djelovanje vlade s čijeg se državnog područja subvencionirani proizvodi izvoze u Europsku uniju. To je slučaj u ovom predmetu. Predmetni proizvod proizvodi se u Egiptu i iz Egipta se izvozi u Europsku uniju. Egipatska vlada, kao tijelo za dodjelu subvencija, nalazi se na državnom području Egipta.

(100) Međutim, člankom 2. točkom (b) osnovne uredbe ne uređuje se posebno pitanje koje djelovanje vlada može odobriti na vlastitom državnom području i priznati ga kao svoje. Baš kao i kod pojma „javno tijelo", i pojam „vlada" podložan je tumačenjima, uzimajući u obzir njegov kontekst, cilj i svrhu. Dakle, djelovanja koja se mogu pripisati vladi zemlje podrijetla ili izvoza ne moraju biti samo postupanja koja izravno potječu od takve vlade, već i djelovanja koja se mogu pripisati takvoj vladi. To je dodatno potvrđeno izrazima iz članka 3. stavka 1. točke (a) osnovne uredbe kad se navodi financijski doprinos „vlade". Iz istih razloga, argumenti u kojima se egipatska vlada poziva na nekoliko odredbi Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama (npr. članak 1. stavak 1. točka (a) podtočka (1), članak 13., članak 18. stavak 1. točka (a) i bilješka 63) nisu od koristi. Iako je istina da se osnovna uredba „mora tumačiti, koliko je to moguće, s obzirom na odgovarajuće odredbe Sporazuma o SCM-u" ([39]), te odredbe nisu protivne tvrdnji da financijski doprinos može pružiti druga država koju teritorijalna vlada priznaje i prihvaća kao vlastitu.

(101) Stoga je odbijena druga tvrdnja proizašla iz navodno strogog pojma teritorijalnosti iz članka 2. točke (b) osnovne uredbe i članka 1. stavka 1. točke (a) podočke (1) Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama.

(102) Treći prigovor odnosio se u tom pogledu na važnost Članaka ILC-a o odgovornosti države. Prema stajalištu egipatske vlade i proizvođača izvoznika, nije se moguće oslanjati na članak 11. Članaka ILC-a jer je Žalbeno tijelo u predmetu SAD – antidampinške i kompenzacijske pristojbe (Kina) ([40]) upućivalo samo na njegove članke 4., 5. i 8.

(103) Komisija je tu tvrdnju odbacila. Ne postoji osnova za tvrdnju da su za tumačenje pravila WTO-a relevantna samo određena načela međunarodnog običajnog prava, kako su utvrđena u člancima 4., 5. ili 8. Članaka ILC-a, ali ne i druga. Žalbeno tijelo WTO-a uvijek je primjenjivalo koncepte općeg običajnog prava koji su bili relevantni za ocjenu spornih činjenica. Uz pravila o dodjeli, dio pravnog poretka WTO-a također su, primjerice, načela *estoppel* ili dobre vjere. U ovom slučaju, egipatska vlada nije osporila činjenične okolnosti da je pozvala, priznala i olakšala provedbu kineskog povlaštenog financiranja društava koja posluju u Egiptu. Za taj se niz okolnosti smjernice o tumačenju mogu izvesti iz članka 11. Članaka ILC-a, na koji se upućivalo i u međunarodnog sudskoj praksi u području ulaganja ([41]). Stoga je članak 11. Članaka ILC-a relevantno pravilo međunarodnog prava u smislu članka 31. stavka 3. točke (c) Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora za tumačenje pojma „vlade" u Sporazumu o subvencijama i kompenzacijskim mjerama.

(104) Prema četvrtom prigovoru, članak 11. Članaka ILC-a ne primjenjuje se na predmetne činjenice. Prema tom članku, država može preuzeti odgovornost za postupanje kao država sljednica nakon stjecanja zemljišta. Vlada može priznati i privatno postupanje svojih građana kao vlastito. Međutim, tim člankom nije predviđeno da država prihvaća djelovanje strane suverene države kao vlastito.

([39]) Predmet T-300/16 presuda Općeg suda (prvo prošireno vijeće) od 10. travnja 2019., Jindal Saw Ltd i Jindal Saw Italia SpA protiv Europske komisije ECLI:EU:T:2019:235, stavak 101.; također T 67/14 Viraj Profiles protiv Vijeća, presuda od 11. srpnja 2017., nije objavljena, EU:T:2017:481, stavak 88.

([40]) WT/DS379/AB/R, Izvješće Žalbenog tijela, SAD – antidampinške i kompenzacijske pristojbe (Kina), točka 309.

([41]) Mondev International Ltd. protiv Sjedinjenih Američkih Država (predmet o dodatnim mogućnostima ICSID-a br. ARB(AF)/99/2), presuda od 11. listopada 2002., stavak 115. i bilješka 47.

(105) Komisija je odbila i taj prigovor. Naslov članka 11. Članaka ILC-a glasi „postupanje koje država priznaje i prihvaća kao vlastito”, bez određenja subjekta prvotnog djelovanja. To pravilo izravno proizlazi iz Rezolucije 3314 (XXIX) Opće skupštine UN-a iz 1974. o definiciji agresije, koja se općenito smatra kodifikacijom običajnog međunarodnog prava. Prema članku 3. točki (f) te rezolucije, agresijom jedne države na drugu državu ne smatraju se samo izravni napadi putem njezinih državnih organa, već i kao „postupak države kojim ona dopušta da njezin teritorij, koji je stavila na korištenje drugoj državi, ta druga država upotrijebi za agresiju protiv treće”.

(106) Uz Opću skupštinu UN-a u Rezoluciji 3314 (XXIX) iz 1974. (vidjeti uvodnu izjavu 97.), i Međunarodni sud potvrdio je da države imaju slobodu prihvatiti tuđe djelovanje kao vlastito ([42]). Prema tome, međunarodna praksa ne podupire stajalište Egipta da je pripisivanje na temelju članka 11. Članaka ILC-a ograničeno na slučajeve teritorijalne sukcesije ili kad vlada prihvaća i priznaje privatne protupravne čine na vlastitom državnom području.

(107) U petom prigovoru egipatska vlada i proizvođač izvoznik tvrdili su da financijski doprinosi kineske vlade subjektima u Egiptu nisu bili specifični. Citirali su članak 4. stavak 2. osnovne uredbe, prema kojem primatelj financijskog doprinosa mora biti „u okviru nadležnosti tijela koje dodjeljuje subvenciju”. Prema njihovu stajalištu, izraz „tijelo koje dodjeljuje subvenciju” ne znači „tijelo koje prihvaća i priznaje”. Osim toga, u prijašnjim je ispitnim postupcima tijelo koje dodjeljuje subvenciju za kineske subjekte uvijek bila kineska vlada. Egipatska je vlada zaključila da financijski doprinos kineske vlade ne može biti specifičan, „jer društva smještena u Egiptu nisu pod nadležnošću Kine”.

(108) Komisija je ponovila da je egipatsku vladu smatrala tijelom koje dodjeljuje subvenciju zbog njezina priznanja i prihvaćanja kineskog davanja povlaštenih zajmova. S obzirom na to da Jushi Egypt posluje u posebnoj gospodarskoj zoni, i to je društvo bilo pod nadležnošću egipatske vlade. Primanje te financijske potpore bilo je posebno ograničeno na društva koja posluju u toj zoni, pa je stoga specifično.

(109) Čak i da je bilo potrebno dokazati da je kineska vlada ostvarivala nadležnost nad tim društvima prije nego što je egipatska vlada mogla samoinicijativno priznati kinesko postupanje, što nije bio slučaj, ishod se ne bi promijenio. Potpisavši članak 1. te članak 4. stavak 1. Sporazuma o suradnji, egipatska vlada pristala je na to da društva koja posluju u zoni primaju „odgovarajuću političku potporu i pomoć kineske vlade za prekomorske zone gospodarske i trgovinske suradnje” te da se zona razvije u skladu sa zakonima „obiju zemalja”. Uz ostvarivanje vlastite teritorijalne nadležnosti, egipatska je vlada Kini stoga omogućila i da pruža posebnu potporu društvima koja su smještena samo u „prekomorskim zonama gospodarske i trgovinske suradnje”. Stoga je ta tvrdnja odbijena.

(110) Zaključno, Komisija je potvrdila svoj nalaz da je egipatska vlada potporu za kapitalna ulaganja, zajmove za društvo Jushi Egypt i zemljište koje je osiguralo društvo TEDA Egypt priznala i prihvatila kao vlastite te je stoga dodijelila specifične subvencije u smislu članaka od 2. do 4. osnovne uredbe.

3.3. **Povlašteno financiranje**

3.3.1. *Zajmovi banaka za provedbu državne politike društvu Jushi Egypt*

3.3.1.1. Djelomična nesuradnja i upotreba raspoloživih podataka

Primjena odredaba članka 28. stavka 1. osnovne uredbe u odnosu na egipatsku vladu

(111) Kako je prethodno navedeno u uvodnoj izjavi 8., Komisija je egipatskoj vladi poslala zahtjev za informacije kako bi u potpunosti istražila suradnju između egipatske i kineske vlade u korist proizvođača izvoznika.

([42]) Međunarodni sud, *Primjena Konvencije o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida (Bosna i Hercegovina protiv Srbije i Crne Gore)*, presuda od 27. veljače 2007., stavak 414. U tom je predmetu Međunarodni sud pošao od pretpostavke da je zakonski bilo moguće da savezna država Srbije i Crne Gore prihvati i prizna djela genocida koja su počinila organizirane vojne snage „Republike Srpske”, *de facto* srpske države na državnom području Bosne i Hercegovine tijekom građanskog rata u toj državi od 1991. do 1995. Ipak, Sud je utvrdio da se takvo prihvaćanje i priznavanje nije ostvarilo u praksi.

(112) Konkretno, dio zahtjeva za informacije odnosio se na postupanje kineskih financijskih institucija u državnom vlasništvu, osobito na njihovo postupanje kao javnih tijela u smislu članka 2. točke (b) osnovne uredbe u vezi s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. osnovne uredbe i u skladu s relevantnom sudskom praksom WTO-a pri davanju zajmova proizvođaču izvozniku u okviru suradnje kineske i egipatske vlade.

(113) U tu svrhu Komisija je od egipatske vlade zatražila informacije o pregledu kineskog financijskog sektora i ulozi banaka za provedbu državne politike kao što su Kineska razvojna banka („CDB") i Kineska izvozno-uvozna banka („EXIM") u odobravanju zajmova ili izvoznih kredita društvu Jushi Group. Komisija je od egipatske vlade zatražila da izravno ili putem kineske vlade navedenim bankama proslijedi Dodatak A zahtjevu za informacije.

(114) Egipatska vlada nije dostavila zatražene informacije te je tvrdila da nema nikakve informacije o subjektima koji se nalaze u Kini i pravilima primjenjivima u Kini i da nije nadležna za zahtijevanje takvih informacija. Prema mišljenju egipatske vlade Komisija je zahtijevanjem takvih informacija od egipatske vlade povrijedila pravo egipatske vlade na obranu i načelo suvereniteta država.

(115) Komisija se nije složila s tim stajalištem. Kako je prethodno navedeno, egipatska i kineska vlada odlučile su zajednički surađivati na uspostavi sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje pa se subvencije kineske vlade mogu pripisati egipatskoj vladi. Komisija je nadalje napomenula da je egipatska vlada zajedno s kineskom vladom uspostavila mehanizam upravljanja s tri administrativne razine na temelju članka 8. Sporazuma o sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje između Ministarstva trgovine NRK-a i Opće uprave za gospodarsku zonu Sueskog kanala Arapske Republike Egipat sklopljenog 2016. Ta se odredba odnosi na dužnost suradnje u pogledu pitanja koja utječu na funkcioniranje zone (što može uključivati situacije u kojima se na izvoz iz te zone mogu primjenjivati kompenzacijske pristojbe trećih zemalja). Na temelju tog mehanizma egipatska je vlada mogla saznati tražene informacije od kineske vlade. Komisija je smatrala i da se u skladu s međunarodnim pravom (članak 27. Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora iz 1969.) moglo smatrati da će kineska vlada u dobroj vjeri ispuniti obveze prema egipatskoj vladi i odgovoriti na zahtjev za informacije koje joj egipatska vlada proslijedila.

(116) Stoga je Komisija smatrala da je egipatska vlada mogla dobiti tražene informacije od kineske vlade, ali to nije učinila. Čak i ako je neke od traženih informacija mogla dostaviti samo kineska vlada, Komisija je smatrala da je nedostatak suradnje egipatske i kineske vlade u tom pogledu značio da je Komisija zaključke o tom aspektu ispitnog postupka mogla temeljiti samo na dostupnim informacijama. Ni egipatska vlada ni bilo koja zainteresirana strana (uključujući kinesku vladu) ne osporavaju činjenice na temelju kojih je Komisija donijela ocjenu (nego samo pravnu kvalifikaciju tih činjenica).

(117) Budući da nije dobila te informacije, Komisija je smatrala da nije primila ključne informacije koje su relevantne za taj aspekt ispitnog postupka.

3.3.1.2. Banke EXIM i CDB

(118) S obzirom na nesuradnju egipatske i kineske vlade kako je objašnjeno u odjeljku 3.2.1., Komisija je primijenila odredbe članka 28. osnovne uredbe kako bi ocijenila postupanje EXIM-a i CDB-a kao javnih tijela.

(119) U tom pogledu primjenjivi je test za utvrđivanje je li poduzeće u državnom vlasništvu javno tijelo sljedeći ([43]): „Važno je je li subjektu povjerena ovlast za izvršavanje javnih funkcija, a ne kako se to postiže. Postoje brojni različiti načini na koje bi vlada u užem smislu mogla subjektima dati ovlast. U skladu s tim različite vrste dokaza mogu biti relevantne kako bi se pokazalo da je ta ovlast dodijeljena konkretnom subjektu. Dokaz da subjekt, de facto, izvršava javne funkcije može služiti kao dokaz da posjeduje ili da su mu povjerene javne ovlasti, posebno ako se tim dokazom upućuje na stalnu i sustavnu praksu. Smatramo da iz toga proizlazi da dokaz da vlada provodi znatnu kontrolu nad subjektom i njegovim postupanjem može, u određenim okolnostima, poslužiti kao dokaz da odgovarajući subjekt ima javne ovlasti i te ovlasti izvršava pri obnašanju javnih funkcija. Međutim, naglašavamo da, osim izričite delegacije ovlasti u okviru pravnog instrumenta, postojanje samo službenih veza između subjekta i vlade u užem smislu vjerojatno nije dovoljno za utvrđivanje nužnog posjedovanja javnih ovlasti. Stoga se, na primjer, samom činjenicom da je vlada većinski dioničar subjekta ne dokazuje da vlada izvršava znatnu kontrolu nad ponašanjem tog subjekta, a još manje da mu je vlada dodijelila javne ovlasti. Međutim, u nekim slučajevima, kad dokazi upućuju na to da su formalni pokazatelji vladine kontrole višestruki te pritom postoje dokazi da se takva kontrola provodila u znatnoj mjeri, tada se na temelju tih dokaza može zaključiti da predmetni subjekt izvršava javne ovlasti."

([43]) WT/DS379/AB/R (SAD – Antidampinške i kompenzacijske pristojbe na određene proizvode iz Kine), Izvješće Žalbenog tijela od 11. ožujka 2011., DS 379, točka 318. Vidjeti i WT/DS436/AB/R (SAD – Ugljični čelik (Indija)), izvješće Žalbenog tijela od 8. prosinca 2014., točke od 4.9. do 4.10., od 4.17. do 4.20. i WT/DS437/AB/R (Sjedinjene Američke Države – Kompenzacijske mjere za određene proizvode iz Kine), Izvješće Žalbenog tijela od 18. prosinca 2014., točka 4.92.

(120) Komisija je zatražila informacije o državnom vlasništvu te formalne pokazatelje vladine kontrole u bankama u državnom vlasništvu. Analizirala je i to je li se kontrola provodila u znatnoj mjeri. Komisija se u tu svrhu morala u potpunosti osloniti na raspoložive podatke zbog odbijanja egipatske vlade i banaka u državnom vlasništvu da dostave dokaze.

Vlasništvo i formalni pokazatelji kontrole

(121) U pogledu vlasništva i formalnih pokazatelja kontrole kineske vlade, Komisija je u prijašnjim antisubvencijskim ispitnim postupcima ([44]) utvrdila da je EXIM osnovan i djeluje u skladu s „Obaviješću o osnivanju Kineske izvozno-uvozne banke" koju je izdalo Državno vijeće te statutom EXIM-a. Prema statutu EXIM-a država izravno imenuje njegovu upravu. Državno vijeće imenuje nadzorni odbor u skladu s „Privremenim pravilnikom o nadzornim odborima u ključnim financijskim institucijama u državnom vlasništvu" (Dekret Državnog vijeća br. 282) i drugim zakonima i propisima te mu je nadzorni odbor odgovoran.

(122) U statutu se navodi i da partijski odbor EXIM-a ima vodeću i politički ključnu ulogu kako bi se osiguralo da EXIM provodi politike i glavne inicijative Partije i države. Vodstvo Partije uključeno je u sve aspekte korporativnog upravljanja. U statutu se nadalje navodi da je EXIM posvećen podupiranju razvoja vanjske trgovine i gospodarske suradnje, prekograničnim ulaganjima, inicijativi „Jedan pojas, jedan put", suradnji u međunarodnom svojstvu i proizvodnji opreme. Njegov opseg poslovanja uključuje kratkoročne, srednjoročne i dugoročne zajmove, kako su odobreni u skladu s državnim politikama vanjske trgovine i ulaganja u inozemstvu, kao što su izvozni krediti, uvozni krediti, zajmovi za inozemne inženjerske usluge, zajmovi za prekomorska ulaganja, zajmovi kineske vlade za inozemnu pomoć i izvozni kupovni zajmovi.

(123) Osim toga, na internetskim stranicama EXIM-a ([45]) navodi se da je EXIM „banka sa statusom neovisnog pravnog subjekta u državnom vlasništvu koja se financira državnim sredstvima. Banka je pod izravnim vodstvom Državnog vijeća i posvećena je podupiranju kineske vanjske trgovine, ulaganja i međunarodne gospodarske suradnje".

(124) U pogledu CDB-a Komisija je u prijašnjim antisubvencijskim ispitnim postupcima utvrdila da je ta banka u potpunom vlasništvu države ([46]). Budući da nisu dostavljene nikakve informacije u pogledu CDB-a koje bi upućivale na suprotno, Komisija je ostala pri istom zaključku i u ovom ispitnom postupku.

([44]) Vidjeti uvodne izjave od 183. do 185. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2019/72 od 17. siječnja 2019. o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz električnih bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 16, 18.1.2019., str. 5.) („električni bicikli iz Kine"), uvodnu izjavu 91. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2017/969 od 8. lipnja 2017. o uvođenju konačnih kompenzacijskih pristojbi na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugoga legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) 2017/649 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugoga legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 146, 9.6.2017., str. 17.) („toplovaljani plosnati proizvodi iz Kine") i uvodne izjave od 175. do 177. Provedbene uredbe (EU) 2018/1690 („gume iz Kine").

([45]) http://english.eximbank.gov.cn/Profile/AboutTB/Introduction/, pristupljeno 14. travnja 2020.

([46]) Vidjeti Uredbu o toplovaljanim plosnatim proizvodima od čelika (HRF), uvodna izjava 132., Uredbu o gumama iz Kine, uvodna izjava 210.

Provođenje znatne kontrole

(125) Komisija je nadalje zatražila informacije o tome je li kineska vlada provodila znatnu kontrolu nad bankom u državnom vlasništvu u pogledu njezine politika davanja zajmova i procjene rizika kada je davala zajmove industriji ojačanja od staklenih vlakana. Zbog nedostatka suradnje egipatske vlade Komisija se poslužila najboljim raspoloživim podacima, a posebno javno dostupnim informacijama i nalazima u prijašnjim antisubvencijskim ispitnim postupcima ([47]).

(126) U tom su pogledu u obzir uzeti sljedeći regulatorni dokumenti:

— članak 34. Zakona NRK-a o poslovnim bankama („Zakon o bankama”),

— članak 15. Općih pravila o zajmovima (koje provodi Narodna banka Kine („NBK”)),

— Privremene odredbe o poticanju prilagodbe industrijske strukture (Odluka br. 40 Državnog vijeća iz 2005.) („Odluka br. 40”),

— Provedbene mjere Kineskog bankarskog regulatornog tijela („CBIRC”) za pitanja izdavanja administrativnih odobrenja za poslovne banke s kineskim kapitalom (Uredba CBIRC-a [2017.] br. 1),

— Provedbene mjere CBIRC-a za pitanja izdavanja administrativnih odobrenja koja se odnose na banke sa stranim kapitalom (Uredba CBIRC-a [2015.] br. 4),

— Administrativne mjere za kvalifikacije direktora i viših službenika financijskih institucija u bankarskom sektoru (CBIRC [2013.] br. 3).

(127) Pregledom tih regulatornih dokumenata Komisija je utvrdila da financijske institucije u NRK-u posluju u općem pravnom okruženju u kojem ih se usmjerava da se pri donošenju financijskih odluka usklade s ciljevima industrijske politike kineske vlade zbog sljedećih razloga.

(128) Kad je riječ o EXIM-u, njegova je zadaća u području javne politike utvrđena u obavijesti o osnivanju Kineske uvozno-izvozne banke te u njegovu statutu.

(129) Općenito, člankom 34. Zakona o bankama, koji se primjenjuje na sve financijske institucije koje posluju u Kini, utvrđuje se da „poslovne banke odobravaju zajmove u skladu s potrebama nacionalnoga gospodarskog i socijalnog razvoja te industrijskim politikama države”. Iako se u članku 4. Zakona o bankama navodi da „poslovne banke, u skladu sa zakonom, posluju bez uplitanja bilo kojeg subjekta ili osobe te neovisno preuzimaju građanskopravnu odgovornost i odgovaraju svojom cijelom imovinom pravne osobe”, u ispitnom postupku pokazalo se da se članak 4. Zakona o bankama primjenjuje u skladu s člankom 34. Zakona o bankama, tj. kada država utvrdi javnu politiku, banke je provode i slijede državne upute.

(130) Osim toga, člankom 15. Općih pravila o zajmovima predviđa se sljedeće: „U skladu s državnom politikom relevantni odjeli mogu subvencionirati kamate na zajmove radi promicanja rasta određenih industrija i gospodarskog razvoja u određenim područjima.”

(131) Slično tome, Odlukom br. 40 sve se financijske institucije upućuju da kreditnu potporu posebno pruže poticanim projektima. Poglavlje III. Odluke br. 40. odnosi se na „Katalog smjernica za restrukturiranje industrije” koji se sastoji od triju vrsta sadržaja, odnosno sadržaja poticanih projekata, sadržaja ograničenih projekata i sadržaja isključenih projekata. U skladu s člankom XVII. Odluke, ako je „investicijski projekt dio poticanih projekata, sadržaj se ispituje, odobrava i evidentira u skladu s relevantnim nacionalnim propisima o ulaganjima; sve financijske institucije osiguravaju kreditnu potporu u skladu s načelima odobravanja kredita; oprema za samostalno korištenje koja se uvozi u ukupnom iznosu ulaganja, uz iznimku robe koja je popisana u Katalogu uvezene robe za strane projekte ulaganja koji nisu izuzeti od poreza (izmijenjen 2000.) koji je izdalo Ministarstvo financija, može se izuzeti od uvoznih carina i uvoznih poreza na dodanu vrijednost, osim ako postoje novi propisi o sadržaju investicijskih projekata koji se ne izuzimaju od plaćanja poreza. Druge preferirane politike u pogledu poticanih industrijskih projekata provode se u skladu s relevantnim nacionalnim propisima”.

([47]) Vidjeti Uredbu o električnim biciklima iz Kine, uvodne izjave od 195. do 202., Uredbu o toplovaljanim plosnatim proizvodima od čelika (HRF), uvodne izjave 100. i 101, Uredbu o gumama iz Kine, uvodne izjave od 188. do 192.

(132) U Katalogu smjernica za restrukturiranje industrije (verzija iz 2011.) (izmjena iz 2013.) ([48]) navodi se sljedeće u odjeljku „Kategorija I. poticaja": „XII. Građevinski materijali: […] 6. Razvoj tehnologije i proizvodnja staklenih vlakana bez alkalija izvlačenjem iz peći te staklenih vlakana i proizvoda visokih performansi u godišnjoj količini od 50 000 tona".

(133) Projekti koji su povezani s proizvodnjom ojačanja od staklenih vlakana stoga su dio „poticane" kategorije.

(134) Odluka br. 40 dakle potvrđuje prethodni nalaz u pogledu Zakona o bankama da banke izvršavaju javne ovlasti u obliku aktivnosti povezanih s povlaštenim kreditima. Komisija je utvrdila i da Kinesko bankarsko regulatorno tijelo („CBIRC") ima dalekosežne ovlasti u pogledu odobravanja svih aspekata upravljanja svim financijskim institucijama s poslovnim nastanom u NRK-u (uključujući financijske institucije u privatnom vlasništvu i u stranom vlasništvu), kao što su ([49]):

— odobravanje imenovanja svih rukovoditelja financijskih institucija, na razini sjedišta i na razini lokalnih podružnica.

— Odobrenje CBIRC-a zahtijeva se za zapošljavanje na svim razinama rukovodstva, od najviših rukovodećih položaja sve do rukovoditelja podružnica, a to uključuje čak i rukovoditelje koji se imenuju u prekomorskim podružnicama te rukovoditelje odgovorne za funkcije podrške (npr. rukovoditelji za informacijske tehnologije); i

— vrlo dugačak popis administrativnih odobrenja, uključujući odobrenja za otvaranje podružnica, za pokretanje novih poslovnih linija ili prodaju novih proizvoda, za izmjenu statuta banke, za prodaju više od 5 % dionica banke, za povećanje kapitala, za promjene sjedišta, za promjene oblika organizacije itd.

(135) Na toj je osnovi Komisija zaključila da je kineska vlada stvorila normativni okvir kojeg se moraju pridržavati rukovoditelji i nadzornici koje imenuje kineska vlada i koji su odgovorni kineskoj vladi. Stoga se kineska vlada oslanjala na taj normativni okvir kako bi provodila znatnu kontrolu nad ponašanjem banke u državnom vlasništvu koja surađuje kad god je davala zajmove industriji ojačanja od staklenih vlakana.

(136) Osim općeg pravnog okvira, sljedeći pravni kontekst odnosio se na zajmove koje su EXIM i CDB dali društvu Jushi Egypt.

(137) China-Africa TEDA i EXIM potpisali su 6. studenoga 2009. memorandum o strateškoj suradnji, u kojem je predstavljen paket plana s ukupnim iznosom do 6 milijardi CNY za provedbu cjelokupne strateške suradnje u prekomorskim zonama trgovinske i gospodarske suradnje.

(138) Šest afričkih zona gospodarske i trgovinske suradnje, među kojima je i sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje, potpisalo je 7. studenoga 2009. zajednički pakt između kineskih prekomorskih (afričkih) zona gospodarske i trgovinske suradnje i Kinesko-afričkog razvojnog fonda („CADF"), društva kćeri CDB-a.

(139) Nadalje, MOFCOM je 2013. izdao „Obavijest o aspektima povezanima s potporom Kineske razvojne banke uspostavi i razvoju prekomorskih zona gospodarske i trgovinske suradnje". U skladu s tom Obavijesti MOFCOM i CDB će „pružiti potporu politikama za ulaganje i financiranje za poduzeća i poduzeća koja ulaze u zonu u prihvatljivim zonama suradnje". CDB će „pojasniti osnovne uvjete za prioritetno financiranje u zoni suradnje u skladu sa zahtjevima Ministarstva trgovine i Ministarstva financija" i CDB će „selektivno podupirati projekte u izgradnji i projekte suradnje kojima je MOFCOM posvetio posebnu pozornost s vladama domaćinima zone suradnje".

([48]) Katalog smjernica za restrukturiranje industrije (verzija iz 2011.) (izmjena iz 2013.), koji je Uredbom br. 9 od 27. ožujka 2011. izdalo Nacionalno povjerenstvo za razvoj i reforme i koji je izmijenjen u skladu s Odlukom Nacionalnog povjerenstva za razvoj i reforme o izmjeni relevantnih odredbi Kataloga smjernica za restrukturiranje industrije (verzija iz 2011.) koji je Uredbom br. 21 od 16. veljače 2013. izdalo Nacionalno povjerenstvo za razvoj i reforme.

([49]) Prema Provedbenim mjerama CBIRC-a za pitanja izdavanja administrativnih odobrenja za poslovne banke s kineskim kapitalom (Uredba CBIRC-a [2017.] br. 1), Provedbenim mjerama CBIRC-a za pitanja izdavanja administrativnih odobrenja koja se odnose na banke sa stranim kapitalom (Uredba CBIRC-a [2015.] br. 4) i Administrativnim mjerama za kvalifikacije direktora i viših službenika financijskih institucija u bankarskom sektoru (CBIRC [2013.] br. 3).

(140) U članku 4. Sporazuma o suradnji između Kine i Egipta iz 2016. navodi se da „kineska vlada utvrđuje zonu suradnje kao kinesku prekomorsku zonu gospodarske i trgovinske suradnje. Zona suradnje ... ima pravo na odgovarajuću političku potporu i poticaje kineske vlade za prekomorske zone trgovinske i gospodarske suradnje". Osim toga, u skladu s člankom 5. kineska vlada podupire zonu suradnje i tako što „potiče relevantne financijske institucije da osiguraju financijski instrument za ... projekte ulaganja koji se nalaze u zoni suradnje, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti kreditiranja i uvjeti upotrebe kredita".

(141) U članku 2. stavku IV. „Sporazuma o suradnji na osnivanju odbora za upravljanje sueskom zonom gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta", kojim se provodi prethodno navedeni sporazum, dodatno se pojašnjava da je odbor za upravljanje, uspostavljen između mjerodavnih funkcionalnih odjela Narodne vlade grada Tianjina i opće uprave za gospodarsku zonu Sueskog kanala, odgovoran za „ulaganje najvećih napora za neometanu provedbu svih poticajnih politika iz kineskih i egipatskih zakona i propisa" i u članku 2. točki V. dodaje se da „koordinira i potiče relevantne financijske institucije, uključujući, ali ne ograničavajući se na, bankarske institucije, institucije za osiguranje i razna sredstva koja pružaju kreditnu potporu za zonu suradnje i rezidentna poduzeća te da omogući zoni suradnje i rezidentnim poduzećima da iskoriste više kanala financiranja".

(142) Komisija je utvrdila da su sve kineske financijske institucije u državnom vlasništvu, uključujući EXIM i CDB, provodile prethodno navedeni pravni okvir pri izvršavanju javnih funkcija u odnosu na sektor ojačanja od staklenih vlakana. One su stoga bile javna tijela u smislu članka 2. točke (b) osnovne uredbe, koji se tumači zajedno s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. osnovne uredbe i u skladu s relevantnom sudskom praksom WTO-a.

3.3.1.3. Banke u državnom vlasništvu koje djeluju kao javna tijela

(143) Komisija je u skladu sa zaključcima donesenima u prethodno navedenim uvodnim izjavama odlučila upotrijebiti raspoložive podatke kako bi utvrdila mogu li se te banke u državnom vlasništvu smatrati javnim tijelima.

(144) U prethodnim antisubvencijskim ispitnim postupcima ([50]) Komisija je utvrdila da su se sljedeće banke koje su davale zajmove proizvođačima izvoznicima u uzorku u predmetnim ispitnim postupcima nalazile u djelomičnom ili potpunom vlasništvu same države ili pravnih osoba u državnom vlasništvu: Kineska razvojna banka, Kineska banka za izgradnju, Industrijska i poslovna banka Kine, Komunikacijska banka, China Everbright Bank, Postal Savings Bank, China Merchants Bank, Razvojna banka Shanghai Pudong, Kineska industrijska banka, Shenyang Rural Commercial Bank, Šangajska banka, Ningbo Bank, China CITIC Bank, China Guangfa Bank, China Bohai Bank, Huaxia Bank, Hankou Bank, Hubei Bank, Huishang Bank, Dongying Bank, Bank of Tianjin, Bank of Kunlun, Shanghai Rural Commercial Bank, China Industrial International Trust Limited, Daye Trust Co., Ltd., Sinotruk Finance Co., Ltd. Budući da nisu dostavljene nikakve informacije koje bi upućivale na suprotno, Komisija je ostala pri istom zaključku i u ovom ispitnom postupku.

(145) Budući da predmetne financijske institucije nisu dostavile informacije koje bi upućivale na suprotno, Komisija je dodatno utvrdila, na temelju formalnih pokazatelja, da vlasništvo i kontrola pripadaju kineskoj vladi zbog istih razloga koji su navedeni u odjeljku 3.3.1.2. Konkretno, na temelju raspoloživih podataka čini se da rukovoditelje i nadzornike u bankama u državnom vlasništvu imenuje kineska vlada, kojoj su oni i odgovorni, na isti način kao i u EXIM-u.

(146) U pogledu provedbe znatne kontrole Komisija je smatrala da se normativni okvir analiziran u prethodno navedenom odjeljku 3.3.1.2. primjenjuje na njih na jednak način. U nedostatku dokaza o suprotnom i na temelju raspoloživih podataka može se ustvrditi da nije bilo konkretnih dokaza o procjeni njihove kreditne sposobnosti, pa se analiza o konkretnoj primjeni normativnog okvira iz odjeljka 3.3.1.2. primjenjuje na njih na jednak način.

(147) Na temelju toga Komisija je zaključila da su ostale banke u državnom vlasništvu koje daju zajmove društvima u uzorku javna tijela u smislu članka 2. točke (b) osnovne uredbe, koji se tumači zajedno s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. osnovne uredbe.

3.3.1.4. Zaključak o financijskim institucijama u državnom vlasništvu

(148) Na temelju prethodno navedenih razmatranja Komisija je utvrdila da su sve kineske financijske institucije u državnom vlasništvu koje su davale zajmove ili financijski leasing proizvođaču izvozniku ili njegovoj grupi javna tijela u smislu članka 2. točke (b) osnovne uredbe, koji se tumači zajedno s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. osnovne uredbe.

([50]) Vidjeti predmet o toplovaljanim plosnatim proizvodima od čelika, uvodna izjava 132., i predmet o gumama, uvodna izjava 211.

(149) Osim toga, čak i da se financijske institucije u državnom vlasništvu ne smatraju javnim tijelima, Komisija je utvrdila da bi se smatralo da im je kineska vlada povjerila funkcije koje se obično povjeravaju vladi i usmjeravala ih u njihovu izvršavanju u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. osnovne uredbe zbog istih razloga koji su navedeni u uvodnim izjavama od 131. do 133. u nastavku. Stoga bi se njihovo postupanje u svakom slučaju pripisalo kineskoj vladi.

3.3.1.5. Povjeravanje zadaća privatnim financijskim institucijama i njihovo usmjeravanje

(150) Komisija je pozornost zatim usmjerila na preostale financijske institucije. Na temelju nalaza utvrđenih u prethodnim antisubvencijskim ispitnim postupcima ([51]), koji su dopunjeni javno dostupnim informacijama, za sljedeće financijske institucije smatralo se da se nalaze u privatnom vlasništvu: China Minsheng Bank, Sumitomo Mitsui Banking (China) Co., Ltd, Standard Chartered Bank i Ping An Bank. Komisija je analizirala je li kineska vlada tim financijskim institucijama povjerila dodjelu subvencija sektoru ojačanja od staklenih vlakana ili ih usmjeravala na to u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. osnovne uredbe.

(151) Žalbeno tijelo WTO-a smatra da se „povjeravanje" pojavljuje kad vlada privatnom tijelu prenosi odgovornost, dok se „usmjeravanje" odnosi na situacije u kojima vlada nad privatnim tijelom provodi svoje ovlasti ([52]). U oba se slučaja vlada privatnim tijelom koristi kao posrednikom za davanje financijskog doprinosa i „u većini bi se slučajeva očekivalo da povjeravanje zadaće privatnom tijelu ili usmjeravanje privatnog tijela uključuje i određeni oblik prijetnje ili navođenja" ([53]). Istodobno, u skladu s točkom iv. člancima se ne dopušta uvođenje kompenzacijskih mjera za proizvode „kad vlada samo provodi svoje opće regulatorne ovlasti" ([54]) ili kad intervencija vlade „može ili ne mora dovesti do određene posljedice samo na temelju određenih činjeničnih okolnosti i na temelju prava sudionika na tom tržištu na slobodan izbor" ([55]). Povjeravanje i usmjeravanje podrazumijeva „aktivniju ulogu vlade od pukog poticanja" ([56]).

(152) Komisija je napomenula da se normativni okvir u pogledu industrije kako je navedeno u odjeljku 3.3.1.2. primjenjuje na sve financijske institucije u NRK-u, uključujući financijske institucije u privatnom vlasništvu. To je potkrijepljeno činjenicom da Zakon o bankama i različite uredbe CBIRC-a obuhvaćaju sve banke s kineskim kapitalom i banke sa stranim kapitalom kojima upravlja CBIRC.

(153) Budući da od privatnih financijskih institucija nisu primljene drugačije informacije, Komisija je zaključila da je vlada u pogledu industrije ojačanja od staklenih vlakana svim financijskim institucijama (uključujući privatne financijske institucije) koje djeluju u Kini pod nadzorom CBIRC-a povjerila da u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. prve alineje osnovne uredbe slijede vladine politike i osiguravaju zajmove po povlaštenim stopama za industriju ojačanja od staklenih vlakana ili ih usmjeravala na to.

(154) Osim toga, kako je prethodno objašnjeno u uvodnoj izjavi 106., normativni okvir za sve banke u Kini znatno je opsežniji i ne obuhvaća samo te dvije uredbe kojima se uređuje CBIRC.

(155) U pogledu provedbe znatne kontrole Komisija je smatrala da se normativni okvir analiziran u prethodno navedenom odjeljku 3.3.1.2. primjenjuje na njih na jednak način. U nedostatku dokaza o suprotnom i na temelju raspoloživih podataka može se ustvrditi da nije bilo konkretnih dokaza o procjeni njihove kreditne sposobnosti, kao što ih nije bilo ni za banku u državnom vlasništvu koja surađuje, pa se analiza o konkretnoj primjeni normativnog okvira iz odjeljka 3.3.1.2. primjenjuje na njih na jednak način.

(156) Na temelju toga Komisija je zaključila da su ostale banke u državnom vlasništvu koje daju zajmove društvu Jushi Egypt javna tijela u smislu članka 2. točke (b) osnovne uredbe, koji se tumači zajedno s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. osnovne uredbe.

([51]) Vidjeti predmete o toplovaljanim plosnatim proizvodima od čelika i o gumama.

([52]) WT/DS/296 (DS296 Sjedinjene Države – Ispitni postupak o kompenzacijskoj pristojbi za čipove memorija s dinamičkim nasumičnim pristupom iz Koreje), Izvješće Žalbenog tijela od 21. veljače 2005., točka 116.

([53]) Izvješće Žalbenog tijela, DS 296, točka 116.

([54]) Izvješće Žalbenog tijela, DS 296, točka 115.

([55]) Izvješće žalbenog tijela, DS 296, točka 114., u suglasju s Izvješćem odbora, DS 194 točka 8.31. o toj temi.

([56]) Izvješće Žalbenog tijela, DS 296, točka 115.

3.3.1.6. Kreditni rejtinzi

(157) Komisija je već u prijašnjim antisubvencijskim ispitnim postupcima ([57]) utvrdila da domaći kreditni rejtinzi dodijeljeni kineskim društvima nisu pouzdani, na temelju studije Međunarodnog monetarnog fonda ([58]), iz koje je vidljiva neusklađenost međunarodnih i kineskih kreditnih rejtinga, zajedno s nalazima ispitnog postupka koji se odnose na društva u uzorku. Naime, prema MMF-u, više od 90 % kineskih obveznica ima rejting od AA do AAA koji su dodijelile lokalne agencije za kreditni rejting. To nije usporedivo s drugim tržištima kao što su EU ili SAD. Primjerice, na tržištu SAD-a tako visoki rejting ima manje od 2 % poduzeća. Kineske agencije za kreditni rejting, dakle, jako naginju davanju najviših ocjena na ljestvici rejtinga. Imaju ljestvice s veoma širokim rasponom i sklone su uvrštavati obveznice sa znatno različitim rizicima od neplaćanja u jednu široku kategoriju rejtinga ([59]).

(158) Usto, kad ocjenjuju kineske obveznice izdane u inozemstvu, strane agencije za kreditni rejting kao što su Standard and Poor's i Moody's u pravilu povećavaju osnovni kreditni rejting izdavatelja na temelju procjene strateške važnosti društva za kinesku vladu i pouzdanosti svih implicitnih jamstava ako postoje ([60]). Primjerice, društvo Fitch jasno navodi da su ta jamstva, ako je primjenjivo, ključni element na kojima temelji kreditne rejtinge kineskih društava ([61]).

(159) Komisija je na temelju javno dostupnih informacija prvo utvrdila da država može u određenoj mjeri utjecati na tržište kreditnih rejtinga. Prema dvjema studijama objavljenima 2016. na kineskom tržištu poslovalo je približno 12 agencija za kreditni rejting, od čega je većina u državnom vlasništvu. Agencija za kreditni rejting u državnom vlasništvu ocijenila je ukupno 60 % svih ocijenjenih korporativnih obveznica u Kini ([62]).

(160) Kineska je vlada u prethodnim ispitnim postupcima ([63]) potvrdila da je na kineskom tržištu obveznica djelovalo 12 agencija za kreditni rejting, od čega su njih deset domaće agencije za kreditni rejting, uključujući Global Credit Rating Co. Ltd, Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co. Ltd, Golden Credit Rating International Co. Ltd, China Chengxin Securities Rating Co. Ltd, Pengyuan Credit Rating Co. Ltd, Shanghai Fareast Credit Rating Co., Ltd, China Bond Rating Co. Ltd, China Securities Index Co. Ltd, Shanghai Credit Information Services Co. Ltd. Djelovala su i dva zajednička pothvata, odnosno kinesko-strane agencije za kreditni rejting: China Lianhe Credit Rating Co. Ltd. i China Chengxin International Credit Rating Co.,Ltd. U nedostatku informacija koje bi upućivale na suprotno, Komisija je smatrala da se situacija nije promijenila.

(161) Drugo, nema slobodnog ulaza na kinesko tržište kreditnih rejtinga. To je u načelu zatvoreno tržište jer Kinesko regulatorno tijelo za vrijednosne papire („CSRC") ili NBK mora odobriti agencije za kreditni rejting prije nego što one mogu početi poslovati ([64]). NBK je sredinom 2017. najavio da će prekomorskim agencijama za kreditni rejting biti dopušteno dodjeljivanje kreditnog rejtinga na dijelu domaćeg tržišta obveznica pod određenim uvjetima. No tijekom razdoblja ispitnog postupka još nije bio dozvoljen rad nijednoj stranoj agenciji za kreditni rejting ([65]). Unatoč tome, u međuvremenu su strane agencije osnovale zajedničke pothvate s nekim lokalnim agencijama za kreditni rejting koje dodjeljuju kreditne rejtinge izdanjima domaćih obveznica. No ti rejtinzi dodjeljuju se prema kineskim ljestvicama rejtinga, stoga nisu potpuno usporedivi s međunarodnim rejtinzima kako je prethodno objašnjeno.

([57]) Predmet o električnim biciklima, uvodne izjave od 238. do 244., predmet o gumama, uvodne izjave od 237. do 242.

([58]) Radni dokument MMF-a „Resolving China's Corporate Debt Problem" (Rješavanje problema korporativnog duga u Kini), Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, listopad 2016, WP/16/203.

([59]) Livingston, M. Poon, W.P.H. i Zhou, L. (2017.). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, Journal of Banking & Finance, str. 24.

([60]) Price, A.H., Brightbill T.C., DeFrancesco R.E., Claeys, S.J., Teslik, A. i Neelakantan, U., 2017., *China's broken promises: why it is not a market-economy*, Wiley Rein LLP, str. 68.

([61]) Za konkretan primjer vidjeti Reuters (2016.). *Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final ‚A-'* https://www.reuters.com/article/idUSFit982112 (pristupljeno 21. listopada 2017.).

([62]) Lin, L.W. i Milhaupt, C.J. (2016.). *Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market*. Radni dokument br. 543 Centra za pravna i ekonomska istraživanja fakulteta Columbia Law School, str. 20. Livingstone, M. Poon, W.P.H. i Zhou, L. 2017. *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, Journal of Banking & Finance, str. 9.

([63]) Predmet o električnim biciklima, uvodna izjava 241., predmet o gumama, uvodna izjava 240.

([64]) Vidjeti Okvirne mjere za upravljanje dodjelom kreditnog rejtinga na tržištu vrijednosnih papira, koje je službeno objavilo Kinesko regulatorno tijelo za vrijednosne papire, Uredba Kineskog regulatornog tijela za vrijednosne papire [2007.] br. 50, 24. kolovoza 2007.; Obavijest Narodne banke Kine o kvalifikacijama društva China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd. i drugih institucija koje se bave dodjelom kreditnog rejtinga korporativnim obveznicama, Yinfa [1997.] br. 547, 16. prosinca 1997. i Objavu br. 14 [2018.] Narodne banke Kine i Kineskog regulatornog tijela za vrijednosne papire o pitanjima povezanima s pružanjem usluga kreditnog rejtinga koje obavljaju agencije za procjenu kreditnog rejtinga na međubankovnom tržištu obveznica.

([65]) Vidjeti dokument „Objava NBK-a o pitanjima povezanima s dodjelom kreditnog rejtinga koju obavljaju agencije za kreditni rejting na međubankovnom tržištu obveznica" na snazi od 1. srpnja 2017.

(162) Konačno, u studiji koju je nedavno proveo NBK potvrđuju se nalazi Komisije i u zaključcima se navodi da „ako se međunarodni rejting razine ulaganja u strane obveznice odredi kao BBB i iznad, tada se ulaganja u domaće obveznice mogu ocijeniti na razini AA i iznad, uzimajući u obzir razliku između prosječnog domaćeg rejtinga i međunarodnog rejtinga od 6 ili više stupnjeva” ([66]).

(163) S obzirom na situaciju opisanu u uvodnim izjavama od 137. do 142. Komisija je zaključila da kineski kreditni rejtinzi nisu pouzdana procjena kreditnog rizika odnosne imovine. Čak i ako je društvo ili grupa proizvođača izvoznika dobila dobar rejting od kineske agencije za kreditni rejting, Komisija je na temelju prethodno navedenoga zaključila da ti rejtinzi nisu pouzdani. Ti su rejtinzi narušeni i ciljevima politike za poticanje ključnih strateških industrija, kao što su ojačanja od staklenih vlakana.

3.3.1.7. Korist i izračun iznosa subvencije

(164) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 85., Komisija je smatrala da je u načelu za korisnika koji se nalazi u Egiptu bilo primjereno ispitati jesu li ti primatelji zajmova dobili bolje uvjete od onih koje bi dobili na egipatskom financijskom tržištu. Komisija je to provjerila i potvrdila da bi iznos subvencioniranja bio viši ako bi se primijenile usporedive stope zaduživanja u Egiptu (17,8 %) ([67]). No s obzirom na iznimne okolnosti navedene u uvodnoj izjavi 86., Komisija je izračunala iznos subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere, uzimajući u obzir činjenicu da su primatelji dobili povlašteno financiranje u Kini. Za taj je izračun Komisija procijenila korist za primatelje tijekom razdoblja ispitnog postupka. U skladu s člankom 6. točkom (b) osnovne uredbe smatra se da je korist za primatelje razlika između iznosa kamata koji društvo plaća na povlašteni zajam i iznosa koji bi društvo platilo za usporedivi komercijalni zajam koji bi moglo dobiti na tržištu.

(165) Komisija je odlučila utvrditi tržišne stope za povlaštene zajmove EXIM-a i CDB-a s obzirom na hipotetske referentne vrijednosti za kineske ulagatelje na tržištu u skladu s člankom 6. točkom (b) osnovne uredbe. Zbog nedostatka suradnje te banke nisu dostavile dodatne pojedinosti. Stoga je Komisija odlučila upotrijebiti istu metodologiju izračuna kao za ostale zajmove u stranim valutama koje su izdale kineske financijske institucije u NRK-u te je dodala premiju rizika povezanu s ulaganjem u Egiptu kako slijedi.

(166) Komisija je tako najprije utvrdila kreditni rejting društva Jushi Egypt, koji ukazuje na financijsko stanje društva. Komisija je napomenula da je kineska agencija za kreditni rejting različitim društvima grupe CNBM dodijelila rejtinge u rasponu od AA- do AA+. Uzevši u obzir činjenicu da je kineski kreditni rejting općenito iskrivljen, kako je navedeno u uvodnim izjavama od 137. do 143., Komisija je zaključila da taj rejting nije pouzdan.

(167) Komisija je stoga smatrala da opće financijsko stanje društva Jushi Group odgovara rejtingu BB, što je najviši rejting nakon kategorije „investicijski rejting”. S obzirom na postojanje revolving zajmova, Komisija je zaključila da bi upotreba korporativnih obveznica s rejtingom B u SAD-u (umjesto BB) bila prikladnija za utvrđivanje tržišne referentne vrijednosti.

(168) Stoga su u skladu s ostalim zajmovima u stranim valutama koje su izdale kineske financijske institucije u NRK-u za određivanje odgovarajuće referentne vrijednosti upotrijebljene korporativne obveznice s rejtingom B izdane u američkim dolarima. Jushi Egypt nalazi se u zemlji koja je bila izložena građanskim i političkim nemirima i različitim terorističkim napadima u vrijeme odobravanja zajmova te se stoga njegov kreditni rizik razlikuje od kineskih društava zbog vanjskih uvjeta koji vladaju u samoj zemlji. Zbog toga je Komisija dodala uvećanje na referentnu stopu kako bi se rizik zemlje uključio u tržišnu stopu.

(169) Premija povezana s rizikom zemlje utvrđena je na temelju klasifikacije rizika zemalja za izvozne kredite OECD-a i odgovarajuće minimalne premijske stope koju je odredio OECD ([68]). Rizik zemlje za zajmove banke EXIM utvrđen je u iznosu od 2,37 % i 2,44 % za zajmove CDB-a.

([66]) Radni dokument NBK-a br. 2017/5, 25. svibnja 2017., str. 28.

([67]) Statistika Središnje banke Egipta: Prosječne kamatne stope na zajmove u egipatskim funtama za razdoblje ispitnog postupka na temelju ponderiranih prosječnih kamatnih stopa za uzorak banaka čiji depoziti čine oko 80 % ukupnih depozita bankarskog sustava, izračunane na mjesečnoj osnovi, vidjeti https://www.cbe.org.eg/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx.

([68]) Za dodatne pojedinosti vidjeti Sporazum o službeno podupiranim izvoznim kreditima, siječanj 2019., TAD/PG(2019)1 i Klasifikaciju rizika zemalja sudionica Sporazuma o službeno podupiranim izvoznim kreditima.

(170) Nakon konačne objave, društvo Jushi Egypt tvrdilo je da je Komisija kao referentnu vrijednost za izračun koristi od zajmova trebala koristiti dvije ponude koje je egipatska banka 2013. i 2016. dala društvu. Komisija je pregledala te ponude, ali je odlučila da nisu reprezentativne za usporedivi komercijalni zajam koji bi društvo stvarno moglo dobiti na tržištu.

(171) Komisija je utvrdila da ponude ne pružaju nikakav opis stvarnog financijskog proizvoda koji se nudio društvu, već se općenito odnose na kamatnu stopu za pružanje „kreditnih olakšica". Komisiji je stoga nemoguće utvrditi odnosi li se ponuda zaista na zajam kao takav ili na druge financijske proizvode kao što su, na primjer, otvaranje kreditne linije, financiranje trgovine (akreditivi, mjenice, faktoring itd.). Čak i da se smatra da se ponuda odnosi na zajam, nedostaju druge ključne informacije kao što je trajanje navodnog zajma koji je banka ponudila i opseg ponuđenih kreditnih linija (tj. maksimalni iznos koji bi banka bila voljna odobriti društvu). U tom pogledu, Komisija je primijetila da su zajmovi koje su dali CDB i EXIM dugoročni zajmovi za velike projekte koji se odnose na dugotrajnu materijalnu imovinu u iznosu od nekoliko stotina milijuna USD. Stoga je Komisija smatrala da ne može koristiti zamjensku vrijednost koju je dostavilo društvo Jushi Egypt.

(172) Konačno, Komisija je primijetila da čak i ako bi uzela u obzir referentnu vrijednost koju je dostavilo to društvo, to ne bi bitno promijenilo izračun naknade, jer je predložena stopa egipatske banke bila u skladu s osnovnom stopom koju je Komisija utvrdila kao referentnu vrijednost, a koja odgovara zajmu u USD-u koji je kineska banka dala domaćem (kineskom) klijentu s rejtingom BB. Dakle, ako ništa drugo, ti su zajmovi potvrdili da Jushi Egypt doista ostvaruje korist od nižih kamatnih stopa u usporedbi s tržišnim referentnim vrijednostima. Stoga je ta tvrdnja društva odbačena.

3.3.2. *Zajmovi banaka za provedbu državne politike društvu Jushi Egypt putem matičnog društva Jushi u Kini*

(173) U razdoblju od 2014. do kraja razdoblja ispitnog postupka društvo Jushi (China) dalo je društvu Jushi Egypt niz zajmova između povezanih društava u ukupnom iznosu od oko 281,5 milijuna USD.

(174) No Komisija je utvrdila da je društvo Jushi (China) samo financiralo te zajmove između povezanih društava kroz vanjsko financiranje kineskih financijskih institucija. Drugim riječima, umjesto da društvo Jushi Egypt dobije zajmove izravno od kineskih banaka, društvo Jushi (China) dobilo je povlašteno financiranje od tih institucija i zatim je društvu Jushi Egypt dodijelilo korist od tih zajmova za proizvodne djelatnosti u Egiptu. Zajmovi koje izravno daju EXIM i CDB sami po sebi nisu dovoljni za osiguravanje ukupnog iznosa vanjskog financiranja potrebnog za razvoj proizvodnih djelatnosti u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje. Stoga je bilo potrebno dodatno neizravno financiranje zajmovima između povezanih društava. Komisija nije mogla pronaći nijedan bankovni zajam izravno povezan s projektom u Egiptu. No društvo Jushi (China) izdalo je 2014. obveznicu kako bi zamijenilo različite bankovne zajmove u cilju poboljšanja strukture svog duga. U toj se obveznici na različite načine upućuje na potrebe za kapitalom za projekt u Egiptu i potvrđuje da je društvo Jushi (China) trebalo vanjsku financijsku pomoć za proizvodne djelatnosti u Egiptu. Stoga je Komisija smatrala da se temeljni povlašteni zajmovi koji se usmjeravaju kroz društvo Jushi (China) mogu pripisati i egipatskoj vladi na isti način kao i izravni zajmovi kineskih financijskih institucija društvu Jushi Egypt.

(175) Budući da se svi ti zajmovi u biti mogu izjednačiti sa zajmovima koje je kineska vlada dala kineskom društvu, koje zatim dodjeljuje koristi za proizvodne djelatnosti negdje drugdje, Komisija je te zajmove odlučila smatrati jednakima bilo kojem drugom domaćem kineskom zajmu kineskom proizvođaču ojačanja od staklenih vlakana. U tom kontekstu, kako je prethodno navedeno u uvodnoj izjavi 128., Komisija je utvrdila da su sve kineske financijske institucije u državnom vlasništvu koje su davale zajmove društvu Jushi (China) i društvu Jushi Egypt bile javna tijela u smislu članka 2. točke (b) osnovne uredbe, koji se tumači zajedno s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. osnovne uredbe, i u skladu s relevantnom sudskom praksom WTO-a.

(176) Komisija je zatim izračunala iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere. U tom pogledu Komisija je napomenula da je nominalna kamatna stopa koju je društvo Jushi (China) zaračunalo društvu Jushi Egypt iznosila 7,5 %. No nijedno financiranje dodijeljeno društvu Jushi (China) nije imalo tako visoku kamatnu stopu. Zapravo, prosječna kamatna stopa zaračunata društvu Jushi (China) tijekom razdoblja ispitnog postupka iznosila je oko 4 %. Komisija je stoga usporedila prosječnu kamatnu stopu koju Jushi (China) plaća na nepodmireni iznos zajma između povezanih društava tijekom razdoblja ispitnog postupka s iznosom koji bi društvo moralo platiti za usporedivi komercijalni zajam koji bi moglo dobiti na tržištu.

(177) Kako bi se uzela u obzir povećana izloženost banaka rizicima, koju dodatno naglašava postojanje revolving zajmova, Komisija je odlučila primijeniti nižu razinu na ljestvici procjene rizika i upotrijebiti korporativne obveznice s rejtingom B u SAD-u (umjesto BB) za utvrđivanje tržišne referentne vrijednosti.

(178) Svi elementi koji se odnose na financiranje, kako je prethodno opisano u ovom odjeljku, jasno pokazuju da je društvo Jushi (China) sve koristi od povlaštenog financiranja primljenog od kineskih financijskih institucija dodijelilo društvu Jushi Egypt. Zbog svih tih razloga tako izračunana korist pripisana je društvu Jushi Egypt.

(179) Nakon konačne objave, društvo Jushi Egypt tvrdilo je da Komisija nije smjela smanjiti kreditni rejting društva Jushi Egypt s AA na B na temelju činjenice da društvo Jushi Egypt nije poštovalo raspored otplate prema matičnom društvu ili da je u nekim slučajevima matično društvo društva Jushi Egypt otplatilo zajmove u njegovo ime. Činjenica da je grupa društava kojoj pripada Jushi Egypt odlučila da je bolje da drugi subjekt u grupi snosi troškove kako bi se u tom drugom subjektu očuvao novčani tok ne ukazuje na to da taj drugi subjekt ne bi ispunio svoju obvezu da je ta obveza bila prema bankovnoj instituciji.

(180) Prvo, Komisija je napomenula da nije pronašla ni jedan kreditni rejting koji je vanjska strana dodijelila društvu Jushi Egypt i da ni društvo Jushi Egypt nije pružilo nikakve dokaze u tu svrhu. Društvo Jushi Egypt stoga nikad nije imalo polazišni kreditni rejting „AA”. Komisija je stoga trebala utvrditi kreditni rejting društva Jushi Egypt koristeći raspoložive podatke u ovom predmetu. S obzirom na značajan iznos zajmova između povezanih društava koje je dalo matično društvo, kao i činjenicu da je društvo Jushi Group bilo jamac za zajmove CDB-a i EXIM-a, Komisija je utvrdila da je kreditni rejting društva Jushi Egypt bio usko povezan s rejtingom njegova matičnog društva, odnosno rejtingom „BB”, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 168. Taj je kreditni rejting BB stoga bio polazište za Komisiju.

(181) Drugo, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 178., Komisija je odlučila sniziti stupanj na ljestvici rejtinga, tj. s B na BB, jer to društvo tijekom godina nije otplaćivalo svoje obveze. Naime, Komisija je napomenula da, iako su zajmovi CDB-u i EXIM-u otplaćeni prema rasporedu, ukupne obveze tog društva zapravo su se povećavale tijekom godina. Stoga je društvo Jushi Egypt zamijenilo vanjski dug dugom između povezanih društava, ali zapravo nije sâmo ispunilo obveze prema bankarskim institucijama. Suprotno izjavama društva Jushi Egypt, postoje i naznake da društvo ne bi bilo u stanju ispunjavati svoje obveze da su svi njegovi dužnici bile vanjske bankovne institucije. Na primjer, iako je to društvo 2015. i 2016. poslovalo s gubicima i 2016. imalo negativni kapital, ipak je u tim godinama otplatilo velik iznos glavnice CDB-u u ukupnom iznosu od 54 milijuna USD (oko 546 milijuna EGP-a). Društvo stoga ne bi bilo u mogućnosti izvršavati svoje vanjske obveze bez financijske potpore matičnog društva.

(182) S obzirom na prethodno navedene okolnosti, Komisija je odbacila te tvrdnje.

(183) Sve utvrđene subvencije uspostavljene su za ukupni promet društva. Iznos subvencije zatim je dodijeljen prometu predmetnog proizvoda prodanog Uniji.

(184) Iznosi subvencija utvrđeni za povlašteno financiranje zajmovima kineskih banaka za provedbu državne politike, izravno ili putem matičnog društva Jushi (China), za društvo Jushi Egypt iznosili su 6,46 %.

3.3.3. *Potpora kapitalnim ulaganjima*

(185) Osim izravnim zajmovima i zajmovima između povezanih društava, društvo Jushi Egypt trebalo je pokriti svoje financijske potrebe i povećanjem kapitala.

(186) U prethodnim ispitnim postupcima utvrđeno je da su na razini matičnih društava kineskih grupa primljene znatne subvencije za potporu stranim ulaganjima u okviru inicijative „Jedan pojas, jedan put” u obliku bespovratnih sredstava, povlaštenog financiranja i dokapitalizacije. To je osobito bio slučaj u nedavno zaključenom antisubvencijskom ispitnom postupku o gumama („predmet o gumama”) ([69]).

([69]) Provedbena uredba (EU) 2018/1690, odjeljak 3.7.

3.3.3.1. Pravna osnova

— 13. petogodišnji plan MOFCOM-a za razvoj vanjske trgovine, 26. prosinca 2016.,

— Smjernice Državnog vijeća o promicanju međunarodnog proizvodnog kapaciteta i suradnji u proizvodnji opreme, izdane 2015. („Smjernice”),

— Plan razvoja industrije građevinskih materijala od 2016. do 2020., Ministarstvo industrije i informacijske tehnologije, GXBG [2016.] br. 315,

— 13. petogodišnji plan za industriju vlakana i kompozitnih materijala,

— „Made in China 2025”, Državno vijeće, 7. srpnja 2015.

3.3.3.2. Primjena odredaba članka 28. stavka 1. osnovne uredbe u odnosu na grupu Jushi

(187) U zahtjevu za informacije iz uvodne izjave 8. Komisija je od društva Jushi Group među ostalim zatražila informacije o svim promjenama u strukturi kapitala, uključujući povećanja kapitala i promjene prava dioničara,društva Jushi Egypt i nizu izravnih i neizravnih matičnih društava koja pripadaju društvu Jushi Group, koje je član grupe China National Building Materials Group („grupa CNBM”).

(188) U ispitnom postupku otkriveno je da je China National Building Material Co. Ltd. („CNBM”) kinesko poduzeće u državnom vlasništvu koje je u izravnom i neizravnom vlasništvu u iznosu od 41,27 % grupe China National Building Material Group Co., Ltd., koja je pak u potpunom vlasništvu SASAC-a. CNBM je najveći dioničar s udjelom od 26,97 % u društvu China Jushi Co., Ltd. („China Jushi”), jedinom dioničaru društva Jushi Egypt ([70]).

(189) Društvo Jushi Egypt u početku je dostavljalo vrlo ograničene informacije u pogledu izravnih i neizravnih matičnih društava.

(190) Zbog toga je 18. ožujka 2020. Komisija poslala dopis društvu Jushi Egypt u kojem je utvrdila nedostatke i obavijestila ga o mogućoj primjeni odredaba članka 28. osnovne uredbe. Među ostalim, društvo Jushi Group nije dostavilo zatražene informacije o razlozima promjene u strukturi kapitala i informacije o načinu na koji su financirana povećanja kapitala za društva Jushi Egypt, Jushi Group, China Jushi Co. Ltd. i CNBM.

(191) Kao odgovor na taj dopis, Jushi Egypt dostavio je podnesak u kojem se osvrnuo na neke od nedostataka, posebno način na koji su se promjene u strukturi kapitala očitovale u financijskim izvješćima različitih društava grupe. No dostavljene informacije u pogledu uključenosti vladinih i nevladinih subjekata (npr. poslovnih banaka u državnom vlasništvu) bile su samo izjave bez popratnih dokaza, a informacije o temeljnim razlozima promjena i financijskim pojedinostima bile su vrlo ograničene.

(192) No kako je prethodno navedeno, udio državnog vlasništva u CNBM-u je znatan. Osim toga, prema javno dostupnim informacijama na internetskim stranicama CNBM-a ([71]), cijela uprava CNBM-a obnaša državne funkcije kao što su tajnik Partijskog odbora, zamjenik tajnika Partijskog odbora ili stalni član Partijskog odbora. Nadalje, Cao Jianglin, izvršni direktor CNMB-a i stalni član Partijskog odbora, od 2002. obnaša i dužnost predsjednika društva China Jushi ([72]). Stoga izjava da je sve odluke koje se odnose na povećanje kapitala predmetnih društava neovisno donio odgovarajući upravni odbor bez ikakvog sudjelovanja vlade ili drugih nevladinih subjekata u postupku nije vjerodostojna s obzirom na državno vlasništvo i umiješanost uprave u Partiju.

(193) Budući da nije dobila te informacije, Komisija je smatrala da nije primila ključne informacije koje su relevantne za taj aspekt ispitnog postupka.

(194) Komisija je stoga zaključila da se u nalazima o društvima Jushi Group, China Jushi Co. Ltd. i CNBM djelomično morala osloniti na raspoložive podatke.

3.3.3.3. Nalazi ispitnog postupka

(195) Tijekom razdoblja ispitnog postupka društvo Jushi Egypt ostvarilo je korist od bespovratnih sredstava koje je dodijelio CNBM, subjekt pod kontrolom države, kroz dokapitalizaciju, posebno putem uplaćenog kapitala.

([70]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (posljednji pristup 20. studenoga 2019.).
([71]) http://www.cnbm.com.cn/EN/0000001600070008002/, pristupljeno 24. travnja 2020.
([72]) Godišnje izvješće za 2019., CNBM.

(196) U 2012. dioničari su za osnivanje društva Jushi Egypt dali znatan doprinos u iznosu od 42,6 milijuna USD. Otada do razdoblja ispitnog postupka kapital društva Jushi Egypt znatno se povećao do 162 milijuna USD. Na kraju razdoblja ispitnog postupka kapital društva Jushi Egypt bio je oko četiri puta veći nego 2012.

(197) Jushi Egypt u potpunom je vlasništvu društva Jushi Group, koja je u potpunom vlasništvu društva China Jushi. CNBM holding glavni je dioničar društva China Jushi i od 2010. kontinuirano posjeduje više od 25 % njegovih dionica.

(198) Usporedno s povećanjem kapitala društva Jushi Egypt udio CNBM-a u strukturi kapitala društva China Jushi povećao se u sličnim razmjerima. Konkretno, CNBM je od 2011. do kraja 2018. šest puta povećao svoj uplaćeni kapital u društvu China Jushi, sa 190 milijuna CNY (30,2 milijuna USD) u 2011. na 944 milijuna CNY (140,9 milijuna USD) u 2018.

(199) Ta sličnost u kretanju i razmjerima povećanja kapitala u društvima Jushi Egypt i China Jushi jasno ukazuje na to da je CNBM prikupio sredstva kako bi povećao kapital društva Jushi Egypt putem društva China Jushi do razdoblja ispitnog postupka.

(200) Uz povećanje uplaćenog kapitala, CNBM je prenio i znatan iznos sredstava na društva China Jushi i Jushi Group putem drugih vrsta kapitalnih računa.

(201) Kako bi utvrdila prirodu prijenosa i okolnosti u kojima je došlo do razvoja vlasničkog kapitala u predmetnim društvima, Komisija je zatražila pristup relevantnim informacijama koje potječu od CNBM-a. Međutim, kako je objašnjeno u odjeljku 3.3.3.2., društvo Jushi Egypt nije u potpunosti surađivalo u ispitnom postupku i nije dostavilo potrebne informacije. Zbog nepostojanja tih informacija i nakon primjene odredaba članka 28. osnovne uredbe Komisija se u nalazima morala djelomično osloniti na raspoložive podatke. Konkretno, Komisija je morala upotrijebiti raspoložive podatke kako bi utvrdila izvor financiranja kapitala koji je CNBM dodijelio društvu Jushi Egypt, među ostalim putem društva China Jushi.

(202) Kako bi donijela taj zaključak, Komisija je utvrdila postojanje jasne obveze CNBM-a da ulaže u poticane industrije u inozemstvu. U tom pogledu CNBM u godišnjem izvješću, na svojim internetskim stranicama i u tvornicama za sebe navodi da je „aktivan sudionik u inicijativi ‚Jedan pojas, jedan put'". Primjerice, navodi da je „proveo 312 projekata za cement u 75 zemalja i regija na globalnoj razini, više od 60 projekata za staklena vlakna i 33 projekta ulaganja, izgradio 5 prekomorskih skladišta te vodio 14 prekomorskih lanaca supermarketa za građevinski materijal i više od 30 tvornica u cijelom svijetu" ([73]).

(203) Točnije, u kontekstu ojačanja od staklenih vlakana, CNBM je 2012. osnovao društvo Jushi Egypt kao proizvođača ojačanja od staklenih vlakana u Egiptu i kao društvo kćer kineskog proizvođača izvoznika Jushi. U narednim godinama provedeno je nekoliko važnih projekata ulaganja kako bi se proširio proizvodni kapacitet društva Jushi Egypt.

(204) Usto, Jushi Group je uspostavio niz društava kćeri za prekomorsku proizvodnju i trgovanje u Južnoj Africi, Južnoj Koreji, Italiji, Španjolskoj, Francuskoj, Kanadi, Indiji, Singapuru, Japanu, SAD-u i Hong Kongu. Grupa CNBM prikupila je 2016. više od 5 milijardi CNY (747,38 milijuna USD) za svoju strategiju globalizacije u 13. petogodišnjem planu (od 2016. do 2020.), koji obuhvaća prethodno navedene egipatske projekte i ulaganje od 300 milijuna USD u tvornicu u SAD-u za početak proizvodnje 2018. ([74]) U Indiji se planira otvaranje proizvodnog postrojenja s kapacitetom od 100 000 tona do sredine 2020.

(205) Svi navedeni prekomorski projekti uklapaju se u širi kontekst kineske politike ulaganja u inozemstvu. Na primjer, u tom je pogledu predsjednik CNBM-a Song Zhiping izjavio: „Potpisivanje projekta grupe Jushi u SAD-u prekretnica je u strateškom razvoju globalizacije društva China Jushi te je usto ključan korak naprijed u ostvarivanju viših ciljeva. Ima i referencijalan značaj za globalizaciju CNBM-a, pa čak i kineske industrije građevinskih materijala u cjelini".

([73]) Informativna ploča na ulazu u tvornicu društva Jushi Egypt.

([74]) China Jushi Online News Center i članak „Jushi plans to establish a factory in India", JEC Composites News, 4. kolovoza 2016., http://www.jeccomposites.com/knowledge/international-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india (posljednji put pristupljeno 3. veljače 2020.).

(206) Osim toga, u okviru inicijative „Made in China 2025” ([75]) potiče se i industrija ojačanja od staklenih vlakana, koja stoga zadovoljava uvjete za dodjelu znatnog državnog financiranja. Uspostavljen je niz fondova za potporu inicijativi „Made in China 2025”, a time neizravno i industriji ojačanja od staklenih vlakana, kao što su Nacionalni fond za integrirane sklopove, Fond za naprednu proizvodnju i Investicijski fond za industrije u nastajanju ([76]).

(207) Ojačanja od staklenih vlakana često se spominju kad je riječ o „novim materijalima”. U planu inicijative „Made in China 2025” ([77]) naveden je popis od deset strateških sektora koje kineska vlada smatra ključnim industrijama. U njemu se u sektoru 9. opisuju „novi materijali” i njegove potkategorije, uključujući napredne temeljne materijale (točka 9.1.), ključne strateške materijale (točka 9.2.), što uključuje vlakna i kompozitne materijale visokih performansi i nove energetske materijale ([78]). Novi materijali stoga imaju koristi od prednosti koje proizlaze iz mehanizama potpore navedenih u dokumentu, uključujući, među ostalim, politike financijske potpore, fiskalnu i poreznu politiku, nadzor Državnog vijeća i njegovu potporu ([79]).

(208) U pogledu tih ključnih industrija u poglavlju 3.9. plana „Made in China 2025” izričito se navodi da će Kina:

— „pružiti potporu poduzećima pri provođenju spajanja, kapitalnih ulaganja i ulaganja rizičnog kapitala u inozemstvu;

— *aktivno sudjelovati u međunarodnoj industrijskoj suradnji i promicati je te provesti glavne strateške planove kao što su ‚Gospodarski pojas Puta svile' i ‚Pomorski Put svile u 21. stoljeću' kako bi se ubrzala izgradnja međusobno povezane infrastrukture s okolnim zemljama i duboka industrijska suradnja;*

— iskoristiti ‚otvaranje' duž granica i izgraditi niz prekomorskih parkova za suradnju u proizvodnji u prihvatljivim zemljama;

— poticati prijenos vrhunske opreme, napredne tehnologije i snažne industrije u inozemstvo”.

(209) Song Zhiping u drugom je intervjuu spomenuo da je, iz perspektive poduzeća CNBM posebnu pozornost posvetio nacionalnim politikama povezanima s inicijativom „Jedan pojas, jedan put” i da je ta inicijativa „doista jedinstvena prilika za kinesku grupu za proizvodnju građevinskih materijala”. Također je istaknuo da je politika ulaganja u inozemstvu povezana s financijskom suradnjom, odnosno da funkcionira samo ako „kombiniramo financije, suradnju državnih fondova, kupovne kredite, financijski leasing i druge načine da ostvarimo uzajamnu suradnju u inozemnim ulaganjima”. Isto tako, Song Zhiping dalje je naveo da se „međunarodna suradnja u pogledu kapaciteta mora kombinirati s nacionalnom politikom ‚Jedan pojas, jedan put', osobito s financijskom politikom zemlje. Nekoć smo vršili jednostavna ulaganja, kao što su pozajmljivanje novca i ulaganje povezano s pozajmljivanjem, a to ne može doseći velike razmjere. Želio bih usvojiti model sličan modelu kineskog društva Guoxin Holdings, u kojem društva pridonose u iznosu od 10 %, a državne devize 90 %. Moramo promijeniti nekadašnje oslanjanje na zajmove i potražiti nove poslovne modele financiranja i organizacijske modele. Smatram da bismo trebali u potpunosti iskoristiti trenutačne znatne financijske prednosti zemlje, više poticati osnivanje fondova za ulaganje u građevinske materijale i mobilizirati više kapitala za sudjelovanje u ulaganjima kako bismo pružili potporu poduzećima za proizvodnju građevinskih materijala za ulaganje u inozemstvu”.

(210) Tu viziju podupire kineska vlada, što je vidljivo u govoru koji je direktor SASAC-a Državnog vijeća Xiao Yaqing održao na konferenciji koju je organizirao CNBM: „središnja poduzeća okosnica su nacionalnog gospodarstva i trebala bi biti čvrsto integrirana u nacionalnu strategiju ‚Jedan pojas, jedan put' i pritom treba iskoristiti proizvodne kapacitete u kojima imamo prednost, naglasiti ključna područja i promicati međunarodnu suradnju u pogledu proizvodnih kapaciteta i opreme. Ona preuzimaju vodeću ulogu u stvaranju novog poslovnog identiteta za ulaganja u inozemstvu ... Posljednjih su godina društva China Building Materials i China Materials Group ubrzala napredak ulaganja u inozemstvu i postigla izvrsne rezultate, a restrukturiranje grupe kako bi predvodila internacionalizaciju kineske industrije građevinskih materijala od velike je važnosti ... Ulaganja za početne planirane projekte ulaganja novog društva u zemljama koje su dio inicijative ‚Jedan pojas, jedan put' nakon reorganizacije iznosit će više od 90 milijardi juana” ([80]).

([75]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm.
([76]) Vidjeti komisiju US – China Economic and Security Review Commission: 13. petogodišnji plan, str. 12.
([77]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf.
([78]) Vidjeti plan inicijative „Made in China 2025”, str. 142., 152.
([79]) Vidjeti inicijativu „Made in China 2025”, poglavlje 4.: Strateška potpora i opskrba.
([80]) „Xiao Yaqing: izgradnja novog nacionalnog poslovnog identiteta nakon reorganizacije poduzeća”, izvor: Sina Finance, Autor: Sina Finance, Objavljeno: 29.8.2016.

(211) U ispitnom postupku otkriveno je da je China National Building Material („CNBM”) kinesko poduzeće u državnom vlasništvu koje je u izravnom i neizravnom vlasništvu u iznosu od 41,27 % grupe CNBM Parent, koja je u potpunom vlasništvu SASAC-a. CNBM posjeduje 26,97 % udjela u društvu China Jushi Co., Ltd., koje je jedini dioničar društva Jushi ([81]).

(212) Stoga je društvo CNBM Building kinesko poduzeće u državnom vlasništvu koje je u izravnom i neizravnom vlasništvu grupe CNBM Parent, koja je u potpunom vlasništvu SASAC-a. SASAC je ključan instrument s pomoću kojeg kineska vlada na nekoliko načina kontrolira poduzeća u državnom vlasništvu u cilju provedbe vladinih politika i planova umjesto praćenja tržišne logike u svojem poslovanju ([82]). Ne dovodeći u pitanje zaključak o prirodi CNBM-a kao javnog tijela u smislu članka 3. osnovne uredbe, na temelju svih prethodno navedenih dokaza može se zaključiti da CNBM i grupa Jushi općenito provode industrijske i vladine politike, uključujući u pogledu inicijative „Jedan pojas, jedan put” i politike ulaganja u inozemstvu u proizvodnji i izvozu predmetnog proizvoda.

(213) CNBM je u tom kontekstu primio financijski doprinos vlade za provedbu tih politika, uključujući za financiranje ulaganja u Egiptu za proizvodnju predmetnog proizvoda. Zbog nepotpune suradnje društva Jushi Egypt u tom pogledu Komisija nije mogla utvrditi stvarni izvor financiranja i detaljno obrazložiti je li taj financijski doprinos dao SASAC ili Fond za Put svile („SRF”) kao sredstvo za provedbu strategije „Jedan pojas, jedan put”. No na temelju raspoloživih podataka u skladu s člankom 28. osnovne uredbe Komisija je zaključila da se i SASAC ([83]) i Fond za Put svile ([84]) smatraju javnim tijelima u smislu članka 3. i članka 2. točke (b) osnovne uredbe kada pružaju financijski doprinos CNBM-u. U svakom slučaju, čak i kada se ne bi smatrali javnim tijelima, smatralo bi se da je vlada i SASAC-u i Fondu za Put svile povjerila provedbu vladinih politika i funkcija i usmjeravala ih na to u skladu s člankom 3. stavkom 1. podtočkom iv. osnovne uredbe ([85]).

(214) Isto tako, zbog nedostatka suradnje i na temelju svih prethodno navedenih dokaza o financiranju projekata izvan Kine, uključujući Egipat, u okviru inicijative „Jedan pojas, jedan put” te na temelju nalaza iz predmeta o gumama, Komisija je zaključila da je CNBM primio financijski doprinos u obliku bespovratnih sredstava koja su zatim upotrijebljena za uzastopne kapitalne doprinose za povećanje kapitala dostupnog društvu Jushi Egypt za njegovo poslovanje u Egiptu.

(215) Budući da CNBM nije dostavio dodatne dokaze, i na temelju javno dostupnih dokaza, Komisija je odlučila uvesti kompenzacijske mjere protiv uzastopnih povećanja kapitala društva Jushi Egypt kao dokapitalizacije koje podupire država s ciljem uspostave i širenja proizvodnih postrojenja CNBM-a u Egiptu. Takva bi potpora bila jednako obuhvaćena točkama dogovorenima između Kine i Egipta u Sporazumu o suradnji za uspostavu sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje i pripisala se Egiptu zbog istih razloga objašnjenih u prethodno navedenoj uvodnoj izjavi 91. i stoga se može dodijeliti proizvodima koji se izvoze iz Egipta.

3.3.3.4. Korist

(216) Komisija je zatim analizirala je li društvo Jushi Egypt ostvarilo korist od financijskih doprinosa kineske vlade putem SASAC-a i/ili Fonda za Put svile. Komisija je ponovno zbog nesuradnje društva Jushi Egypt svoje nalaze morala temeljiti na raspoloživim podacima u skladu s člankom 28. osnovne uredbe.

(217) Iz skupa dokaza u prethodno navedenom pododjeljku vidljivo je da je zadaća i cilj SASAC-a i Fonda za Put svile provedba vladinih politika i planova, uključujući kroz pružanje financijske potpore i financiranja za poticane sektore, među kojima su ojačanja od staklenih vlakana, kako bi se provela strategija ulaganja u inozemstvu. SASAC i Fond za Put svile ne slijede tržišna načela i ponašanje prilikom pružanja financiranja, već djeluju u cilju provedbe odgovarajućih vladinih politika. Dobar primjer njihova poslovanja neovisno o perspektivi tržišta utvrđen je u predmetu o gumama, u kojem je Fond za Put svile osigurao bespovratna sredstva od matičnog društva za stjecanje

([81]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (posljednji pristup 20. studenoga 2019.).

([82]) Vidjeti, među ostalim, Radni dokument službi Komisije o znatnim poremećajima u gospodarstvu Narodne Republike Kine u svrhu ispitnih postupaka trgovinske zaštite, 20.12.2017., SWD (2017) 483 final/2, dostupan na:https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf.

([83]) Dokazi kojima se potkrepljuje zaključak o prirodi SASAC-a kao javnog tijela nalaze se, među ostalim, u odjeljku 5. Radnog dokumenta službi Komisije SWD (2017) 483, vidjeti prethodnu bilješku.

([84]) Dokazi kojima se potkrepljuje zaključak o prirodi Fonda za Put svile kao javnog tijela nalaze se, među ostalim, u predmetu o gumama, Provedbenoj uredbi (EU) 2018/1690, posebno u odjeljku 3.7., uvodne izjave od 341. do 360.

([85]) Vidjeti i uvodnu izjavu 358. uredbe o gumama.

društva kćeri u EU-u. Osim toga, u predmetu o gumama Komisija je utvrdila da su takvi projekti slijedili sličan uzorak ([86]). Stoga je razumno pretpostaviti da bi CNBM kao ključno središnje poduzeće u državnom vlasništvu slijedio isti uzorak i da bi imao koristi od sličnih subvencija.

(218) Komisija je nadalje napomenula da je iznos uzastopnih usporednih povećanja kapitala društva Jushi Egypt primljenih putem društva China Jushi približno odgovarao iznosu manjka financijskih sredstava za projekt ulaganja u Egiptu koji je preostao nakon financiranja putem povlaštenog financiranja. Kako je objašnjeno u uvodnim izjavama od 171. do 174., opseg i razina uzastopnih povećanja kapitala društava Jushi Group i China Jushi putem CNBM-a u znatnoj su mjeri odražavali povećanja kapitala društva Jushi Egypt upravo kako bi se taj manjak financijskih sredstava premostio. To je bilo potpuno u skladu sa svrhom funkcioniranja i financiranja SASAC-a i Fonda za Put svile.

(219) Na temelju dokaza u dokumentaciji i u skladu s člankom 28. osnovne uredbe Komisija je zaključila da je financijskim doprinosom SASAC-a i/ili Fonda za Put svile ostvarena korist u smislu članka 3. stavka 2. osnovne uredbe.

3.3.3.5. Izračun iznosa subvencije

(220) Kako je objašnjeno u prethodnom odjeljku 3.3.3.2., društvo Jushi Egypt nije dostavilo potpun odgovor na zahtjev za informacije. Stoga nije bilo moguće provjeriti subvencije primljene na razini matičnog društva u vezi sa stranim ulaganjima grupe u pogledu predmetnog proizvoda i utvrditi točan iznos koristi.

(221) Komisija je stoga u primjeni članka 28. osnovne uredbe upotrijebila raspoložive podatke kako bi utvrdila iznos subvencije koji je dodijeljen financijskim doprinosom SASAC-a ili Fonda za Put svile u obliku bespovratnih sredstava. Kako je prethodno objašnjeno, Komisija je utvrdila usporedna povećanja kapitala različitih društava grupe u Kini koja su poslije bila usmjerena u društvo Jushi Egypt u istim razmjerima i tijekom istog razdoblja. Budući da su sredstva koja je CNBM primio od SASAC-a i/ili Fonda za Put svile bila namijenjena za ulaganje u Egiptu u okviru inicijative „Jedan pojas, jedan put” i politike ulaganja u inozemstvu, njegova je uloga bila samo usmjeravanje tih sredstava u društvo Jushi Egypt bez ostvarivanja vlastite koristi jer to ne bi bilo u skladu s namjenom. To potvrđuje činjenica da je iznos manjka financijskih sredstava u egipatskom ulaganju u društvo Jushi Egypt uvelike odgovarao iznosu povećanja kapitala.

(222) Kako bi utvrdila iznos sredstava koja je CNBM usmjerio društvu Jushi Egypt, Komisija je analizirala i pratila uzastopna povećanja vlasničkog kapitala predmetnih društava, konkretno društava Jushi Egypt, Jushi Group i China Jushi, u kojima CNBM ima većinski udio.

(223) Prilikom praćenja kretanja sredstava Komisija je ispitala ne samo povećanja uplaćenog kapitala nego i povećanja drugih vlasničkih instrumenata. Konkretno, utvrđen je znatan iznos sredstava u obliku viškova kapitala u posredničkim društvima China Jushi i Jushi Group. Konkretno u pogledu tih posredničkih društava Komisija je primijetila da je u određenim povećanjima vlasničkog kapitala iznos sredstava prenesenih tim društvima bio veći od iznosa koje bi društvo poslije registriralo kao uplaćeni kapital. Društvo bi stoga imalo pristup tim sredstvima bez očekivane promjene udjela u vlasništvu društva. Uzimanjem u obzir dokapitalizacije putem uplaćenog kapitala i iznosa utvrđenih na temelju drugih vrsta kapitalnih računa, kao što je višak kapitala, Komisija je utvrdila da se više od 87 % vlasničkog kapitala društva Jushi Egypt moglo pripisati CNBM-u. Stoga bi ukupna korist za primatelja primjenom tog pristupa iznosila (142,8 milijuna USD).

(224) No zbog ograničenog pristupa detaljnijim informacijama Komisija nije mogla utvrditi točan izvor svih tih sredstava te stoga nije mogla s dovoljnim standardom vjerojatnosti utvrditi da je CNBM usmjeravao i prenosio sve iznose na drugim kapitalnim računima društva Jushi Egypt.

(225) Stoga je Komisija primijenila oprezniji pristup, usmjeravajući se isključivo na kretanje iznosa uplaćenog kapitala koji su odgovarali standardu vjerojatnosti da je njihov izvor CNBM. Točnije, Komisija je uzela u obzir povećanje uplaćenog kapitala CNBM-a u društvu China Jushi od 2011. i usporedni razvoj povećanja kapitala društva Jushi Egypt od 2012. Kao rezultat toga, Komisija je smatrala da je 51 % vlasničkog kapitala društva Jushi Egypt (ili 81,8 milijuna USD) osigurao CNBM putem financijskog doprinosa koji je primio od SASAC-a ili Fonda za Put svile.

([86]) Vidjeti Provedbenu uredbu (EU) 2018/1690.

(226) Nakon što je utvrđen puni iznos bespovratnih sredstava, Komisija je izračunala korist koju je ostvarilo društvo Jushi Egypt tijekom razdoblja ispitnog postupka u skladu s člancima 6. i 7. osnovne uredbe. Korist od bespovratnih sredstava putem povećanja vlasničkog kapitala trebala bi se pripisati razdoblju ispitnog postupka s obzirom na razdoblje amortizacije vlasničkog kapitala, koji nije dugotrajna imovina i stoga bi u pravilu podlijegao odredbama o dodjeli u skladu s člankom 7. stavkom 4. osnovne uredbe.

(227) Budući da društvo Jushi Egypt nije surađivalo u odgovoru na zahtjev za informacije, Komisija nije imala nikakve dodatne informacije o bilo kojem posebnom sporazumu o korištenju bespovratnih sredstava u vezi s vlasničkim ulaganjima SASAC-a ili Fonda za Put svile. U predmetu o gumama Komisija je amortizirala iznos bespovratnih sredstava tijekom razdoblja od sedam godina jer je to bilo u skladu s prosječnim trajanjem ulaganja Fonda za Put svile i s jednim drugim zajedničkim zajmom za tu transakciju ([87]). No s obzirom na nedostatak suradnje i posebnog sporazuma dioničara u ovom predmetu, Komisija je odlučila primijeniti konzervativan pristup te je odlučila upotrijebiti prosječni vijek trajanja imovine društva Jushi Egypt, pod pretpostavkom da je financiranje upotrijebljeno za popunjavanje praznine za projekt ulaganja u skladu s člankom 7. stavkom 3., koji se tumači zajedno s člankom 7. stavkom 4. osnovne uredbe, kojim se predviđa da se može primijeniti različito razdoblje amortizacije ako okolnosti to opravdavaju. Komisija je na temelju toga iskoristila razdoblje amortizacije od dvanaest godina.

(228) Sve utvrđene subvencije uspostavljene su za ukupni promet društva. Iznos subvencije zatim je dodijeljen prometu predmetnog proizvoda prodanog Europskoj uniji.

(229) Tako je iznos subvencioniranja iznosio 2,01 %.

3.3.3.6. Primjedbe o potpori za kapitalna ulaganja

(230) Nakon konačne objave, proizvođač izvoznik tvrdio je da Komisija nije dokazala da se kapital može pripisati CNBM-u, točnije, da ne potječe iz dobiti društva China Jushi ili dobiti društva Jushi Group. U tom je kontekstu to društvo tvrdilo i da Komisija nije objasnila zašto je CNBM svake godine od 2010. davao sredstva društvu China Jushi, ali su ta sredstva samo u nekim od tih godina prenesena na Jushi Group i Jushi Egypt. Slično tome, društvo je tvrdilo da Komisija nije uspjela utvrditi da se potpora za kapitalna ulaganja može pripisati bilo kojem javnom tijelu i, kao rezultat toga, ne može predstavljati subvenciju. Konačno, proizvođač izvoznik zatražio je da Komisija, ako zadrži svoj pristup, mora otkriti kako je zaključila da postoji bilo kakav uzorak između potpore za kapital koju CNBM daje društvu Jushi China i one između Jushi Group i Jushi Egypt.

(231) Prvo, u vezi s podrijetlom sredstava, Komisija je navela da društvo nije dostavilo dodatne dokaze kojima bi potkrijepilo svoju tvrdnju. Komisija je svejedno dodatno analizirala račune predmetnih društava kako bi utvrdila jesu li povećanja vlasničkog kapitala proizašla iz njihove dobiti. Komisija je primijetila da nijedno povećanje vlasničkog kapitala nije poteklo iz računa dobiti ili zadržane dobiti. Komisija je ipak utvrdila da se određena povećanja vlasničkog kapitala društva China Jushi iz 2012. i 2016. moglo pripisati kapitalnim rezervama. Međutim, društvo nije dostavilo informacije o podrijetlu sredstava na računima kapitalnih rezervi. Komisija je stoga zaključila da neraspodijeljena dobit ili zadržana dobit nisu bila pripisiv izvor sredstava koja se koriste za povećanje vlasničkog kapitala u društvu Jushi Egypt od 2012.

(232) Drugo, kad je riječ o trenutku prijenosa sredstava društvima Jushi Group i Jushi Egypt, Komisija je napomenula da proizvođač izvoznik nije dostavio nikakve dodatne dokaze kojima bi potkrijepio ili objasnio vremenski raspored povećanja vlasničkog kapitala. Slično tome, Komisija je napomenula da, osim vremenskog odmaka u prijenosu vlasničkog kapitala s jednog društva na drugo, povećanja vlasničkog kapitala također su odgovarala različitim kapitalnim zahtjevima u društvu Jushi Egypt koja su povezana s ulaganjima tijekom analiziranog razdoblja.

(233) Treće, u vezi s pitanjem može li se podrijetlo sredstava za povećanje kapitala pripisati javnom tijelu, Komisija je u uvodnoj izjavi 215. navela da bi se smatralo da je vlada povjeravala zadaće SASAC-u i SRF-u i usmjeravala ih, čak i ako ne bi bila javna tijela, na provođenje vladinih politika i funkcija u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom iv. osnovne uredbe.

([87]) Vidjeti predmet o gumama, uvodna izjava 418.

(234) Konačno, u vezi s objavom o utvrđivanju uzorka između potpore za kapital CNBM-a društvu Jushi China i između društava Jushi Group i Jushi Egypt, Komisija je napomenula da su te informacije dostavljene. U uvodnim izjavama od 186. do 231. detaljno su objašnjeni nalazi i metodologija upotrijebljeni za izračun iznosa subvencije. Slično tome, u toj konkretnoj objavi, proizvođaču izvozniku dostavljene su potpune informacije o dokazima kojima raspolaže Komisija i njezinoj analizi u vezi s potporom u obliku kapitala od CNBM-a društvu Jushi China i za Jushi Group društvu Jushi Egypt.

(235) Na temelju svih prethodno navedenih argumenata, Komisija je te tvrdnje odbacila.

(236) Proizvođač izvoznik tvrdio je i da Komisija nije utvrdila visinu koristi i da mora dokazati zašto svako pružanje vlasničkog kapitala nije u skladu s uobičajenom investicijskom praksom.

(237) Komisija je podsjetila da je tijekom ispitnog postupka tim koji radi na predmetu tražio pristup relevantnim informacijama u CNBM-u. Međutim, kako je objašnjeno u odjeljku 3.3.3.2., ni CBNM ni Jushi Group nisu u potpunosti surađivali u ispitnom postupku pa je Komisija nalaze morala temeljiti na raspoloživim činjenicama. Nadalje, u uvodnim izjavama 218. do 221. opisano je kako se utvrđuje korist. U biti je objašnjeno da SASAC i SRF nisu slijedili tržišna načela prilikom pružanja financiranja, već su djelovali u cilju provedbe odgovarajućih vladinih politika. Komisija je stoga odbacila tu tvrdnju.

(238) Proizvođač izvoznik dalje je tvrdio da se ne može smatrati da sva sredstva koja je dao CNBM potječu od javnih tijela jer je CNBM trgovačko društvo koje kotira na burzi i ima mnoge druge mogućnosti prikupljanja sredstava. Zbog toga Komisija ne može zaključiti da cjelokupan iznos navodne potpore u obliku kapitala koju je društvo Jushi China primilo od CNBM-a predstavlja subvenciju. Društvo je stoga tvrdilo da korist ne može biti veća od umnoška stope subvencije utvrđene za CNBM u Kini u ispitnom postupku na temelju Uredbe o tkaninama od staklenih vlakana ([88]) i iznosa kapitalne potpore. Proizvođač izvoznik tvrdio je i da Komisija nije uspjela izračunati korist jer nije uzela u obzir da je potpora kapitalnim ulaganjima koju je dao CNBM provedena u zamjenu za dionice i, samim time, dividende.

(239) Prvo, Komisija je napomenula da društvo nije dostavilo nikakve dodatne dokaze kojima bi potkrijepilo tu tvrdnju. Slično tome, Komisija je podsjetila da ni CNBM ni grupa Jushi nisu u potpunosti surađivala i ispitnom postupku i da je Komisija nalaze morala temeljiti na raspoloživim činjenicama. U tom pogledu, Komisija je podsjetila da se stopa subvencije ustanovljena za CNBM u odjeljcima 3.4. i 3.8. Uredbe o tkaninama od staklenih vlakana temeljila na zajmovima i potporama koji su vidljivi u javno dostupnom izvješću o reviziji CNBM-a, te je nalaze veoma oprezno ograničila samo na određene subvencije iz specifičnih subvencijskih programâ koje se moglo lako utvrditi i koje nisu povezane s predmetnim programom subvencija u ovom ispitnom postupku. Komisija je stoga, ako ništa drugo, bila pretjerano oprezna.

(240) Konačno, Komisija je napomenula da nije analizirala jesu li sredstva CNMB-a prenesena u zamjenu za dionice. Zapravo, nisu dostavljeni nikakvi dokazi da je CNBM doista primio dionice u zamjenu. S druge strane, ispitnim je postupkom utvrđeno da je CNBM primao financijske doprinose od vlade za provođenje njezinih politika, te da su ti financijski doprinosi primljeni u obliku bespovratnih sredstava koja su zatim korištena za kapitalne doprinose namijenjene financiranju poslovanja društva Jushi Egypt.

(241) Na temelju svih prethodno navedenih argumenata Komisija je odbila tu tvrdnju.

([88]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2020/776 od 12. lipnja 2020. o uvođenju konačnih kompenzacijskih pristojbi na uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta i izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) 2020/492 o uvođenju konačnih antidampinških pristojbi na uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta (SL L 189, 15.6.2020., str. 1.).

3.4. **Opskrba robom uz naknadu manju od primjerene**

3.4.1. *Opskrba energijom uz naknadu manju od primjerene*

(242) Nije utvrđena korist za opskrbu električnom energijom uz naknadu manju od primjerene jer su cijene električne energije u Egiptu utvrđene na nacionalnoj razini, a proizvođač izvoznik plaća uobičajenu cijenu za industrijske korisnike unutar određenog raspona napona.

(243) Nije utvrđena korist za opskrbu plinom uz naknadu manju od primjerene. Cijene plina utvrđene su za određene industrijske sektore, ali proizvođač izvoznik pripada preostaloj kategoriji industrijskih korisnika koja ne ostvaruje korist od najniže cijene. Stoga nema ni specifičnosti ni koristi.

3.4.2. *Osiguravanje zemljišta uz naknadu manju od primjerene*

3.4.2.1. Kupnja zemljišta koju je izvršilo društvo Jushi Egypt

(a) Pravna osnova

(244) Pravne su osnove ovog programa:

— Zakon br. 83/2002 o gospodarskim zonama posebnog karaktera („Zakon 83/2002”);

— Uredba predsjednika Arapske Republike Egipta o Zakonu br. 27/2015 kojom se mijenjaju određene odredbe Zakona o gospodarskoj zoni posebnog karaktera koji je donesen Zakonom br. 83/2002 („Zakon 27/2015”);

— Zakon br. 8 iz 1997. o ulagačkim jamstvima i poticajima („Zakon 8/1997”),

— Zakon o ulaganjima, koji je donesen Zakonom br. 72 iz 2017.,

— nacrt rezolucije predsjednika vlade br. 2310 iz 2017. o donošenju provedbenih propisa Zakona o ulaganjima, koji je donesen na temelju Zakona br. 72 iz 2017.

(b) Djelomična nesuradnja i upotreba raspoloživih podataka u pogledu društva TEDA Investment Co. Ltd. – primjena odredaba članka 28. stavka 1. osnovne uredbe u odnosu na egipatsku vladu

(245) Komisija je egipatskoj vladi poslala zahtjev za informacije namijenjen društvu Tianjin TEDA i zatražila informacije potrebne za procjenu uključenosti egipatske ili kineske vlade u kontrolu nad društvom. Komisija je zahtjev za informacije smatrala potrebnim s obzirom na ulogu koju je društvo imalo u razvoju i izgradnji sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje, kako je prethodno objašnjeno u uvodnoj izjavi 34.

(246) U odgovoru na zahtjev za informacije TEDA je dostavila samo podatke o društvu Egypt TEDA Investment Co., Ltd. koji su već bili dostavljeni kao odgovor na početni upitnik.

(247) No Komisija je utvrdila da su dostavljene vrlo ograničene informacije u pogledu društva Tianjin TEDA.

(248) Budući da nije dobila te informacije, Komisija je smatrala da nije primila ključne informacije koje su relevantne za taj aspekt ispitnog postupka.

(249) Stoga je Komisija obavijestila egipatsku vladu da će možda morati upotrijebiti raspoložive podatke primjenom članka 28. osnovne uredbe pri ispitivanju postojanja i opsega navodnog subvencioniranja društava u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje. Egipatska vlada prigovorila je na tu primjenu i naglasila da je u potpunosti surađivala s Komisijom i da nije mogla dostaviti informacije o društvu izvan svoje nadležnosti.

(250) No Komisija je smatrala da dostavljene informacije o društvu Tianjin TEDA nisu bile dostatne i da je egipatska vlada bila u mogućnosti dostaviti te informacije, kako je prethodno objašnjeno u uvodnoj izjavi 16.

(251) Na temelju prethodno navedenih razmatranja Komisija je primijenila članak 28. osnovne uredbe i oslonila se na raspoložive podatke u tom pogledu.

(c) Nalazi ispitnog postupka

(252) U skladu s člankom 5. Zakona 83/2002, kako je izmijenjen 2015., u gospodarskoj zoni Sueskog kanala „vlasništvo nad zemljištem dodjeljuje se upravi unutar zone". Od 2015. više nije moguće od opće uprave otkupiti potpuno vlasništvo nad zemljištem. Opća uprava trenutačno dopušta prava uživanja zemljišta samo egipatskom investitoru Main Development Company („MDC"). MDC zatim raspisuje natječaj za prava uživanja zemljišta za zakupnike kao što je TEDA. Ti zakupnici potom zemljište daju u podnajam društvima u zoni.

(253) No 2011., kada je društvo Jushi Egypt započelo s izgradnjom svojeg postrojenja, još je bilo moguće od egipatskih tijela steći potpuno vlasništvo nad zemljištem. U to je vrijeme društvo Jushi Egypt kupilo zemljišnu česticu od društva Egypt TEDA. TEDA je 1998. kupila tu zemljišnu česticu putem svojeg prethodnika, društva Egypt China Joint Venture Company, od Sueskog guvernorata po iznimno niskoj cijeni (manjoj od 1 USD/m^2) i bez ikakvog natječajnog postupka. Nakon prvotne kupnje 1998. TEDA je uložila u osnovnu infrastrukturu kako bi nerazvijeno pustinjsko zemljište učinila iskoristivim za industrijske projekte.

(254) U tom pogledu Komisija je ispitala jesu li društva ECJV i TEDA bila javna tijela u smislu članka 3. i članka 2. točke (b) osnovne uredbe. Zbog nedostatka suradnje egipatske vlade Komisija se morala osloniti na raspoložive podatke. Komisija je stoga zatražila informacije o državnom vlasništvu te formalne pokazatelje vladine kontrole u tim subjektima. Analizirala je i to je li se kontrola provodila u znatnoj mjeri.

(255) Prvo, Komisija je utvrdila da su društva ECJV i TEDA povezani subjekti i da su oba u potpunom državnom vlasništvu. Naime, kako je prethodno navedeno u uvodnoj izjavi 33., Tianjin TEDA je poduzeće u državnom vlasništvu u nadležnosti kineskog grada Tianjina koje je s egipatskom Upravom Sueskog kanala, Nacionalnom bankom Egipta i još četirima egipatskim poduzećima u državnom vlasništvu osnovalo zajednički pothvat za uspostavu ECJV-a radi razvoja i izgradnje gospodarske zone. Kineska strana posjedovala je 10 %, a egipatska strana 90 % dionica ECJV-a ([89]). Nadalje, kako je prethodno navedeno u uvodnoj izjavi 36., u listopadu 2008. društvo Tianjin TEDA osnovalo je zajednički pothvat s Kinesko-afričkim razvojnim fondom, društvom kćeri Kineske razvojne banke, kako bi se uspostavio China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. („China-Africa TEDA") kao glavni kineski investicijski subjekt u zoni suradnje. Društvo China-Africa TEDA spojilo se s ECJV-om radi osnivanja novog društva pod nazivom TEDA kako bi se potaknuo razvoj sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje u Egiptu. Ovog je puta kineska strana posjedovala 80 %, a egipatska strana (koju predstavlja ECJV) 20 % dionica.

(256) Komisija je nadalje utvrdila postojanje formalnih pokazatelja državne kontrole nad tim ulagateljima. Budući da su oba subjekta u potpunom državnom vlasništvu, kineska i egipatska vlada formalno imaju potpunu kontrolu nad njima. U nedostatku konkretnih informacija koje bi upućivale na suprotno, Komisija je smatrala da se može pretpostaviti da je rukovoditelje i nadzornike u predmetnim subjektima imenovala država i da su joj oni odgovorni, kao i u poduzećima u državnom vlasništvu u tim zemljama.

(257) Prvotna dodjela zemljišta ECJV-u po kupovnoj cijeni manjoj od 1 USD/m^2 u skladu s primjenjivim pravnim okvirom stoga je zasigurno uključivala financijski doprinos egipatske vlade ([90]). Naknadni prijenos zemljišta između društava ECJV i TEDA zapravo je bio transakcija između povezanih društava na temelju transferne cijene koja je uključivala iste aktere s obje strane transakcije.

(258) Konačno, u pogledu prodaje zemljišta društva Egypt TEDA društvu Jushi Egypt, Komisija je napomenula da je većinski dioničar društva Egypt TEDA, koji posjeduje 75 % dionica, društvo China Africa TEDA Investment Company, koje drži i većinu mjesta u upravnom odboru društva TEDA. China Africa TEDA Investment Company pod krajnjom je kontrolom Kineske razvojne banke, za koju je već utvrđeno da je javno tijelo. Nadalje, sama TEDA opisuje svoju viziju i misiju kako slijedi: „Vizija: postati akter u ulaganjima i radu međunarodnog industrijskog parka koji podupire Kinu, počevši od Egipta, prema Africi, pa čak i cijelom svijetu. Misija: poticati kineska poduzeća da ulažu u inozemstvu i zatim poticati postupak internacionalizacije kineskih poduzeća" ([91]). TEDA u svojim publikacijama opširno govori i o pozornosti, motivaciji i potpori koje MOFCOM i gradska uprava kineskog grada Tianjina pružaju u izvršavanju njezinih aktivnosti.

([89]) Izvješće Razvojno-istraživačkog centra Državnog vijeća „Iskustvo iz održivog razvoja sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje Kine i Egipta", 6. kolovoza 2019. („Izvješće Državnog vijeća").

([90]) Članak 38. točka A Zakona 83/2002, kako je izmijenjen 2015., Članak 20.a i članak 28. Zakona 8/1997.

([91]) Sažeto desetogodišnje izvješće društva TEDA (2008.–2018.), str. 4.

(259) Na temelju prethodno navedenih razmatranja Komisija je utvrdila da su subjekti pod kontrolom države koji su osigurali zemljište društvu Jushi Egypt javna tijela u smislu članka 2. točke (b) osnovne uredbe, koji se tumači zajedno s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. osnovne uredbe. Mjere koje je poduzela TEDA pod izravnom kontrolom kineske vlade i u kontekstu bliske suradnje egipatske i kineske vlade mogu se pripisati egipatskoj vladi, kako je prethodno objašnjeno u odjeljku 3.2.3., kao dio povlaštene potpore proizvođaču ojačanja od staklenih vlakana u Egiptu.

(260) Osim toga, čak i ako se subjekti pod kontrolom države ne bi smatrali javnim tijelima, na temelju dokaza u uvodnim izjavama od 219. do 224. i dokaza u pogledu bliske suradnje između kineske i egipatske vlade Komisija je utvrdila da bi se smatralo da su im kineska i egipatska vlada povjerile funkcije koje se obično povjeravaju vladi i usmjeravala ih na njihovo izvršavanje u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. osnovne uredbe. Stoga bi se njihovo postupanje u svakom slučaju pripisalo egipatskoj vladi.

(261) Nakon konačne objave, egipatska vlada i proizvođači izvoznici izjavili su da Komisija ne može smatrati da postupanja kineskih javnih tijela ili privatnih tijela kojima kineska vlada povjerava zadaće ili ih usmjerava predstavljaju subvencije u skladu s osnovnom uredbom, jer se ta postupanja ne mogu pripisati vladi zemlje podrijetla ili izvoza.

(262) Međutim, kako je već spomenuto u uvodnim izjavama od 258. do 262., Komisija je smatrala da TEDA nije isključivo kinesko javno tijelo, već javno tijelo koje zajednički kontroliraju kineska vlada i egipatska vlada i da se djelovanja koja su pod izravnom kontrolom kineske vlade mogu pripisati i egipatskoj vladi s obzirom na blisku suradnju kineske vlade i egipatske vlade. S tim u vezi, Komisija je napomenula da dioničari društva TEDA uključuju i egipatska javna tijela u državnom vlasništvu kao što su egipatska Uprava Sueskog kanala i Nacionalna banka Egipta, koja su zastupljena u upravnom odboru društva TEDA. To pokazuje da je egipatska vlada mogla priznati i prihvatiti djelovanja društva TEDA. Konačno, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 263., čak i kad se društvo TEDA ne bi smatralo javnim tijelom, Komisija je smatrala da bi mu kineska vlada i egipatska vlada povjeravale zadaće i da bi ga usmjeravale.

(263) Osim osiguravanja zemljišta 2011., društvo Jushi Egypt 2016. je kupilo susjednu zemljišnu česticu od egipatskog investitora. Taj egipatski investitor kupio je to zemljište na istoj zemljišnoj čestici koja je 1998. dodijeljena društvu Egypt China Joint Venture Company. Komisija je analizirala je li egipatska vlada tom egipatskom investitoru povjerila dodjelu zemljišta društvu Jushi Egypt po povlaštenim uvjetima ili je usmjeravala na to u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. osnovne uredbe.

(264) U tom je pogledu Komisija napomenula da je uprava gospodarske zone Sueskog kanala jasno sudjelovala u prodajnoj transakciji s društvom Jushi Egypt. Egipatski investitor morao je prodati svoju zemljišnu česticu jer nije imao dovoljno sredstava za razvoj zemljišta u skladu s odredbama o industrijskom razvoju iz svojeg prvotnog ugovora o kupnji s egipatskom vladom. U tom kontekstu, u članku 3. ugovora o kupnji navodi se da ako ugovor „ne odobri opća uprava za posebnu gospodarsku zonu Sueskog kanala u roku od šest mjeseci, stranka B (Jushi Egypt) ima pravo smatrati da stranka A (investitor) krši ovaj Ugovor te se tada ovaj Ugovor automatski raskida". Nadalje, u skladu s člankom 7. „stranka B podnosi pisani zahtjev općoj upravi za posebnu gospodarsku zonu Sueskog kanala za uspostavu industrijskog projekta stranke B u ime stranke A i ishodi odobrenja…. Opća uprava za posebnu gospodarsku zonu Sueskog kanala pristaje provesti zemljišnu uknjižbu u ime stranke B, ispitati i odobriti konačni ugovor o prodaji zemljišta te podnijeti zahtjev za izdavanje vlasničkog lista u javnobilježničkom uredu u ime stranke B."

(265) Egipatska vlada stoga je koristila privatno tijelo kao sredstvo za izvršavanje financijskog doprinosa pri čemu privatno tijelo nije imalo drugog izbora nego prodati zemljište društvu Jushi Egypt po cijeni i drugim uvjetima koje je propisala kineska vlada. Stoga je Komisija zaključila da je država u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. prve alineje osnovne uredbe povjerila egipatskom investitoru provedbu državne politike koja je utvrđena i u Sporazumu o suradnji i osiguravanje zemljišta društvu Jushi Egypt po povlaštenoj cijeni ili ga usmjeravala na to.

(266) Komisija je od egipatske vlade zatražila da dostavi statističke podatke o cijenama zemljišta koje se primjenjuju u gospodarskoj zoni Sueskog kanala i o natječajnim postupcima povezanim s kupovnim transakcijama investitora. No egipatska vlada nije mogla dostaviti nikakve statističke podatke ili informacije o natječajnim postupcima koji se odnose na predmetno razdoblje ili transakcije. Egipatska vlada mogla je dostaviti samo informacije o natječajnim postupcima za dodjelu prava društvu TEDA za uživanje drugog zemljišta 2016.

(267) Nakon konačne objave, egipatska vlada i proizvođači izvoznici tvrdili su da se Komisija oslanjala na netočne podatke kako bi zaključila da je egipatska vlada povjeravala zadaće društvu Wadi Degla i da ga je usmjeravala. Konkretnije, tvrdili su da:

(1) Wadi Degla nije investitor, već proizvođač polietilenskih cijevi i pribora; i

(2) Opća uprava za gospodarsku zonu Sueskog kanala nije sudjelovala u pregovorima između društava Jushi Egypt i Wadi Degla, već je samo odobrila prodaju zemljišta i stavila svoj pečat na to.

(268) U pogledu prve točke, prema informacijama koje su Komisiji dostupne na internetskoj stranici društva ([92]), Wadi Degla je investitor s projektima na raznim lokacijama, uključujući Ain Sokhnu, a ne proizvođač cijevi i pribora.

(269) U pogledu druge točke, Komisija je potvrdila da je društvo Wadi Degla htjelo prodati svoje zemljište, među ostalim, jer ga nije razvilo u skladu sa svojim zakonskim obvezama. Međutim, društvo je isto tako moglo prodati svoje zemljište na slobodnom tržištu po povoljnijoj cijeni. Ispitni postupak pokazao je da uprava društva Jushi ne samo da objašnjava zašto je društvo Wadi Degla htjelo prodati zemljište, već je i jasno ukazala na to da je Opća uprava za zonu Sueskog kanala bila uključena u pregovore u vezi s kupoprodajnim transakcijama jer je ugovor odobrio predsjednik gospodarske zone Sueskog kanala.

(a) Zaključak

(270) Nalazi iz ovog ispitnog postupka pokazuju da su cijene za dodjelu i kupnju zemljišta u gospodarskoj zoni Sueskog kanala odredila egipatska tijela i da je određivanje cijena u gospodarskoj zoni Sueskog kanala netransparentno. Zemljište su po povlaštenim uvjetima dodijelila javna tijela ili privatna tijela koja je ovlastila ili usmjeravala država.

(271) Dodjela zemljišta uz naknadu manju od primjerene koju osigurava kineska vlada trebalo bi stoga smatrati subvencijom u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iii. i članka 3. stavka 2. osnovne uredbe u obliku davanja robe na temelju kojeg društva primatelji ostvaruju korist.

(272) Program je specifičan u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) osnovne uredbe jer je osiguravanje zemljišta društvima u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje uz naknadu manju od primjerene ograničeno na određena društva na određenom zemljopisnom području.

(b) Izračun iznosa subvencije

(273) Iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunava se u smislu koristi za primatelje za koju je utvrđeno da je postojala tijekom razdoblja ispitnog postupka. Korist koju su primatelji ostvarili izračunava se uzimajući u obzir razliku između stvarnog iznosa koji je proizvođač izvoznik platio za zemljište i iznosa koji bi obično bilo potrebno platiti na temelju tržišne referentne vrijednosti. Korist od kupnje zemljišta za društvo Jushi Egypt izračunana je kako slijedi.

(274) Egipatska vlada nije mogla dostaviti informacije ni statističke podatke o kupovnim cijenama zemljišta. Egipatska vlada dostavila je samo informacije o transakcijama koje su povezane s pravom uživanja zemljišta. Odbor stručnjaka proveo je 2016. procjenu vrijednosti nekretnina kako bi se utvrdile cijene za uživanje zemljišta u gospodarskoj zoni Sueskog kanala. Na temelju te studije utvrđena je prosječna godišnja vrijednost uživanja zemljišta u široj gospodarskoj zoni Sueskog kanala. S druge strane, TEDA je 2016. s MDC-om potpisala ugovor o pravu na uživanje zemljišta kako bi dodatno proširila postojeću suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje za 6 km².

([92]) http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223 (posljednji put pristupljeno 15.5.2020.).

Komisija je pomnožila prosječnu godišnju vrijednost korištenja zemljišta u gospodarskoj zoni Sueskog kanala s vremenom trajanja ugovora o pravu na uživanje zemljišta potpisanog s TEDA-om za razvojno područje od 6 km^2. Komisija je smatrala da to za investitora predstavlja ukupnu kupovnu vrijednost nerazvijenog zemljišta.

(275) Kako bi se uzeli u obzir troškovi razvoja zemljišta za investitora, troškovi ulaganja po m^2 za društvo TEDA izračunani su na temelju javno dostupnih informacija. Prema tim informacijama ([93]) za razvojno područje od 6 km^2 bilo je predviđeno ulaganje u iznosu od 230 milijuna USD. Dodana je i dobit investitora.

(276) Izračunana cijena po m^2 razvijenog zemljišta primijenjena je na površinu koju je kupilo društvo Jushi Egypt i zatim je uspoređena s kupovnom cijenom koju je društvo stvarno platilo. Za zemljišnu česticu kupljenu 2011. kupovna cijena iz 2016. ispravljena je s obzirom na inflaciju i promjenu BDP-a. Promjena je izračunana na temelju stopa inflacije i promjene BDP-a po stanovniku po tekućim cijenama u američkim dolarima za Egipat prema podacima MMF-a za 2016. Za zemljišnu česticu kupljenu 2016. dodana je marža kako bi se uzeo u obzir povoljan zemljopisni položaj zemljišne čestice za kupca (pored postojećih objekata društva Jushi Egypt).

(277) U skladu s člankom 7. stavkom 3. osnovne uredbe o raspodjeli iznosa subvencija za imovinu koja nije amortizirana iznos subvencije dodijeljen je razdoblju ispitnog postupka primjenom dostupne odgovarajuće egipatske kamatne stope na zajmove tijekom razdoblja ispitnog postupka, kako je objavila Svjetska banka ([94]), na beskamatni zajam.

(278) Nakon konačne objave, društvo Jushi Egypt tvrdilo je da je Komisija napravila nekoliko pogrešaka u određivanju referentne vrijednosti za prodaju zemljišta, i to:

(1) vrijednost prava uživanja tijekom trajanja prava na uživanje ne može se usporediti s potpunim vlasništvom nad zemljištem, jer je pravo na uživanje po prirodi različito od potpunog vlasništva;

(2) hipotetička procjena zemljišta koju je naručila Opća uprava za gospodarsku zonu Sueskog kanala nije usporediva referentna vrijednost jer je riječ o hipotetskoj cijeni po kojoj Opća uprava za gospodarsku zonu Sueskog kanala nije uspjela prodati ni jednu zemljišnu česticu;

(3) Potpuna vrijednost prava uživanja zemljišne čestice nije umnožak godišnje cijene za pravo uživanja i ukupnog trajanja prava uživanja, već je to godišnja cijena za pravo uživanja podijeljena s prosječnim povratom ulaganja. To je zato što će početni godišnji iznos za pravo uživanja svake godine gubiti na vrijednosti zbog inflacije. Kao rezultat toga, Komisija mora podijeliti godišnju cijenu kvadratnog metra u dolarima s prosječnom dobiti koju TEDA očekuje za zemljište;

(4) investicijski trošak u iznosu od 230 milijuna USD koji je najavilo društvo TEDA Egypt sastoji se od cijene za pravo uživanja zemljišta i ulaganja u izgradnju stambenih područja, uslužnih prostora i tvornica. Zemljišne čestice koje je kupio Jushi Egypt nisu sadržavale ništa od toga, jer je Jushi Egypt kupio golo zemljište;

(5) za konverziju u EGP referentne vrijednosti u USD Komisija mora koristiti tečaj koji se primjenjivao u trenutku prodaje.

(279) U pogledu prve točke, Komisija je prihvatila da se potpuno vlasništvo razlikuje od prava uživanja, ali s obzirom na to da egipatska vlada nije mogla pružiti nikakve informacije ili statističke podatke o otkupnim cijenama zemljišta, Komisija je smatrala da su to bile najbolje raspoložive informacije za utvrđivanje referentne vrijednosti.

(280) U pogledu druge točke, Komisija je podsjetila da se predmetna procjena sastojala od neovisne studije koju je naručila egipatska vlada, u kojoj je utvrđena stvarna vrijednost zemljišta, tj. cijena po kojoj bi se zemljište u pravilu trebalo prodavati. Činjenica da egipatska vlada nije doista prodala zemljišne čestice po toj cijeni ne utječe na njihovu stvarnu vrijednost.

([93]) Javna služba za ulaganje u inozemstvu Ministarstva trgovine kineske pokrajine Guangdong, http://go.gdcom.gov.cn/article.php?typeid=31&contentId=13961 (posljednji put pristupljeno 2. siječnja 2020.) i „Sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta”, prezentacija dostupna na stranici http://www.bern-cci.ch/export/fr1/marche.html (posljednji put pristupljeno 2. siječnja 2020.).

([94]) Izvješće Svjetske banke o poslovanju za 2020., Arapska Republika Egipat.

(281) U pogledu treće točke, Komisija je smatrala da se vrijednost prava uživanja obično utvrđuje kao postotak tržišne vrijednosti predmetne imovine (tj. vrijednosti potpunog vlasništva) ovisno o trajanju uživanja, tj. što je dulje uživanje, to će vrijednost prava uživanja biti bliža vrijednosti potpunog vlasništva. S obzirom na to da je potpuno vlasništvo nad zemljištem po definiciji vremenski neodređeno, referentna vrijednost koju Komisija dobije množenjem godišnje cijene uživanja s 50 godina stoga bi uvijek bila ispod stvarne vrijednosti potpunog vlasništva. Osim toga, Komisija je napomenula da je u konkretnom primjeru ugovora o pravu na uživanje, koji je TEDA potpisala 2016., cjelokupni iznos za pravo uživanja morao biti plaćen u paušalnom iznosu na datum početka uživanja. Kako u praksi nisu postojale godišnje zakupnine kao takve, ta je tvrdnja stoga nevažeća.

(282) U pogledu četvrte točke, Komisija je napomenula da je društvo Jushi Egypt doista kupilo zemljište bez građevina na njemu. Međutim, to je zemljište već imalo pristup svim potrebnim komunalnim uslugama, cestama, pročišćavanju otpadnih voda, javnoj rasvjeti, sigurnosti i ostalim uslužnim objektima koje pruža TEDA. Cijena zemljišta u dobro povezanoj i razvijenoj zoni ne može se usporediti s cijenom golog pustinjskog zemljišta. Osim toga, prihodi investitora u nekretnine kao što je TEDA obično proizlaze iz prodaje zemljišta i iznajmljivanja zgrada i infrastrukture u određenoj zoni. Ako se razvojni troškovi ne bi uračunali u tržišnu cijenu zemljišta, investitori ne bi uopće imali poticaja za ulaganje.

(283) U pogledu posljednje točke, Komisija je napomenula da je prilagodila cijenu iz 2016. na temelju promjene egipatskog BDP-a u stvarnim vrijednostima od 2011. To znači da je inflacija izazvana devalvacijom EGP-a u odnosu na USD već bila uzeta u obzir prilikom prilagodbe BDP-a. Daljnja prilagođavanja promjenama tečaja dovela bi stoga do dvostrukog računanja.

(284) Na temelju tih argumenata tvrdnje društva su odbijene.

(285) Sve utvrđene subvencije uspostavljene su za ukupni promet društva. Iznos subvencije zatim je dodijeljen prometu predmetnog proizvoda prodanog Europskoj uniji.

(286) Utvrđena subvencija za osiguravanje zemljišta uz naknadu manju od primjerene iznosila je 2,02 %.

3.5. **Odricanje od prihoda**

3.5.1. *odricanje od prihoda u okviru programâ oslobođenja od izravnih poreza i smanjenja izravnih poreza*

(287) Nakon privremene i konačne objave egipatska vlada i proizvođač izvoznik napomenuli su da se posebno porezno pravilo iz 2016. prema kojem se gubici zbog tečajnih razlika smatraju poreznim gubicima ne može smatrati subvencijom jer se njime ne ostvaruje korist i nije specifično. Prvo, budući da je to porezno pravilo primijenjeno kako bi se nadoknadio gubitak koji je uzrokovala vlada, nije ostvarena nikakva korist. Drugo, budući da su svi subjekti koji su na sličan način pretrpjeli gubitak koji je uzrokovala vlada mogli iskoristiti to porezno pravilo, taj se program ne može smatrati specifičnim.

(288) Komisija je u privremenim nalazima priznala da je to zakonodavstvo općenito primjenjivo na sva društva u Egiptu i da mu je svrha bila nadoknaditi negativne učinke devalvacije egipatske valute. No Komisija je navela i da su društva koja su uglavnom usmjerena na izvoz i posluju gotovo u potpunosti u stranim valutama, kao što su USD ili EUR, imala nerazmjernu korist od tog zakonodavstva. Ta društva nisu pretrpjela znatne stvarne gubitke zbog devalvacije egipatske funte jer su se gubici zbog tečajnih razlika od njihove kupnje/obveza u američkim dolarima mogli nadoknaditi dobicima od tečajnih razlika od njihove prodaje u američkim dolarima. Kao rezultat toga je umjesto nadoknade gubitka koji je prouzročila vlada tim zakonodavstvom zapravo stvorena porezna olakšica koja se posebno primjenjivala na tu vrstu društava. Stoga je Komisija odbacila tu tvrdnju.

(289) U skladu s time potvrđuju se uvodne izjave od 93. do 102. privremene uredbe.

3.5.2. *odricanje od prihoda u okviru programâ za neizravne poreze i uvozne carine*

3.5.2.1. Oslobođenja od plaćanja poreza na dodanu vrijednost („PDV”) i sniženja uvoznih carina za upotrebu uvezene opreme

(a) Nalazi ispitnog postupka

(290) Nakon privremene objave egipatska vlada i proizvođač izvoznik iznijeli su razne primjedbe. Prvo, odricanje od prihoda u odnosu na porezni tretman koji se primjenjuje na društvo Jushi Egypt u gospodarskoj zoni Sueskog kanala nije uzrokovano time što društvo nije uvijek prethodno primalo pune pravodobne povrate PDV-a od egipatske vlade (kada nije bilo dio gospodarske zone Sueskog kanala).

(291) Drugo, Komisija je usporedila sporni porezni tretman s hipotetskim poreznim tretmanom ekstrapoliranim iz situacije društva Jushi Egypt prije nego što se priključilo gospodarskoj zoni Sueskog kanala umjesto da je usporedila sporni porezni tretman s egipatskim poreznim pravilima o uvozu opreme i sirovina.

(292) Treće, Komisija tijekom posjeta radi provjere nije egipatskoj vladi postavila nijedno pitanje o administraciji PDV-a u Egiptu niti je s njome o tome razgovarala.

(293) Četvrto, egipatska vlada podsjetila je da se u članku 27. Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama poziva na poseban i različit tretman članica zemalja WTO-a u razvoju. Komisija stoga ne bi trebala kažnjavati egipatsku vladu zbog toga što nije uvijek raspolagala sredstvima za pravodoban povrat preplaćenog PDV-a.

(294) Peto, egipatska vlada podsjetila je da je Komisija utvrdila referentnu vrijednost subvencije na temelju stanja društava prije priključivanja gospodarskoj zoni Sueskog kanala. Društva koja nisu u gospodarskoj zoni Sueskog kanala u konačnici od egipatske vlade ostvaruju povrat dijela PDV-a, iako ne pravodobno i u cijelosti. Stoga se puni iznos PDV-a koji se obično plaća ne može tumačiti kao korist jer bi egipatska vlada društvu Jushi Egypt trebala vratiti dio tog PDV-a. Osim toga, s obzirom na to da se iznos preplaćenog PDV-a društva Jushi Egypt sada smanjuje jer Jushi Egypt prima više potraživanja za PDV, puni iznos PDV-a koji se obično plaća djelomično se prebija s tim potraživanjima za PDV. Konačno, egipatska vlada namirila je početkom 2020. iznose koje društvo Jushi Egypt duguje za PDV na uvoz za razdoblje od 2017. do 2018. i prebila ih s preplaćenim PDV-om društva Jushi Egypt. Zbog toga više nema koristi.

(295) Konačno, budući da je Komisija ispravno smatrala da nije trebalo platiti uvozne carine na ulazne elemente za izvezene proizvode, trebala je primijeniti isto obrazloženje i u pogledu PDV-a na ulazne faktore za izvezene proizvode. Iz toga slijedi da Komisija za izračun koristi mora raspodijeliti dospjeli iznos PDV-a tijekom razdoblja ispitnog postupka na količine materijala korištenih za proizvodnju robe prodane samo na domaćem tržištu.

(296) Kao odgovor na te tvrdnje Komisija želi pojasniti da joj cilj nije kazniti egipatsku vladu zbog nedostatka sredstava ili kritizirati sustav PDV-a u Egiptu kao takav. Komisija je istodobno napomenula da članak 27. Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama nema nikakvu ulogu u tvrdnji egipatske vlade u tom kontekstu. Najrelevantnija odredba koja se primjenjuje u postupku u vezi s kompenzacijskom pristojbom jest članak 27. stavak 10., koji se odnosi samo na određene *de minimis* pragove, dok se ostale odredbe članka 27. uglavnom odnose na izvozne subvencije zemalja u razvoju. U ovom se slučaju egipatska vlada oslanja na članak 27. kako bi opravdala neplaćanje preplaćenog PDV-a poreznim obveznicima, za što ta odredba nije relevantna.

(297) Što se tiče tvrdnje o zahtjevima za informacije o sustavu PDV-a, Komisija je od početka ispitnog postupka putem upitnika tražila informacije o funkcioniranju sustava PDV-a u Egiptu. Usto su tijekom posjeta radi provjere postavljena općenita pitanja o iznosu poreza naplaćenih od proizvođača izvoznika. Komisija je stoga smatrala da je tijekom ispitnog postupka primila dovoljno informacija o okviru PDV-a.

(298) No Komisija je napomenula da se društva u gospodarskoj zoni Sueskog kanala drugačije tretiraju u pogledu PDV-a. Društva u gospodarskoj zoni Sueskog kanala ne moraju unaprijed platiti PDV („prvi scenarij"). Nasuprot tomu, usporedivi porezni obveznici, odnosno društva izvan gospodarske zone Sueskog kanala, moraju platiti PDV unaprijed („drugi scenarij"). U tom trenutku nije bitno treba li društvo PDV u konačnici platiti ili ga država treba vratiti. Ono što je važno jest da u prvom scenariju egipatska vlada u početku ne prikuplja nikakve prihode, dok u drugom scenariju prikuplja prihode u svim slučajevima.

(299) U skladu s relevantnim normativnim okvirom u Egiptu društva bi u prvom scenariju na datum namire dugovala konačni iznos namire, dok bi u drugom scenariju dio prihoda koje je prikupila egipatska vlada bio vraćen društvima (u slučaju da mora biti izvršen povrat PDV-a). Ako je taj postupak namire brz i pouzdan, korist od nepostojanja obveze plaćanja unaprijed u prvom scenariju bila bi jednaka financijskoj prednosti za cijelo razdoblje koje bi bilo potrebno za otplatu. Komisija je u tom pogledu napomenula da zakonski rok za takvu namiru iznosi šest mjeseci od datuma preplate PDV-a.

(300) No Komisija je utvrdila da je u praksi za društva koja posluju u Egiptu u okviru drugog scenarija do namire i odgovarajućeg povrata u najboljem slučaju došlo sa znatnim kašnjenjima i da su kriteriji za dobivanje povrata bili nejasni. Komisija je u tom pogledu napomenula da egipatska vlada nije osporila tu činjenicu kao takvu. Stoga financijska korist za trgovačka društva unutar gospodarske zone Sueskog kanala proizlazi iz činjenice da egipatska vlada ne prikuplja nikakve prihode od PDV-a od društava unutar gospodarske zone Sueskog kanala do konačne namire, čiji je datum neizvjestan (prvi scenarij), za razliku od društava izvan gospodarske zone Sueskog kanala, od kojih se prihodi prikupljaju odmah i vraćaju mnogo kasnije u neizvjesno vrijeme (drugi scenarij). Zbog toga društva unutar gospodarske zone Sueskog kanala imaju povlašten tretman u pogledu PDV-a u usporedbi s društvima izvan gospodarske zone Sueskog kanala. Iznos koji egipatska vlada ne prikupi u odnosu na društva unutar gospodarske zone Sueskog kanala jednak je otpisu ili nenaplati u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke ii. osnovne uredbe.

(301) Kako bi to dodatno prikazala, Komisija je osim relevantnog okvira PDV-a u Egiptu razmotrila i situaciju proizvođača izvoznika prije i nakon priključivanja gospodarskoj zoni Sueskog kanala. Prije priključivanja gospodarskoj zoni Sueskog kanala njihova je situacija bila usporediva sa situacijom društava izvan gospodarske zone Sueskog kanala tijekom razdoblja ispitnog postupka, u skladu s drugim scenarijem. U tom pogledu egipatska vlada nije osporila činjenicu da je društvo Jushi Egypt prije ulaska u gospodarsku zonu Sueskog kanala akumuliralo značajan iznos preplaćenog PDV-a i da egipatska vlada nije bila u mogućnosti nadoknaditi taj iznos. Preplaćeni PDV društva Jushi Egypt, koji je akumuliran prije njegova priključivanja gospodarskoj zoni Sueskog kanala, stoga pokazuje da stanje opisano u prethodnoj uvodnoj izjavi odgovara stvarnim uvjetima za društva izvan gospodarske zone Sueskog kanala tijekom razdoblja ispitnog postupka.

(302) U pogledu pete točke koju su istaknuli egipatska vlada i proizvođači izvoznici, konačno odredište robe na koju se primjenjuje PDV i činjenica da je društvo Jushi Egypt moglo s vremenom dospjeli PDV prebiti s izvorno preplaćenim PDV-om ne mijenja nalaze Komisije jer to ne utječe na početnu razliku u tretmanu između društava u zoni i izvan nje i te nadoknade u svakom slučaju nisu povezane s proaktivnim povratom egipatske vlade, nego s obvezom plaćanja PDV-a koja je slučajno nastala za to društvo.

(303) Komisija je primila na znanje da je novi zakon o PDV-u u Egiptu donesen tek nedugo prije razdoblja ispitnog postupka i da provedbeno zakonodavstvo tijekom razdoblja ispitnog postupka još nije bilo u potpunosti uspostavljeno. Imajući u vidu tu prijelaznu fazu, Komisija je shvatila argument egipatske vlade da bi razdoblje namire za povrat PDV-a moglo biti znatno odgođeno, s obzirom na to da je Egipat zemlja u razvoju s nedovoljnim brojem administrativnog osoblja zaduženog za novi sustav i s mogućim proračunskim manjkovima koji otežavaju izdavanje povrata PDV-a u propisanim rokovima. Komisija je stoga za izračun koristi od oslobođenja od plaćanja PDV-a, s obzirom na te iznimne i očekivano privremene okolnosti u Egiptu, odlučila uzeti u obzir samo financijsku prednost za proizvođača izvoznika. Metodologija izračuna koristi, kako je opisano u uvodnoj izjavi 258., prilagođena je na odgovarajući način.

(304) Nakon konačne objave, podnositelj prigovora tvrdio je da je Komisija zaključila da su društva izvan gospodarske zone Sueskog kanala primale povrat PDV-a i poreza „u najboljem slučaju sa znatnim kašnjenjima” i prema nejasnim kriterijima, što egipatska vlada nije osporila. Prema njihovu shvaćanju, sve zahtjeve za povrat upućene egipatskim vlastima procjenjuje i o njima odlučuje vladin odbor koji je posebno osnovan radi pregleda zahtjeva za povratom. Pod takvim uvjetima i s obzirom na to da egipatska vlada naglašava da su njezini sustavi kao zemlje u razvoju daleko od savršenog, razumno je zaključiti da je postupak povrata vrlo birokratiziran i proizvoljan, te da samo društva koja imaju potrebne političke veze primaju povrat u razumnom roku, ako ga uopće primaju. Podnositelj pritužbe smatra da u otvorenom spisu nema dokaza da „obična” društva, tj. bez političkih veza, uopće primaju povrat PDV-a i poreza na uvoz (ili u bilo kakvom razumnom roku). Činjenica da je društvo Jushi Egypt 2020. napokon dobilo povrat uvoznih carina i plaćenog PDV-a prije uvrštenja u gospodarsku zonu Sueskog kanala nije dokaz toga, nego ide u prilog zaključku da samo političke veze omogućuju društvima da dobiju povrat. Drugim riječima, Komisija bi trebala smatrati izuzeće gospodarske zone Sueskog kanala i povrat koji je društvo Jushi Egypt primilo za razdoblja prije nego što je bilo u gospodarskoj zoni Sueskog kanala subvencijama u obliku odricanja od prihoda.

(305) U tom pogledu Komisija je ponovila da je za izračun koristi od oslobođenja od plaćanja PDV-a odlučila uzeti u obzir samo financijsku prednost za proizvođače izvoznike s obzirom na činjenicu da je novi zakon o PDV-u u Egiptu donesen tek nedugo prije razdoblja ispitnog postupka i da provedbeno zakonodavstvo još nije bilo u potpunosti na snazi tijekom razdoblja ispitnog postupka. Imajući u vidu tu prijelaznu fazu, Komisija je shvatila argument egipatske vlade da bi razdoblje namire za povrat PDV-a moglo biti znatno odgođeno, s obzirom na to da je Egipat zemlja u razvoju s nedovoljnim brojem administrativnog osoblja zaduženog za novi sustav i s mogućim proračunskim manjkovima koji otežavaju izdavanje povrata PDV-a u propisanim rokovima. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(306) S obzirom na prethodna razmatranja i budući da nije bilo drugih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje nalaze u uvodnim izjavama od 53. do 66. privremene uredbe.

(b) Izračun iznosa subvencije

(307) Kada je riječ o odricanju od prihoda u obliku *de facto* oslobođenja od PDV-a, korist je prvotno izračunana na temelju punog iznosa PDV-a koji se obično plaća, ali koji nije plaćen tijekom razdoblja ispitnog postupka na kupnju uvezene opreme (tijekom RIP-a). No kako je prethodno navedeno u uvodnoj izjavi 256., Komisija je nakon primjedbe u pogledu privremene objave za izračun koristi od oslobođenja od plaćanja PDV-a odlučila uzeti u obzir samo financijsku prednost za proizvođače izvoznike. Metodologija izračuna koristi prilagođena je na odgovarajući način. Kao rezultat toga financijska korist od zadržanog PDV-a smatrala se istovjetnom prosječnoj kamatnoj stopi na depozite u Egiptu tijekom razdoblja ispitnog postupka (12,03 %), koja se primjenjivala na iznose PDV-a koji su zadržani za robu kupljenu od 2017.

(308) Izmijenjeni iznos subvencije utvrđen u odnosu na tu vrstu subvencija, koje se odnose na strojeve, tijekom razdoblja ispitnog postupka za proizvođače izvoznike iznosio je 0,02 % za oslobođenja od plaćanja PDV-a i 0,17 % za oslobođenja od uvoznih carina.

3.5.2.2. Oslobođenja od plaćanja PDV-a i oslobođenja od uvoznih carina za uvezene ulazne elemente koji su upotrijebljeni u proizvodnji izvezenih gotovih proizvoda

(a) Nalazi ispitnog postupka

(309) Nakon privremene objave egipatska vlada i proizvođač izvoznik tvrdili su da je društvo Jushi Egypt početkom 2019. uplatilo polog za carine. Dostavili su i dodatne dokaze prema kojima su sve carine za 2017. i 2018. sada namirene i plaćene. Osim toga, tvrdili su da čak i u slučaju da dospjeli iznosi za carine nisu namireni u 2020., Komisija ne može zahtijevati savršenu poreznu upravu od zemlje u razvoju kao što je Egipat. U tom je pogledu egipatska vlada pokazala posebnu predanost pri uspostavi sustava povrata carina za društvo Jushi Egypt jer je već u roku od nekoliko mjeseci nakon što se društvo Jushi Egypt priključilo gospodarskoj zoni Sueskog kanala uspostavila i nadzirala izvješća o potrošnji. Egipatska je vlada tri godine poslije naplatila sve carine i PDV od društva Jushi Egypt. Stoga je egipatska vlada tvrdila da ima odgovarajući sustav povrata carina i da zato nije došlo do pretjeranog otpusta carina.

(310) Egipatska vlada tvrdila je i da na temelju članka 377. egipatskog Građanskog zakonika i presude Monetarnog suda br. 915/43 ima pet godina za naplatu uvoznih carina. Na temelju toga nije moglo biti otpisa naplate prihoda egipatske vlade prije isteka tog razdoblja, s obzirom na to da je egipatska vlada i dalje imala pravo na dospjele carine i da ih je na vrijeme naplatila.

(311) Konačno, društvo Jushi Egypt tvrdilo je da se prodaja društvu Hengshi Egypt, društvu s poslovnim nastanom u gospodarskoj zoni Sueskog kanala koje kupuje ojačanja od staklenih vlakana od društva Jushi Egypt, u skladu s egipatskim pravom tretira jednako kao izvozna prodaja u odnosu na uvozne carine na sirovine jer se društvo Hengshi Egypt nalazi u gospodarskoj zoni Sueskog kanala. Osim toga, društvo Hengshi Egypt uopće nije ostvarilo domaću prodaju jer je izvozilo sve svoje proizvode. Prema tome, da društvo Jushi Egypt nije bilo oslobođeno od uvoznih carina na sirovine, svejedno ne bi moralo platiti uvozne carine na sirovine za domaću prodaju društvu Hengshi Egypt.

(312) Komisija je preispitala dostavljene dokaze o plaćanju carina i utvrdila da je egipatska vlada krajem 2019. pokrenula provjeru u poslovnim prostorima proizvođača izvoznika zbog ispitnog postupka Komisije. Egipatska vlada je kao rezultat te provjere od društva povratila određeni iznos carina na uvezene materijale za godine 2017., 2018. i 2019. Na temelju dostavljenih dokaza i s obzirom na nemogućnost provjere na licu mjesta tih novih dokaza zbog ograničenja putovanja povezanog s pandemijom bolesti COVID-19, Komisija je prihvatila tu tvrdnju i odbila iznos carina plaćenih na uvezene materijale u odnosu na razdoblje ispitnog postupka u skladu s člankom 15. stavkom 1. osnovne uredbe.

(313) No Komisija nije smatrala da se tim namirama dovode u pitanje nalazi o programu subvencija kao takvom. U tom je pogledu Komisija napomenula da je povrat carina bio potaknut istražnim aktivnostima Komisije, a ne vlastitim okvirom egipatske vlade za praćenje i provjeru naplate carina. Egipatska vlada isto tako nije osporila činjenicu da tijekom razdoblja ispitnog postupka takav okvir nije postojao. U pogledu privremene prirode nedostatka praćenja i provjere Komisija je napomenula da se, iako se Jushi Egypt tek 2017. priključio gospodarskoj zoni Sueskog kanala, posljednja zakonodavna promjena u okviru za naplatu carina već dogodila 2015. kada je odgovornost za naplatu carina prenesena na opću upravu gospodarske zone Sueskog kanala. Osim toga, u detaljnom izvješću carinskog tijela, koje je egipatska vlada dostavila kao prilog I. svojim primjedbama na privremenu objavu, potvrđeno je da je opće zakonodavstvo za naplatu carina već bilo na snazi od 2006. Stoga je egipatska vlada imala dovoljno vremena za uvođenje funkcionalnog sustava za naplatu carina.

(314) U pogledu prodaje društva Jushi Egypt društvu Hengshi Egypt Komisija je napomenula da prodaja ulaznih elemenata između društava koja su smještena u posebnoj zoni nikad nije podlijegala nikakvim porezima, što pokazuje da je gospodarska zona Sueskog kanala posebna zona s nekoliko posebnih obilježja po kojima se razlikuje od drugih zona.

(315) Stoga činjenica da društvo Hengshi Egypt ima samo izvoznu prodaju u tom smislu nije relevantna i ne mijenja zaključke Komisije. Stoga su odbijene tvrdnje egipatske vlade i proizvođača izvoznika u pogledu valjanosti nalaza Komisije općenito i posebno u pogledu prodaje društvu Hengshi Egypt.

(316) Nakon konačne objave, podnositelj pritužbe tvrdio je da se ovdje ne radi o slučaju gdje vlada ukida definirani program subvencija uslijed antisubvencijskog ispitnog postupka i da slijedom toga taj sustav više nije dostupan. Podnositelj pritužbe smatra da je egipatska vlada samo prikupila sredstva od društva Jushi Egypt kako bi mu omogućila korist u ispitnom postupku EU-a, ali bez uspostavljanja pravilnog okvira za naplatu. Kako pravni okvir nije uspostavljen, ne može se osigurati da će egipatska vlada naplaćivati buduće carine i PDV od društva Jushi Egypt *suo moto*, odnosno da egipatska vlada neće vratiti naplaćena sredstva društvu Jushi Egypt čim se zaključi ispitni postupak Komisije. Drugim riječima, u kontekstu sporazuma o suradnji između Kine i Egipta, djelovanja egipatske vlade jednostavno odražavaju utvrđeni i postojeći uzorak *ad hoc* koristi koje su odobrene društvu Jushi Egypt, i ni na koji način ne opravdavaju drukčiju procjenu koristi koju je primilo društvo Jushi Egypt.

(317) U tom pogledu Komisija je ponovila da je pregledala dokaze koji su dostavljeni o plaćanju carine te je na temelju dostavljenih dokaza i s obzirom na nemogućnost provjere na licu mjesta tih novih dokaza zbog ograničenja putovanja povezanog s pandemijom bolesti COVID-19, Komisija prihvatila tu tvrdnju i odbila iznos carina plaćenih na uvezene materijale u odnosu na razdoblje ispitnog postupka u skladu s člankom 15. stavkom 1. osnovne uredbe. Osim toga, činjenično je netočno da nije uspostavljen pravni okvir, o čemu svjedoči pravna osnova opisana u uvodnoj izjavi 70. privremene uredbe. Također, trenutačno se provodi zakonodavstvo kako je objašnjeno u uvodnim izjavama od 78. do 82. privremene uredbe. Konačno, tvrdnje da će egipatska vlada vratiti naplaćene iznose društvu Jushi Egypt nisu popraćene nikakvim dokazom. Stoga su te tvrdnje odbačene.

(318) Nakon konačne objave, društvo Jushi Egypt ponovilo je iste primjedbe u vezi s izračunavanjem izuzeća od PDV-a i uvozne carine, zanemarujući činjenične podatke i objašnjenja koja je objavila Komisija. Kako su dostavljene primjedbe već bile razmotrene, nije bilo potrebno daljnje obrazloženje.

(319) S obzirom na prethodna razmatranja i budući da nije bilo drugih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje nalaze u uvodnim izjavama od 69. do 86. privremene uredbe.

(b) Izračun iznosa subvencije

(320) Nakon privremene objave Komisija je prilagodila metodologiju izračuna koristi od *de facto* oslobođenja od plaćanja PDV-a, kako je prethodno navedeno u uvodnoj izjavi 256. Kao rezultat toga financijska korist od zadržanog PDV-a smatrala se istovjetnom prosječnoj kamatnoj stopi na depozite u Egiptu tijekom razdoblja ispitnog postupka (12,03 %), koja se primjenjivala na iznose PDV-a koji su zadržani za materijale kupljene 2017. i koja je izračunana po razmjernoj stopi za iznose PDV-a koji su zadržani tijekom razdoblja ispitnog postupka. Budući da nisu bile dostupne nikakve informacije o količini materijala kupljenih prije razdoblja ispitnog postupka, Komisija je smatrala da bi taj iznos bio jednak iznosima utvrđenima tijekom razdoblja ispitnog postupka, prilagođenima razlici u trošku prodane robe između tih dvaju razdoblja.

(321) Iznos subvencije utvrđen u odnosu na tu vrstu subvencija, koje se odnose na materijale, tijekom razdoblja ispitnog postupka za proizvođače izvoznike iznosio je 1,08 % za oslobođenja od plaćanja PDV-a i 0,24 % za oslobođenja od uvoznih carina.

3.6. **Zaključak o subvencioniranju**

(322) Konačne stope subvencije u pogledu prethodno opisanog skupa mjera, izražene kao postotak cijene CIF na granici Unije, neocarinjeno, iznose kako slijedi:

Tablica 1.

Konačne stope subvencije

Društvo	Konačna stopa subvencije
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %
Sva ostala društva	13,1 %

4. **ŠTETA**

4.1. **Definicija industrije Unije i proizvodnje Unije**

(323) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu definicije industrije Unije i proizvodnje Unije, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 106. do 109. privremene uredbe.

4.2. **Potrošnja u Uniji**

(324) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu potrošnje u Uniji, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 110. do 112. privremene uredbe.

4.3. **Uvoz iz Egipta i sniženje cijena**

(325) Komisija je primila primjedbe egipatskog proizvođača izvoznika Jushi Egypt u pogledu sniženja cijena nakon privremene objave.

(326) Društvo Jushi Egypt napomenulo je da je Komisija prilikom izračuna sniženja cijena oduzela troškove prodaje i razuman iznos dobiti od prodajne cijene njegovih povezanih prodajnih društava za nezavisnog kupca u Uniji.

(327) Društvo Jushi Egypt smatralo je da ta metodologija nije bila u skladu s presudom Općeg suda u predmetu T-301/16, Jindal Saw Ltd i Jindal Saw Italia protiv Europske komisije, točka 187. („*Jindal Saw*") ([95]).

(328) Komisija se nije složila s važnosti koju je društvo Jushi Egypt u ovom slučaju dalo presudi u predmetu *Jindal Saw*. U predmetu *Jindal Saw* Opći sud utvrdio je da je Komisija počinila pogrešku kada je oduzela troškove prodaje povezanih uvoznika društva Jindal u Uniji od prodaje prvom nezavisnom kupcu, dok troškovi prodaje povezanih prodajnih subjekata industrije Unije nisu bili oduzeti od prodajnih cijena koje industrija Unije naplaćuje prvom nezavisnom kupcu.

(329) Sud je stoga smatrao da te dvije cijene nisu uspoređene simetrično na istoj razini trgovine u situaciji u kojoj su proizvođači izvoznici uglavnom prodavali u Uniju putem povezanih prodajnih subjekata, u usporedbi sa situacijom u kojoj su proizvođači iz Unije prodavali predmetni proizvod.

(330) Komisija je napomenula da usporedba ovog predmeta i predmeta Jindal nije relevantna jer su konfiguracije izvozne prodaje u njima bile različite. Iako je prodaja društva Jushi Group uglavnom izravna prodaja iz Egipta prvom nezavisnom kupcu u Uniji, u predmetu Jindal gotovo sva izvozna prodaja tog proizvođača izvoznika ostvarena je putem povezanih subjekata s poslovnim nastanom u EU-u.

(331) U ovom slučaju dva od triju proizvođača Unije u uzorku nemaju povezana prodajna društva, a treći ima centralizirani sustav prodaje i izdavanja računa i u njemu se proizvodi otpremaju izravno iz proizvodnih pogona. Komisija je zato smatrala da u ovom slučaju nije bilo asimetrije u pogledu prodajnih kanala proizvođača izvoznika i da stoga predmet Jindal nije primjenjiv. Osim toga, upotreba cijena prodajnih subjekata povezanih s društvom Jushi Group ne bi imala nikakav relevantan učinak na analizu učinka na cijene ([96]).

(332) Komisija osim toga upućuje i na uvodnu izjavu 157. privremene uredbe u kojoj se razmatra zaključak da je tijekom razdoblja ispitnog postupka došlo do jasnog pada cijena. Stoga ta tvrdnja u svakom slučaju nije relevantna jer bi taj nalaz o padu cijena već sam po sebi bio dovoljan za dokazivanje štetnih učinaka subvencioniranog uvoza na cijene u skladu s člankom 8. stavkom 2. osnovne uredbe.

(333) Komisija je stoga potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama 122. i 123. privremene uredbe prema kojima je zbog uvoza iz Egipta tijekom razdoblja ispitnog postupka znatno smanjena prodaja industrije Unije te je napomenula da je nalaz o padu cijena utvrđen u uvodnoj izjavi 157. privremene uredbe tu tvrdnju u svakom slučaju učinio irelevantnom.

(334) Nakon konačne objave, društvo Jushi Egypt ponovilo je iste primjedbe u vezi s izračunom sniženja cijena, zanemarujući činjenične podatke i objašnjenja koje je objavila Komisija. Kako su dostavljene primjedbe već bile razmotrene, nije bilo potrebno daljnje obrazloženje.

4.4. **Gospodarsko stanje industrije Unije**

4.4.1. *Opće napomene*

(335) Budući da nije bilo primjedbi, Komisija je potvrdila uvodne izjave od 124. do 129. privremene uredbe.

([95]) Predmet T-301/16, Jindal Saw i Jindal Saw Italia protiv Komisije, ECLI:EU:T:2019:234, točka 187.

([96]) Usporedba cijena industrije Unije i prodajnih cijena proizvođača izvoznika nezavisnim kupcima u Uniji, i izravno i putem njihovih povezanih subjekata, pokazuje da su potonje cijene znatno niže od cijena industrije Unije (14,89 %). Stoga su bez obzira na način usporedbe cijena subvencionirane uvozne cijene i dalje znatno niže od cijena industrije Unije, što pokazuje da argument te strane u ovom predmetu ne samo da nije pravno relevantan nego nema ni praktičan učinak.

4.4.2. *Makroekonomski pokazatelji*

4.4.2.1. Proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta

(336) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu proizvodnje, proizvodnog kapaciteta i iskorištenosti kapaciteta, Komisija je potvrdila zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 131. do 132. privremene uredbe.

4.4.2.2. Obujam prodaje i tržišni udio

(337) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu obujma prodaje i tržišnog udjela, Komisija je potvrdila zaključke utvrđene u uvodnoj izjavi 134. privremene uredbe.

4.4.2.3. Zaposlenost i produktivnost

(338) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu zaposlenosti i produktivnosti, Komisija je potvrdila zaključke utvrđene u uvodnoj izjavi 136. privremene uredbe.

4.4.2.4. Visina iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i oporavak od prethodnog subvencioniranja ili dampinga

(339) Budući da nije bilo nikakvih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama 138. i 139. privremene uredbe.

4.4.3. *Mikroekonomski pokazatelji*

(340) Nakon konačne objave, društvo Jushi Egypt dostavilo je primjedbe o izračunu mikroekonomskih pokazatelja koji su utvrđeni u privremenoj uredbi i zatražilo više informacija o načinu izračunavanja tih pokazatelja.

(341) Komisija je uputila Jushi Egypt na uvodnu izjavu 126. privremene uredbe, iz koje je bilo jasno vidljivo da su se mikroekonomski pokazatelji temeljili na podacima proizvođača iz Unije u uzorku, da su provjereni i zatim agregirani.

(342) Cilj je agregiranja bio osigurati da se uzorak tretira kao jedan izvor podataka, a ne kao tri odvojena izvora podataka s kretanjima specifičnima za određeno društvo koja je potrebno objasniti. Agregiranje je omogućilo Komisiji da čitav uzorak uzme kao reprezentativan za industriju Unije i da podatke koristi kao vodič za rezultate svih proizvođača.

4.4.3.1. Cijene i čimbenici koji utječu na cijene

(343) Budući da nije bilo primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke iz uvodnih izjava od 141. do 142. privremene uredbe.

4.4.3.2. Troškovi rada

(344) Budući da nije bilo primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnoj izjavi 144. privremene uredbe.

4.4.3.3. Zalihe

(345) Budući da nije bilo primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnoj izjavi 146. privremene uredbe.

4.4.3.4. Profitabilnost, novčani tok, ulaganja, povrat ulaganja i sposobnost prikupljanja kapitala

(346) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu profitabilnosti, novčanog toka, ulaganja, povrata ulaganja i sposobnosti prikupljanja kapitala, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 149. do 153. privremene uredbe.

4.4.4. *Zaključak o šteti*

(347) Budući da nije bilo primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke o šteti utvrđene u uvodnim izjavama od 154. do 161. privremene uredbe.

5. UZROČNOST

5.1. Učinci subvencioniranog uvoza iz Egipta

(348) Komisija je u privremenoj uredbi privremeno zaključila da je subvencionirani uvoz iz Egipta prouzročio materijalnu štetu industriji Unije.

(349) Komisija je zaključila da su povećanje uvoza tijekom razdoblja ispitnog postupka te sniženje i pad cijena industrije Unije zbog subvencioniranog uvoza doveli do gubitka tržišnog udjela i profitabilnosti industrije Unije.

(350) Budući da nije bilo primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnoj izjavi 164. privremene uredbe.

5.2. Drugi poznati čimbenici

5.2.1. *Uvoz iz trećih zemalja*

(351) Budući da nije bilo primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 167. do 171. privremene uredbe.

5.2.2. *Izvozni rezultati industrije Unije*

(352) Komisija nije primila nikakve primjedbe u odnosu na izvoz industrije Unije.

(353) Budući da nije bilo primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnoj izjavi 174. privremene uredbe.

5.3. Zaključak o uzročnosti

(354) Komisija je potvrdila svoje zaključke o uzročnosti utvrđene u uvodnim izjavama od 175. do 176. privremene uredbe.

6. INTERES UNIJE

6.1. Interes industrije Unije

(355) Budući da nije bilo primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 185. do 186. privremene uredbe.

6.2. Interes nepovezanih uvoznika

(356) Budući da nije bilo nikakvih daljnjih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnoj izjavi 192. privremene uredbe.

6.3. Interes korisnika

(357) Budući da nije bilo nikakvih daljnjih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnoj izjavi 207. privremene uredbe.

6.4. Učinci subvencija koje narušavaju trgovinu i ponovna uspostava stvarnog tržišnog natjecanja

(358) Budući da nije bilo nikakvih daljnjih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnoj izjavi 209. privremene uredbe.

6.5. **Zaključak o interesu Unije**

(359) Budući da nije bilo nikakvih dodatnih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 210. do 213. privremene uredbe.

7. RETROAKTIVNA NAPLATA KOMPENZACIJSKIH PRISTOJBI NA EVIDENTIRANI UVOZ

(360) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 220. privremene uredbe, Komisija je objavom Provedbene uredbe Komisije (EU) 2020/199 ([97]) („Uredba o evidentiranju") uvela obvezu evidentiranja uvoza ojačanja od staklenih vlakana tijekom razdoblja prethodnog objavljivanja u skladu sa zahtjevima iz članka 24. stavka 5.a osnovne uredbe.

(361) Kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi 222. privremene uredbe, Komisija mora odlučiti trebaju li se retroaktivno primijeniti antisubvencijske mjere na uvoz tijekom trotjednog razdoblja evidentiranja, s obzirom na to da postoji evidentiran uvoz ojačanja od staklenih vlakana iz Egipta.

(362) Kriteriji za naplatu pristojbi tijekom trotjednog razdoblja prethodnog objavljivanja utvrđeni su u članku 16. stavku 4. osnovne uredbe. U članku se navodi da se pristojbe mogu naplatiti samo ako:

(a) se uvozi evidentiraju u skladu s člankom 24. stavkom 5.;

(b) je dotičnim uvoznicima Komisija dala mogućnost za iznošenje primjedbi;

(c) postoje kritične okolnosti u kojima je, za navedeni subvencionirani proizvod, nastala teško popravljiva šteta, radi masivnih uvoza u relativno kratkom razdoblju, proizvoda koji koristi subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere prema uvjetima ove Uredbe; i

(d) smatra se potrebnim, kako bi se spriječilo ponavljanje štete, retroaktivno ocjenjivanje kompenzacijskih pristojbi na te uvoze.

(363) Komisija smatra da je Uredba o evidentiranju u skladu s kriterijem (a), odnosno da je uvoz ojačanja od staklenih vlakana podrijetlom iz Egipta evidentiran u skladu s člankom 24. stavkom 5. osnovne uredbe.

(364) Komisija smatra da je uvoznicima objavom privremene uredbe i objavom Uredbe o evidentiranju dana mogućnost za iznošenje primjedbi u skladu s kriterijem (b).

(365) Nakon konačne objave, Komisija je primila primjedbe europskih korisnika i distributera ojačanja od staklenih vlakana, navodeći da su oni smatrali da se takva mogućnost dostavljanja primjedbi nije temeljila na odluci Komisije o evidentiranju, već na prijedlogu Komisije za naplatu pristojbi.

(366) Iako se Komisija slaže da se kriterij (b) iz članka 16. stavka 4. mora tumačiti kao pružanje mogućnosti strankama da iznesu primjedbe o retroaktivnoj naplati pristojbi na uvoz evidentiran tijekom razdoblja prethodnog objavljivanja u ovoj fazi, Komisija napominje da je objavila potpunu analizu koja je temelj za retroaktivnu naplatu sa svim najnovijim podacima dostupnim u odjeljku 7. objave konačnih nalaza. Tim je postupkom Komisija stoga dala mogućnost svim strankama, uključujući te korisnike i distributere, da iznesu primjedbe kako je predviđeno tom odredbom, što, među ostalim, pokazuju argumenti i pobijanja detaljno navedena u uvodnim izjavama od 322. do 326. Stoga je Komisija odbacila tu tvrdnju.

(367) Komisija je za potrebe testa iz kriterija (c) iz članka 16. stavka 4. osnovne uredbe započela s analizom statističkih podataka o uvozu ojačanja od staklenih vlakana iz Egipta koji su preuzeti iz baze podataka „Surveillance 2". Svrha te analize bila je utvrditi jesu li za razdoblje evidentiranja utvrđeni „masivni uvozi" u skladu s kriterijem (c). Najnoviji dostupni podaci navedeni su u tablici 2. u nastavku.

([97]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2020/199 od 13. veljače 2020. o uvođenju obveze evidentiranja uvoza proizvoda od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana podrijetlom iz Egipta (SL L 42, 14.2.2020., str. 10.).

Tablica 2.

Uvoz ojačanja od staklenih vlakana iz Egipta

	Tona tjedno	Tona mjesečno	Uvozna cijena (EUR/tona)
Razdoblje ispitnog postupka (od travnja 2018. do ožujka 2019.)	2 805	12 156	904
Razdoblje nakon ispitnog postupka (od travnja 2019. do siječnja 2020.)	2 598	11 358	882
Razdoblje evidentiranja (od 14. veljače do 6. ožujka 2020.)	3 858	15 432	813

Izvor: Baza podataka „Surveillance 2”, preuzeto 26. ožujka 2020.

(368) Tijekom trotjednog razdoblja prethodnog objavljivanja iz Egipta su uvezene ukupno 11 574 tone ojačanja od staklenih vlakana. Budući da je riječ o nestandardnom razdoblju koje samo po sebi nije usporedivo s drugim razdobljima, usporedba je provedena u tjednima (21 dan podijeljeno s 3) i u mjesecima (s obzirom na to da mjesec u prosjeku ima 4 tjedna). Treba napomenuti da, iako razdoblje prethodnog objavljivanja iznosi 21 kalendarski dan, baza podataka „Surveillance 2” sadrži samo 15 podatkovnih točaka, zbog čega su dnevni izračuni nepraktični.

(369) Iz tablice 2. vidljivo je da je, prema količini, uvoz predmetnog proizvoda bio masivan. Trotjedno razdoblje prije uvođenja privremenih mjera pokazuje naglo uzlazno kretanje u usporedbi s tim uvozom tijekom razdoblja ispitnog postupka i od travnja 2019.do siječnja 2020., odnosno nakon razdoblja ispitnog postupka sve do evidentiranja.

(370) Komisija je stoga zaključila da je uvoz tijekom trotjednog razdoblja prethodnog objavljivanja u prosjeku bio znatno veći od uvoza tijekom razdoblja ispitnog postupka. Taj nalaz potvrđuje zaključak da se uvoz tijekom trotjednog razdoblja prethodnog objavljivanja može smatrati masivnim u skladu s kriterijem (c).

(371) Iz prethodne tablice 2. vidljivo je i da se uvoz nakon kraja razdoblja ispitnog postupka nastavio u masivnim količinama.

(372) Komisija je primila na znanje i dnevne podatke o uvozu iz baze podataka „Surveillance 2”.

(373) Podaci pokazuju da je u jednom danu trotjednog razdoblja prethodnog objavljivanja iz Egipta uvezeno nešto više od 3 000 tona ojačanja od staklenih vlakana, što je znatno više od prosječnog tjednog uvoza tijekom razdoblja ispitnog postupka.

(374) Time se dodatno potvrđuje zaključak da se uvoz tijekom trotjednog razdoblja prethodnog objavljivanja može smatrati masivnim u skladu s prethodno navedenim kriterijem (c).

(375) Sljedeća faza testa u skladu s kriterijem (c) jest provjeriti je li taj uvoz, koji se sada smatra masivnim, mogao prouzročiti „teško popravljivu štetu”.

(376) Komisija je prvo napomenula da je uvoz tijekom razdoblja ispitnog postupka doveo do sniženja i pada cijena industrije Unije. Obujam uvoza i cijene uvezenog predmetnog proizvoda negativno su utjecali na prodane količine i visinu naplaćenih cijena na tržištu Unije i tržišni udio industrije Unije. To je dovelo do znatnih negativnih učinaka na ukupne rezultate i financijsku situaciju industrije Unije. Stoga je utvrđeno da je uvoz predmetnog proizvoda prouzročio štetu koju je industrija Unije pretrpjela tijekom razdoblja ispitnog postupka.

(377) Kako je prikazano u prethodnoj tablici 2., uvozna cijena ojačanja od staklenih vlakana iz Egipta nastavila je padati nakon završetka razdoblja ispitnog postupka, a posebno tijekom trotjednog razdoblja prethodnog objavljivanja. Komisija je stoga smatrala da je uvoz tijekom razdoblja prethodnog objavljivanja izvršen u povećanom obujmu i čak po nižim cijenama nego tijekom razdoblja ispitnog postupka, čime je prouzročena daljnja šteta industriji Unije koju će biti teško popraviti, osim naplatom tih pristojbi.

(378) Komisija je utvrdila i da bi se s obzirom na količine ojačanja od staklenih vlakana iz Egipta uvezenih u Uniju tijekom trotjednog razdoblja prije uvođenja privremenih pristojbi moglo smatrati i da su uvoznici gomilali zalihe egipatskih ojačanja od staklenih vlakana jer su već 14. veljače znali da će se 6. ožujka uvesti privremene mjere.

(379) Komisija je stoga smatrala da je uvoz tijekom trotjednog razdoblja prethodnog objavljivanja prouzročio teško popravljivu štetu industriji Unije i u pogledu količine i u pogledu cijene.

(380) Komisija je stoga zaključila da je kriterij (c) ispunjen i da bi se za taj uvoz trebale retroaktivno naplatiti pristojbe kako bi se spriječilo ponavljanje štete u skladu s kriterijem (d).

(381) Nakon konačne objave, Komisija je primila primjedbe uvoznika i distributera ojačanja od staklenih vlakana, kojima se osporava nekoliko aspekata prethodno navedene ocjene Komisije.

(382) Prvo, ti su uvoznici i distributeri osporili da se uvoz tijekom tromjesečnog razdoblja prethodnog objavljivanja može smatrati masivnim. Njihovo očitovanje upućivalo je na to da Komisija treba smatrati da „masivni uvoz" znači „da bi trebalo doći do naglog i drastičnog povećanja uvoza" i da se utvrđuje na temelju usporedbe različitih podataka s trotjednim razdobljem prethodnog objavljivanja, uključujući usporedbu mjesečnog najvećeg uvoza s drugim najvećim uvozom. Na temelju toga, očitovanje upućuje na to da nije došlo do takvog povećanja.

(383) Drugo, tvrdili su i da Komisija nije definirala „teško popravljivu štetu", te su predložili vlastitu definiciju: „trajnu i nepopravljivu štetu industriji Unije".

(384) Treće, uvoznici i distributeri primijetili su da porast uvoza tijekom trotjednog razdoblja prethodnog objavljivanja odgovara 0,4 % godišnje potrošnje u Uniji. S obzirom na to da je razdoblje evidentiranja tako kratko, to je za očekivati pa ne ulazi u analizu je li šteta prouzročena šteta ili nije.

(385) Četvrto, nadalje su tvrdili da je razlog pada uvoznih cijena nakon završetka razdoblja istražnog postupka to što je industrija Unije snizila cijene kako bi zadržala tržišni udio.

(386) Peto, ti uvoznici i distributeri nisu se složili sa zaključkom Komisije da se činilo, s obzirom na količine ojačanja od staklenih vlakana iz Egipta koje su u Uniju uvezene tijekom tri tjedna prije uvođenja privremenih carina, da su uvoznici stvarali zalihe egipatskih ojačanja od staklenih vlakana nakon što su 14. veljače obaviješteni da će se privremene mjere uvesti 6. ožujka.

(387) Izjavili su da to nije bio slučaj, jer je uvoz u prosincu i siječnju bio znatno niži, te je uvoz neposredno prije uvođenja privremenih pristojbi trebao nadoknaditi prethodni manji uvoz.

(388) Prema njihovim prethodno navedenim argumentima, Komisija bi trebala razmotriti je li potrebno naplaćivati pristojbe na evidentirani uvoz kako je utvrđeno u članku 16. stavku 4. točki (d).

(389) Oni su tražili od Komisije da razmotri da, s obzirom na to da je evidentiranje tijekom razdoblja prethodnog objavljivanja *de facto* obvezno, naplata pristojbi za taj evidentirani uvoz također ne bi trebala biti *de facto* obvezna, jer u protivnom uvoznici i distributeri ne bi imali koristi od razdoblja prethodnog objavljivanja.

(390) Te su primjedbe razmotrene u nastavku.

(391) U pogledu prve tvrdnje, Komisija se ne slaže s tumačenjem pojma „masivnog uvoza" tih stranaka, koje je pravno neutemeljeno. U osnovnoj se uredbi ne govori o povećanju uvoza, a kamoli da se postavlja uvjet da „masivni uvoz" mora biti „nagao i drastičan". Kako je prikazano u prethodno navedenoj tablici 2., Komisija je već na vrlo detaljnoj razini uspoređivala prosječne količine koje su na mjesečnoj i tjednoj osnovi uvezene iz Egipta kako bi utvrdila je li uvoz bio masivan ili nije.

(392) Svi podaci potvrđuju da je taj uvoz bio masivan i da je u porastu, kako je jasno objašnjeno u uvodnim izjavama od 315. do 317. Komisija ne vidjeti razlog da svoju metodologiju temelji na usporedbi najvećih uvezenih količina s drugim najvećim količinama. U svakom slučaju, činjenica da su mogli postojati određena kolebanja količina kako su to selektivno izdvojile te stranke ni na koji način ne utječe na zaključak da je u tim okolnostima zadovoljen potrebni standard „masivnog uvoza".

(393) Nadalje, nije relevantno je li razlog masivnog uvoza tijekom razdoblja prethodnog objavljivanja bio „nadoknada" manjeg uvoza u prosincu 2019. i siječnju 2020., što su te stranke također tvrdile, jer se u osnovnoj uredbi ne pravi razlika u pogledu razloga tako masivnog uvoza.

(394) Komisija je stoga ostala pri zaključku da je uvoz tijekom trotjednog razdoblja prethodnog objavljivanja bio masivan u skladu s člankom 16. stavkom 4. točkom (c) osnovne uredbe. Taj je nalaz dodatno potvrđen razlozima opisanima u uvodnim izjavama od 402. do 405.

(395) U pogledu druge tvrdnje, te su stranke jednako tako predložile definiciju koja ne odgovara onome što je napisano u osnovnoj uredbi. Zatim su argumente gradile na tom netočnom standardu. Konkretno, teško popravljiva šteta, kako je navedeno u osnovnoj uredbi, ne može se proizvoljno tumačiti kao „trajna i nepopravljiva šteta". Stoga ta tvrdnja nema pravnu osnovu. U svakom slučaju, Komisija je u uvodnoj izjavi 376. u vezi s analizom različitih elemenata pri procjeni štete objasnila kako se smatralo da je u ovom slučaju taj zahtjev ispunjen.

(396) Osim toga, treća je tvrdnja koja se odnosi na tržišni udio uvoza i preispitivanje njihova potencijala za uzrokovanje štete industriji Unije u tako kratkom razdoblju pogrešna.

(397) Prvo, brojka od 0,4 % koju su stranke prikazale kao tržišni udio uvoza u razdoblju evidentiranja u potpunosti je spekulativna, jer u spisu nema dostupnih podataka o potrošnji u EU-u nakon razdoblja ispitnog postupka. Rasprave radi, čak i ako se uzme u obzir da se potrošnja u EU-u nije promijenila nakon razdoblja ispitnog postupka kako su predložile te stranke, što je opet spekulativno, uvoz tijekom trotjednog razdoblja prethodnog objavljivanja činio bi 1,12 % potrošnje u EU-u samo tijekom trotjednog razdoblja. Ta razina tržišnog udjela obično se ne smatra zanemarivom i može uzrokovati štetu tijekom cijele godine. U svakom slučaju, već i apsolutna razina uvoza sama po sebi, kako je navedena u tablici 2., što je provjerena brojka, sigurno nije zanemariva.

(398) Dakle, tvrdnja da se obujam uvoza jednak 1,12 % tržišnog udjela u razdoblju od samo tri tjedna ne može smatrati masivnim i da ne bi bio dovoljan da nanese štetu industriji Unije, u jasnoj je suprotnosti s osnovnom uredbom i dosljednom praksom Komisije u vezi sa zanemarivim obujmima uvoza.

(399) Drugo, Komisija ponavlja saznanja u uvodnoj izjavi 376. i upućuje na sve elemente koji dokazuju kako je taj masivni uvoz iz Egipta uzrokovao teško popravljivu štetu. Ta je analiza cjelovita i temelji se na procjeni svih relevantnih dokaza.

(400) Na temelju te procjene Komisija je zaključila da su uvezene količine, posebice uzimajući u obzir znatne količine uvezene u ovom kratkom razdoblju, u apsolutnom i relativnom smislu dovoljno znatne da se smatraju masivnima u smislu članka 16. stavka 4. točke (c) osnovne uredbe i da stoga mogu prouzročiti teško popravljivu štetu.

(401) U pogledu četvrte tvrdnje da je industrija Unije snizila cijene da bi zadržala tržišni udio, Komisija je utvrdila da je štetu industriji Unije prouzročio uvoz iz Egipta koji je industriji Unije uzeo tržišni udio, prisiljavajući je na sniženje cijena da bi ostala konkurentna, čak i na štetu profitabilnosti. Stoga Komisija ne može prihvatiti obrazloženje da su uvozne cijene snižene kao odgovor na sniženje cijena proizvođača iz Unije, jer je u stvari utvrdila da je uzrok pada cijena na tržištu Unije bio subvencionirani uvoz. Na temelju toga ta se tvrdnja morala odbaciti.

(402) Konačno, u pogledu pete tvrdnje, Komisija ne mora masivni uvoz tijekom razdoblja prethodnog objavljivanja stavljati u kontekst, pa činjenica da je količina uvoza neposredno prije uvođenja privremenih pristojbi trebala nadoknaditi manje obujme uvoza u prosincu i siječnju nije relevantna.

(403) Komisija se ne slaže i s pretpostavkom tih stranaka da je evidentiranje tijekom razdoblja prethodnog objavljivanja *de facto* obvezno i da naplata pristojbi za taj evidentirani uvoz ne bi trebala *de facto* biti obvezna, te s njihovim naknadnim zaključkom da to znači da bi uvoznici i distributeri izgubili korist od razdoblja prethodnog objavljivanja. Prvo, evidentiranje tijekom razdoblja prije objavljivanja nije „*de facto*" obvezno, ali podliježe strogim uvjetima navedenima u članku 16. stavku 4. na temelju svih podataka i dokaza koji su dostupni u vrijeme prethodnog objavljivanja. To je potvrđeno u praksi, kad evidentiranje u razdoblju prethodnog objavljivanja nije primijenjeno jer ti uvjeti nisu bili ispunjeni ([98]).

(404) Drugo, Komisija dobro zna da retroaktivno naplaćivanje pristojbi evidentiranih u razdoblju prethodnog objavljivanja također nije obvezno, već je strogo podložno ispunjavanju svih relevantnih uvjeta utvrđenih u članku 16. stavku 4. osnovne uredbe na temelju najnovijih podataka koji su dostupni u konačnoj fazi. To se također može potvrditi u praksi ([99]).

(405) Treće, Komisija upućuje na uvodnu izjavu 4. Uredbe o modernizaciji ([100]) o zadnjoj izmjeni osnovne uredbe, u kojoj je naveden razlog uvođenja razdoblja prethodnog objavljivanja i takvog evidentiranja. U toj je izjavi navedeno da „kako bi se ograničio rizik od bitnog povećanja uvoza tijekom razdoblja prethodnog objavljivanja, Komisija bi trebala evidentirati uvoz kad je to moguće" tako da se uzme u obzir „prognostička analiza s time povezanih rizika kao i vjerojatnost da bi se tim okolnostima potkopali korektivni učinci mjera."

(406) Čak i ako evidentiranje u tom razdoblju prethodnog objavljivanja nije moguće jer, na primjer, nisu ispunjeni relevantni pravni uvjeti, Komisija bi nakon toga trebala uvažiti dodatnu štetu koja je industriji Unije prouzročena daljnjim bitnim povećanjem uvoza u tom razdoblju u skladu s istom uvodnom izjavom i člankom 15. stavkom 1. petim podstavkom osnovne uredbe.

(407) Dakle, retroaktivno naplaćivanje pristojbi u tim situacijama, osim što nije automatsko, ovisi o masivnom uvozu tijekom razdoblja prethodnog objavljivanja ili dodatnoj šteti prouzročenoj takvim povećanjem ako nema evidentiranja, kao i drugim uvjetima navedenima u članku 16. stavku 4. osnovne uredbe.

(408) Suprotno tvrdnjama tih stranaka, razlog za prethodno objavljivanje i korist od njega za uvoznike i distributere uvedenog Uredbom o modernizaciji bili su „poboljšati transparentnost i predvidljivost" za stranke pogođene ispitnim postupkom, „posebno uvoznike" ([101]). Razlog uvođenja prethodnog objavljivanja stoga zasigurno nije bio taj, kako oni tvrde, da im ono posluži za masivno povećanje uvoza tijekom razdoblja prethodnog objavljivanja kako bi iskoristili zadnju priliku prije uvođenja pristojbi. Stoga je i ta tvrdnja odbačena.

(409) Na temelju svega navedenoga Komisija ne vidjeti da postoje dokazi zbog kojih bi izmijenila zaključak da bi se pristojbe trebale uvesti na evidentirani uvoz.

([98]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2019/1693 od 9. listopada 2019. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz čeličnih kotača podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 259, 10.10.2019., str. 15.), uvodna izjava 4.

([99]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2019/1688 od 8. listopada 2019. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz smjesa uree i amonijeva nitrata podrijetlom iz Rusije, Trinidada i Tobaga te Sjedinjenih Američkih Država (SL L 258, 9.10.2019., str. 21.), uvodne izjave od 285. do 288.

([100]) Uredba (EU) 2018/825 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/1036 o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije i Uredbe (EU) 2016/1037 o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL L 143, 7.6.2018., str. 1.).

([101]) Uredba (EU) 2018/825, uvodna izjava 4.

(410) U skladu s člankom 16. stavkom 3. osnovne uredbe iznos pristojbe koji treba retroaktivno naplatiti trebalo bi postaviti na razini privremenih pristojbi uvedenih Provedbenom uredbom (EU) 2020/379 jer je konačna kompenzacijska pristojba uvedena ovom Uredbom viša od privremene pristojbe.

8. **KONAČNE KOMPENZACIJSKE MJERE**

(411) S obzirom na donesene zaključke u pogledu subvencioniranja, štete, uzročnosti i interesa Unije, trebalo bi uvesti konačne kompenzacijske pristojbe kako bi se uklonila materijalna šteta koju industriji Unije uzrokuje subvencionirani uvoz iz Egipta.

8.1. **Razina kompenzacijskih mjera**

(412) U članku 15. stavku 1. trećem podstavku osnovne uredbe navodi se da kompenzacijska pristojba ne smije prijeći utvrđeni iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere.

(413) Zatim se u članku 15. stavku 1. četvrtom podstavku navodi da „ako Komisija na osnovi svih podnesenih podataka može jasno zaključiti da nije u interesu Unije odrediti iznos mjera u skladu s trećim podstavkom, iznos kompenzacijske pristojbe niži je ako bi takva manja pristojba bila dostatna za uklanjanje štete nanesene industriji Unije”.

(414) Komisiji nisu podneseni takvi podaci pa će se stoga razina kompenzacijskih mjera utvrditi u skladu s člankom 15. stavkom 1. trećim podstavkom.

(415) Budući da će se konačne mjere u ovom slučaju temeljiti na iznosu utvrđenih subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, razina marže štete nije utvrđena.

8.2. **Konačne mjere**

(416) Trebalo bi uvesti konačne kompenzacijske mjere u pogledu uvoza ojačanja od staklenih vlakana podrijetlom iz Egipta u skladu s pravilima iz članka 15. stavka 1. osnovne uredbe, u kojem se navodi da iznos konačne pristojbe odgovara utvrđenom ukupnom iznosu subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere.

(417) Na temelju prethodno navedenog, stope konačne kompenzacijske pristojbe, izražene na osnovi cijene CIF na granici Unije, neocarinjeno, iznose kako slijedi:

Društvo	Kompenzacijska pristojba
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %
Sva ostala društva	13,1 %

(418) Stope pojedinačne stope kompenzacijske pristojbe za svako društvo određene u ovoj Uredbi utvrđene su na temelju nalaza ovog ispitnog postupka. One stoga odražavaju stanje utvrđeno tijekom tog ispitnog postupka u odnosu na ta trgovačka društva. Te se stope pristojbe (za razliku od pristojbe na području cijele zemlje koja se primjenjuje na „sva ostala društva”) stoga primjenjuju isključivo na uvoz proizvoda podrijetlom iz Egipta koje proizvode navedena društva. Uvezeni proizvodi koje proizvodi bilo koje društvo koje nije izričito navedeno u izvršnom dijelu ove Uredbe, uključujući subjekte povezane s izričito navedenim društvima, ne mogu ostvarivati pogodnosti tih stopa te se na njih primjenjuje stopa pristojbe ista kao i na „sva ostala društva”.

(419) Društvo može zatražiti daljnju primjenu tih pojedinačnih stopa pristojbe čak i ako poslije promijeni svoj naziv ili naziv jednog od svojih subjekata. Zahtjev se mora uputiti Komisiji. Zahtjev mora sadržavati sve relevantne informacije koje društvu omogućuju da dokaže da ta promjena ne utječe na njegovo pravo na pogodnost pojedinačne stope pristojbe koja se na njega primjenjuje. Ako promjena naziva društva ne utječe na pravo društva da ostvaruje koristi od stope pristojbe koja se na njega primjenjuje, obavijest o promjeni naziva objavit će se u *Službenom listu Europske unije*.

(420) Ako zbog događaja nakon razdoblja ispitnog postupka dođe do trajne promjene okolnosti, mogu se poduzeti odgovarajuće mjere u skladu s člankom 19. osnovne uredbe.

(421) S obzirom na članak 109. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća ([102]), kada se iznos treba nadoknaditi zbog presude Suda Europske unije, kamata se treba platiti po stopi koju primjenjuje Europska središnja banka za svoje glavne operacije refinanciranja, objavljenoj u seriji C *Službenog lista Europske unije* prvog kalendarskog dana svakog mjeseca.

8.3. **Konačna naplata privremenih pristojbi**

(422) U članku 16. stavku 2. osnovne uredbe navedeno je da Komisija odlučuje koliki se dio privremene pristojbe konačno naplaćuje.

(423) S obzirom na nalaze u ovom predmetu trebalo bi konačno naplatiti iznose osigurane privremenom kompenzacijskom pristojbom koja je uvedena privremenom uredbom.

(424) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Odbora osnovanog člankom 15. stavkom 1. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća ([103]),

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Uvodi se konačna kompenzacijska pristojba na uvoz rezanih strukova od staklenih vlakana, dužine ne veće od 50 mm; rovinga od staklenih vlakana, osim impregniranog i prevučenog te s gubitkom mase pri žarenju većim od 3 % (kako je utvrđeno normom ISO 1887); te mata izrađenog od filamentnih staklenih vlakana, osim mata od staklene vune, trenutačno razvrstanog u oznake KN 7019 11 00, ex 7019 12 00, 7019 31 00 (oznake TARIC 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 i 7019 12 00 39) i podrijetlom iz Egipta.

2. Stopa konačne kompenzacijske pristojbe koja se primjenjuje na neto cijenu franko granica Unije, neocarinjeno, za proizvode opisane u stavku 1. koje proizvode društva navedena u nastavku, iznosi kako slijedi:

Društvo	Konačna stopa kompenzacijske pristojbe	Dodatna oznaka TARIC
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %	C540
Sva ostala društva	13,1 %	C999

3. Osim ako je drukčije određeno, primjenjuju se važeće odredbe o carinama..

Članak 2.

1. Uvodi se konačna kompenzacijska pristojba na uvoz rezanih strukova od staklenih vlakana, dužine ne veće od 50 mm; rovinga od staklenih vlakana, osim impregniranog i prevučenog te s gubitkom mase pri žarenju većim od 3 % (kako je utvrđeno normom ISO 1887); te mata izrađenog od filamentnih staklenih vlakana, osim mata od staklene vune, trenutačno razvrstanog u oznake KN 7019 11 00, ex 7019 12 00, 7019 31 00 (oznake TARIC 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 i 7019 12 00 39) i podrijetlom iz Egipta, koji su evidentirani u skladu s Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2020/199.

([102]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL L 193, 30.7.2018., str. 1.).

([103]) Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL L 176, 30.6.2016., str. 21.).

2. Stope konačne kompenzacijske pristojbe koja se primjenjuje na neto cijenu franko granica Unije, neocarinjeno, za proizvod opisan u stavku 1. koji proizvode društva navedena u nastavku, jesu sljedeće:

Društvo	Konačna stopa pristojbe primjenjiva na evidentirani uvoz	Dodatna oznaka TARIC
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	8,7 %	C540
Sva ostala društva	8,7 %	C999

Članak 3.

Konačno se naplaćuju iznosi osigurani privremenom kompenzacijskom pristojbom na temelju Provedbene uredbe (EU) 2020/379.

Članak 4.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 24. lipnja 2020.

Za Komisiju
Predsjednica
Ursula VON DER LEYEN